sebuliꝰ. Sēp ꝟgo manēs:huiꝰſe viſibꝰ aſtās. luce palam dn̄s priꝰ obtulit. Dicit etiā Ignaciꝰ.ꝙ primo dn̄s apparuit mr̄i ſue pꝰ reſurrectōez et cōſolabat̄ eam. ex q̄ tāto repleta fuit gaudio.ꝙ oblita fuit oīs doloris quē habuēat de ſua paſſione. Qđ ḡ infra dr̄ apparuiſſe primo Marie magdalene. intelligit̄ inter eos q̄bꝰ voluit ſuā reſurrectōz ꝓbare. Matri em̄ ꝟgini primo cīm apparuit. non vt reſurrectōez ſuā probaret. ſed vt eā de viſo ſuo letificaret. Orō.

O Maria dei genitrix et ꝟgo ḡtioſa. oīm deſolatorū ad te clamātium cōſolatrix vera:ꝑ illud magnū gaudiū q̄ cōſolata es. qn̄ cognouiſti dn̄m ih̄m die tercia a mortuis impaſſibilez reſurrexiſſe. ſis ꝯſolatrix aīme mee:et apud eūdez tuū et dei natū vnigenitum. ī die nouiſſimo qn̄ cū aīa et corpe ero reſurrecturꝰ. et de ſingulis meis factis rōez redditurꝰ me digneris iuuare:ꝙ ꝑpetue dānatōis ſniāz ꝑ te pia mr̄ et virgo valeā euadere. ⁊ cū electis dei oībꝰ ad et̄na gaudia felicit̄ ꝑueīre.

Quō Maria magdalena et alie marie ⁊ Petrus ⁊ Johes venert̄ ad monumētū. LXXI.

Veſpere igitur ſabbati. i. nocte ſequēte ſabbatū: noīe em̄ veſpis qđ principiū noctis eſt ſignificat noctē. ſ. a pte totū. ⁊ ideo mutat genus referens ad ſenſū nō ad nomē et ait que. ſ. nox luceſſit. i. luceſcere incipit in prima ſabbati. i. prima die pꝰ ſabbatum ſeu prima die ſeptimane:q̄ apud nos dn̄ica dr̄:valde dilucl'o et mane. orto iā ſole. i. ortu ſuo iā celum illuſtrāte:q̄uis nōdū appareret ēris raris:adhuc tenebris exn̄tibꝰ. hoc eſt iā rubeſcente aurora et celo ab oriētis pte. ob ſolis vicinitatē iā albeſcente: aurora em̄ media eſt inter tenebras noctis et pfectā lucē diei. et ideo tāq̄ mediū ab vtroq3 extremo pt̄ nominari: maria magdalena et alie due marie iuerūt et venert̄ ad monumētū cum vnguētis ex deuotōe. Ubi ſciēdū. ꝙ ſicut gētiles denoīabant dies totiꝰ ſeptimane a noībꝰ deoꝝ ſuoꝝ. ſ. planetaꝝ. vt a luna diē lune. a marte diē martis. et ſic de alijs:ita iudei q2 dies ſabbati apud eos ſolēnior habebat̄ ſabbatū ſic noīabāt abſolute ꝓpter reuerētiam illiꝰ diei. ⁊ ab eo tanq̄ a digniori oēs alios dies noīabāt. ita ꝙ dies immediate ſeq̄ns ſabbatū dicebat̄ prima ſabbati. i. pria pꝰ ſabbatū. alia ſcđa ſabbati. et ſic conſequēter. Et q2 hebrei et greci noībꝰ numerabilibus ꝓ ordinalibus nomībꝰ vtūt̄. ideo vnū apud eos ī ordine dieꝝ ſignificat primū. Un̄ ī Geneſi dr̄. factū eſt veſpe et mane dies vnꝰ. i. primus: et ideo conſequēt̄ ibi ſubdit̄. ſecūdꝰ et tercius. et ſic de alijs. Unde Lucas dic. vna ſabbati. i. p̄ma die pꝰ ſabbatū. vel prima die ſeptimane. Quia eī ſabbatū apđ hebreos nō tm̄ diē principalem a q̄ ſeptimana apđ eos incepit. ſ3 etiā3 ſeptimanā ex ꝓrogatiua ſabbti denoīat. vt ibi. ieiuno bis ī ſabbto. i. in ebdomoda:ideo etiā3 cū dī. prima vel vna ſabbati. pot̄ intelligi prima die ſeptimane vel ebdomade. que apud nos ꝓpter dn̄icā3 reſurrectōnem vocat̄ dn̄ica. a q̄ etiam apud nos incipit ſeptimana. Nob em̄ celebritas veteris ſabbati cōuerſa et trāſlata eſt ī dn̄icam. que ceteris diebꝰ celebrior ē ꝓpt̄ dn̄ice reſurrectōis ſāctitatez. gaudiū ⁊ reuerētiā. Latini ꝟo ſeu romani et eccl'ia. modo dies vocāt ferias. diē dominicā vocātes feriā primā. diē lune ſcđā3. et ſic de alijs vſq3 ad ſabbatū. Et vocatur feria a feriare quod eſt ceſſare. vel a ferēdis victimis. quia oīm̄ die feriare id eſt a peccato ceſſare et victimas ferre et offerre debemꝰ. Mulieres ḡ iſte venerūt ita mane. ꝙ adhuc tenebre erant. vt dic Johes. et ſm Lucam venerūt diluculo q̄ eſt claritas media inter noctis tenebras ⁊ diei claritatē qđ aurora appellari ſolet. Et ſm Marcum venert̄ orto iā ſole. Et potuit eē ad lr̄a3 qđ valde mane cū adhuc tenebre eſſent venire ceperūt:diluculo at̄ venerūt. ſed orto ia3 ſole ad monumētū ꝑuenerūt. Et nota. ꝙ nō ſīn miſterio euāgeliſte ſic diuerſimode loquūt̄ de iſto mane. ſed oēs cōcordāt ī hoc ꝙ fuit mane. Nā vt pt3 ex p̄miſſis. iſtud euangeliū miſtice ꝓcedit. ſm tres ſtatꝰ electoꝝ. ꝑ tres marias ſignificatos. Q2 em̄ Johs. dicit. cum adhuc tenebre eſſent. reſpicit ſtatū incipiētiū:ꝙ ꝟo Luc. dicit diluculo. reſpicit ſtatum ꝓficientiū:ſed ꝙ dicit Mar̄. orto ia3 ſole. reſpicit ſtatū pfectoꝝ. Debent ḡ fideles querentes xp̄m. quilibet ꝓ ſtatu ſuo mane venire qđ eſt ꝯ pigros. Debent etiā venire vna ſabbatoꝝ. ꝑ quod quies et pax cordis ſignificat̄. ſabbatū em̄ quies interp̄tat̄. qđ eſt ꝯ diſcolos ⁊ diſcordes. Debent etia3 venire ad monumētū:et ibi querere dn̄m. Monumētum eſt mēs humana q̄tū ad quēlib3 ſtatū. Nā cor penitētiū dicit̄ monumētū. ratione luctus q̄ circa monumēta fieri ſolet:et penitētiu3 eſt lugere et flere ſuꝑ ſeipſos. Proficiētiū aūt cor dr̄ monumētū. ratione opis miſericordie. qđ ī ſepeliendo mortuos exercetur:et actiuoꝝ eſt īſiſtere opibus miſericordie. Cōtemplatiuoru3 ꝟo cor monumētū dr̄. rōne quietis: dicūtur eī corꝑa quieſcere ī monumētis. et quies maxīe ad ꝯtēplatiuos noſcit̄ ꝑtinere. In tali ḡ monumēto ꝓ q̄libet ſtatu recte querit̄ xp̄c. Deb3 etiā obſtacl'a impediētia remouē. q̄ intelligūtur ꝑ lapidē magnū ab oſtiū monumēti aduolutū. et ꝑ angelū vt ſtatim infra patebit r̄uolutū. Nā ī q̄libet ſtatu ē aliq̄s lapis obſtās ne q̄s poſſit intrare ī intima mētis. et exercē actꝰ ſuo ſtatui ꝯpetētes. Lapis obſtās penitētibꝰ ē ꝓnitas ad malū. lapis obſtās ꝓficiētibꝰ ē difficultas ad bonū. ſ3 lapis obſtās ꝯtēplatiuis ē materialitas ſpēꝝ. S3 iſte lapis ꝓ q̄lib3 ſtatu plerūq3 remouet̄. ad ſolū deſideriū aīe pie q̄rentis ꝑ grā3 ſpūſſcti. Felix maria. i. aīa q̄ ad ſepulcħꝝ xp̄i venit videre per meditationem:plāgē ꝑ ꝯpaſſionem. vngere ꝑ deuotōem. Imitemur ergo et nos eaſdem ſāctas et deuotiſſimas mulieres. vt ſicut ille cum aromatibꝰ dominū toto

corde ac desiderio querebāt in sepulchro. qd est
ꝑpri⁹ mortuoꝝ locus: ita et nos cū nr̄is aroma
tibꝫ. s. opatione bonoꝝ opm. ⁊ odore virtutū.
suauitateq̄ oꝛonū. toto affectu mētis ad deuz.
ꝑ scta desideria ꝓficiscamur: et querā⁹ euz nō ī
sepulchro sꝫ ī celo. q̄ ipm ascēdisse credim⁹ atꝫ
nouimus. Vn̄ Greg. Sancte mulieres q̄ dn̄m
fuerāt secute cū aromatibꝫ ad monumētū ve⸗
nerūt. et ei quē viuētē dilexerāt. etiā mortuo
studio humanitatis obsequūt̄. Et nos ḡ in eū
q̄ est mortuus credētes. si odore virtutū refecti
cū opatiōe bonoꝝ opeꝝ dn̄m querim⁹. ad mo⸗
numētū ꝑfecto illi⁹ cuꝫ aromatibꝫ venim⁹. hec
Grego. Mistice monumentū est corp⁹ dn̄icū
ad qd accedere nemo debꝫ. nisi vna sabbati. i. ī
pace ⁊ quiete pectoris. ⁊ valde dilucl'o. i. cū fer⸗
uore. mane em̄ significat feruorē querēdi: vel
diluculo. i. excussis vitioꝝ tenebris. ꝑ dilucescē
tem gr̄aꝫ: portās aromata opatōis et fame bo
ne. Qui aliter accedit. caueat sibi ne iudicium
māducet ⁊ bibat. Vn̄ beda. Qꝫ aūt valde mane
venerūt mulieres ad monumētū. iuxta histo⸗
riam quidē magn⁹ querendi et inueniēdi dn̄m
feruor caritatis ondit̄. Juxta itellectū do mi⸗
sticum. dat̄ nobis exēplū: illuminata facie. d⸗
cussisq̄ vitioꝝ tenebris. ad sacroscēm dn̄i cor⸗
pus accedere. Naꝫ ⁊ sepulchꝝ illd venerabile fi
gurā dn̄ici altaris hēt. in q̄ carnis ei⁹ et sāguis
solēt misteria celebrari. Aromata aut̄ q̄ muli⸗
eres deferūt. odorē virtutū ⁊ oꝛonū suauitateꝫ
quibꝫ altari appropinquare debem⁹ significāt.
hec beda. Mulier ḡ que pria iuit ad culpā. nē
prima veit ad veniā: et q̄ prima ꝑfidiā sūpsit ī
ꝑadiso. festinat nūc pma fidē sumere de sepul⸗
chro. cōtendit de morte rape vitā. q̄ de vita ra⸗
puit mortē. Qꝫ aūt dn̄s dilucl'o surrexit huic
cōsentit autoritas illa. q̄ dic dn̄m q̄dragita ho⸗
ris fuisse mortuū. et totidē diebꝫ an̄ ascensionē
post ī terra moratū: qꝛ q̄tuor horis pasceues ⁊
trigintasex duaꝝ noctiū ⁊ vnius diei: qd eccl'ia
ꝯsentire videt̄. q̄ matutinas laudes celebrat ꝑ
xp̄i resurrectōe. Vnd Petr⁹ cātor. Valde mane
dicit diluculo. Diluculū em̄ est inter tenebras
noctis ⁊ diei claritatē. in q̄ sal⁹ humani genēis
felici vicinitate ꝑuenit ī eccl'ia declarāda. mo⸗
re solis q̄ ꝑria luce cōsurgens roseam pmittit
aurorā. vt tant⁹ splēdor pparatis oculis possit
intueri. q̄ndo tp̄s dn̄ice resurrectōis illuxit: vt
tūc. s. diluculo laudes xp̄i tota caneret exēplo
scēarū feiaꝝ eccl'ia. qn̄ genus humanū exēplo
sue resurrectōis aīauit. qn̄ fidē ꝑstitit et lumen
credulitatis infudit. Ergo xp̄c mane et vicino
ortu solis surrexit: sm̄ Aug. qui dicit dn̄m tm̄
q̄dragita horis quieuisse ī sepulchro. sexta ho⸗
ra pasceues passū. et ita cū essꝫ equinoctiū di⸗
luculo surrexit. Ecōtra Hiero. dic dn̄m sur⸗
rexisse media nocte. legit̄ ei ī libro Judicū tūc
sampsonem asportasse portas gaze vsq̄ ī sup⸗
ciliū mōtis. Solutio aūt ꝯrietatis est. q̄r in tpe
medio inter diluculū et mediā nocte surrexit.
hec Hie. Dum ḡ mulieres ad monumētū eū⸗
tes essēt ext̄ portā ciuitatis. reuocabāt ad me⸗
moriā afflictōes et penas sui mgr̄i ⁊ dn̄i. Et in
oībꝫ locis ī quibus ꝯ ipm notabiliter aliqd fa
ctum fuerat. aliq̄tulū subsistebāt genu flectē⸗
tes et osculātes terrā. gemitus ⁊ suspiria dan⸗
tes atꝫ dicētes. Hic obuiauim⁹ ei cū cruce sup
collū. qn̄ mater ei⁹ semimortua facta est: ⁊ hꝫ se
vertit ad mulieres. hic cruceꝫ deposuit fatiga⸗
tus. et sup isto lapide se parump appodiauit: hꝫ
fuit vbi sic crudeliter et fortiter eū impulerūt.
vt veloci⁹ ambularet. et eū q̄i currere coegert̄
hic spoliauerūt eū ⁊ nudauert̄. et hic eum cru⸗
cis patibulo affixerūt. Et tunc cū magno cla⸗
more et inundatione lacrimaꝝ ꝓcidentes ī fa⸗
cies suas adorauerunt. et osculate sunt cruceꝫ
adhuc precioso sanguine rubricatam. Deinde
surgētes et versus sepulchrū euntes. cum sex⁹
sui fragilitateꝫ considerarent et magnitudinē
lapidis recolerēt. qui tāmagnus fuisse fertur.
vt vix a viginti hominibꝫ moueri possꝫ: dicebāt
adinuiceꝫ. et colloquētes se mutuo interroga⸗
bant. Quis reuoluet nobis lapidē de ostio mo⸗
numēti: vt. s. possumus in illud ingredi. Quasi
dicerent. Nō possumus per nosipsos reuolue⸗
re: quia erat magn⁹ valde. Sed q̄uis talia di⸗
cerent. nō tn̄ ab accepto itinere cessabant. cre⸗
dētes domino eē possibile. quod humane fragi⸗
litati videbatur impossibile. Et respiciētes vi⸗
derūt reuolutū lapidem. ꝑ angelum qui ꝓbens
domino suo obsequium. venēat ad manifestā⸗
dum xp̄i resurrectōem iam factā: et ipm ange⸗
lum dn̄i sedentem sup lapidē extra monumen⸗
tū. Monumentū potest dici scriptura. in qua
dn̄s olim iacuit mītis figuris occultat⁹. sꝫ pt⁹
resurrectōnē angel⁹ magni ꝯsilij scripture dif⸗
ficultatē aperuit. Vn̄ sm̄ bedaꝫ. reuolutio la⸗
pidis. mistice reuolutōnem sacroꝝ xp̄i. q̄ vela⸗
mine littere legalis tegebat̄ insinuat: lex em̄ ī
lapide scripta fuit. et ideo ꝑ lapidē designatur.
Et sm̄ eundeꝫ. angelus sedebat sup lapidem. q̄
ostium monumēti claudebat. vt claustra infe⸗
roꝝ sua ipm dominū virtute deiecisse doceret.
Moraliter hic lapis designat pn̄ie pond⁹. ab
qd aspiciētes incipiētes ad deū ꝯuerti. timere
incipiūt. ne possint inchoantē pn̄iaꝫ ꝯsumare.
ideo dicunt ingemiscētes. Quis reuoluet nob
lapidem ab ostio monumēti. i. a corde in q̄ xp̄c
affectat sepeliri: Sꝫ nō debēt diffidere ⁊ retro⸗
cedere. sed cū his mulieribꝫ cominus ꝓcedere.
et videbūt q̄toci⁹ lapidem reuolutū: descēdet ei
angelus de celo. i. gr̄a spūsscī. que lapidē amo
uebit. quia totā pond⁹ pn̄ie subleuabit. Ipe em̄
ait. Jugum meū suaue est et onus meum leue.
scilicet gratia dei. Et introeuntes ad oriētē ī
monumentū. id est intra clausurā ⁊ domūculā
rotundā. q̄ erat cca sepulchꝝ: videt̄ aliū ange
lū sedētē a dextris sepulchri ihu. stola candida
cooptū: et obstupuert̄ ⁊ ꝓ gaudio ⁊ āmiratōne
tāte visiōis. Vidert̄ em̄ iuuenē ipo habitu cor⸗
poris iuuenil' ꝓcedētē imortalitatē resurrectōis
ī q̄ renouat̄ vt aq̄le iuuēt⁹ ⁊ nēo senescit: sedē⸗

tem ĩ dextris. i. ad meridianā ptē loci illi⁹ vbi
corp⁹ positū fuerat. hoc qppe ĩ dextris ihū erat
Corp⁹ em̄ dn̄i qd̄ supinū iacēs habebat caput
ad occidentez ⁊ pedes ad oriētem: dexterā ma-
num necio habebat ad meridiē. et sinistrā ad
aquilonē. Ex q̄ tp̄e ꝯsuetudo excreuit xp̄iano-
rū. ad hanc similitudinē corpa sepeliri defūctoꝝ.
Viderūt: inquā. sedētem ĩ dextris. coopertū stola
candida. i. alba candēte ꝓpter gaudiū resurre-
ctōis: ⁊ obstupuerūt p̄ ammiratōe tāte visiōis.
In dextris ⁊ in albis angel⁹ apparuit: q2 dexte
ra ppetuā vitaz designat. ⁊ cādor vestis splen-
dorem solēnitatis denūciat. Vn̄ Greg. In dex-
tera sedebat q̄ stola cādida apparuit. q2 et sue
et nr̄e festiuitatis gaudia nunciauit. Illa em̄
dn̄i resurrectio et nos ad immortalitatez rēdu
xit. et angeloꝝ nūeꝝ restituēs celestis p̄rie dā-
na reparauit. hec greg. In stola etiā cādida an-
gel⁹ apparuit: ad designādū puritatē vite. quā
post baptismū q̄sq3 deb3 obseruare. Vn̄ et vestis
alba ĩ baptismo tradit̄. ĩ signū gloriose resur-
rectōnis ad quā p baptismū puenit̄. Sic ergo
duo erāt angeli ꝓpter testimonij sufficiētiā. q2
ĩ ore duoꝝ vel triū stat om̄e verbū. Iaz quidē
t̄remot⁹ factus erat dn̄o resurgēte. ⁊ monum̄-
to clauso egressus erat ihs an̄ reuolutōez lapi-
dis. sic intrauit ad discipulos ianuis clausis:
sed p⁹ egressū accedēs angel⁹ reuoluēs lapidē.
vt sepulchꝝ vacuū ōnderet. ac resurrexisse do-
minū ⁊ egressū e⁹ iaz factū indicaret. Nō em̄ ĩ-
diguit ĩ resurrectōne auxilio angeloꝝ. qui ꝓpa
v̄tute claustra dissipauit inferoꝝ. Vn̄ cris. Cu-
ius grā igr̄ venit angelus et leuauit lapidez p⁹
resurrectōz? Propter mulieres. Ip̄e em̄ viderūt
eū ĩ sepulchro. Vt igit̄ credāt q̄m surrexit. vi-
dent sepulchꝝ corpe vacuū. ꝓpter hoc vtiq3 ab
stulit lapidez. Vn̄ ⁊ beda. angel⁹ reuoluit lapi-
dez. nō vt egressuro dn̄o ianuā pāderet. sed vt
egressus iaz facti hoīb⁹ indiciū p̄baret. Qui ei
mortalis adhuc clauso v̄ginis vtero potuit na
scendo mūdū ingredi: ipse iā fact⁹ immortalis
clauso l3 sepulchro potuit resurgendo exire de
mōo. hec beda. Hoc tn̄ aliter et aliter fuit. q2 ĩ
resurrectōe habuit corp⁹ gloriosū cui aliud nō
resistit. sed exit⁹ de vtero miraculosus fuit. Vbi
nota. q̄ cuidam monacho sc̄ti laurentij rome
ext̄ muros admirāti. qūo xp̄c clauso sepulchro
exire potuerit. cingulo q̄ cinct⁹ erat resolutus
dilapsus est: ⁊ vox ĩ aere facta est. Sic potuit
xp̄c clauso ꝓdire sepulchro. Igit̄: vt dic greg.
mulieres angelos vidēt q̄ cū aromatib⁹ venerūt
q2 ille mētes supnos ciues aspiciūt. q̄ cū virtu
tum odorib⁹ ad deū p sc̄ta desideria p̄ficiscunt̄.
Et describit̄ angel⁹ aspectu fulgureo et vestitu
cādido. vt aspectu malos terreat ⁊ vestitu bo-
nos mulceat. ad credēdum xp̄i resurrectōz: ti-
mor em̄ et amor debēt inclinare ad credēdum.
Erat em̄ aspectus ei⁹ sic̄ fulgur. q2 facies e⁹ vi-
debat̄ ignea. ad incutiēdū terrorē custodibus.
vestimēta ei⁹ sic̄ nix ad dandū ꝯsolatōnē muli
erib⁹. Fulgor em̄ terrorē timoris denotat. cā-
dor do vestis gaudiū dn̄ice resurrectōis denū-
ciat. Vnde vs⁹ ecclie hē vt eo tp̄e ĩ ecclia ĩ albis
psallāt. ⁊ ꝯsuetudo est palestinis dies festos ce-
lebrātib⁹. vt alba vestimēta induāt: ꝓpt̄ qd̄ sb-
dit̄. Pre timore aūt et fulgore vult⁹ ei⁹ ext̄riti
sunt custodes et stupefacti instar mortuoꝝ ia-
cētes. Ecce qūo malos terruit et eis dur⁹ fuit.
Vbi Rab. Timoris anxietate sunt exterriti. q̄
amoris fiduciam nō habebāt: ⁊ facti sūt velut
mortui. q̄ resurrectōis v̄itatē credē noluerūt.
Et Seueriā⁹. Custodiebāt ei crudelitatis stu-
dio n̄ pietatis obseq̄o. stare aūt nō pt̄ quē ꝯscia
destituit. ĩpellit reat⁹. Hic no. q̄ ĩ hoc cog̃scit̄
bon⁹ angel⁹ a malo a p̄ncipio. Nā bon⁹ angel⁹ ĩ
p̄ncipio t̄ret ex suo fulgore. ĩ medio ꝯfortat ex
sua allocutōe. ĩ fine letificat ex immissa cōso-
latōne. Malus aūt angel⁹ ecōuerso ĩ p̄ncipio t̄-
ret ex sua horribili voce. ĩ medio decipit ex fal
laci ꝓmissione. et ĩ fine ꝯtristat ex subsecuta de-
ceptōne. Et rn̄dēs angel⁹. mulieꝝ trepidatōi
et affectib⁹: dixit eis. Nolite timere vos. Ac si
(s̄m Greg) apte dicat. Paueāt illi q̄ nō amāt
aduētum supnorū ciuiū. ptimescāt q̄ carnali-
bus desiderijs p̄ssi. ad eoꝝ societatē ptingē de-
sperāt. Vos aūt cur ptimescitis. qui vos e⁹ quē
q̄ritis et v̄ros ꝯciues videtis? Ecce qūo bonos
mulcet. et eis bland⁹ extitit. In q̄ etiā ōndit q2
dn̄s ihs xp̄c. q̄ est angel⁹ magni ꝯsilij dict⁹. ĩ vl
tima et generali resurrectōe apparebit. ⁊ terri-
bilis reprobis q̄bus dicet. ite maledicti ĩ ignez
eternū: et bland⁹ iustis. q̄b⁹ dicet venite bn̄di.
pa. mei pcipite r̄gnū. Sic moralit̄ p̄lat⁹ bon⁹.
q̄ āgel⁹ dn̄i exercituū ē. obstinatos t̄ret ⁊ peni-
tētes demulcet. Hic em̄ notant̄ due cōditōes. q̄
debēt eē ĩ anglo sacerdote ac p̄lato ⁊ p̄dicatore
q2 d3 p̄rio venenū pcti p terrorē extinguere. ⁊
scdo p honeste ꝯuersatōis amorē bonos allicē.
Et subiūgit. Scio em̄ q̄ ihm saluatorē q̄ cruci-
fix⁹ est q̄ritis. ĩ sepulchro sic̄ mortuū. Qui cru-
cifix⁹ est addit̄ ad dr̄az aliorū qui etiam noīe
ihū vocabantur. Itē addit̄ ad bn̄ficij passiōis
cōmemoratōez. Vn̄ ap̄ls. Recogitate eum qui
talez ⁊c̄. Item addit̄ ad cōmendatōz mulierū.
q̄ ⁊ ihm ⁊ crucifixū querebāt. Multi em̄ ihm q̄-
rūt. i. saluatorē. sed nō crucifixū. q2 nō p crucē
cū tn̄ illa nō nisi ĩ ista inueniat̄. Vn̄ cris. Multi
libenē q̄rūt purpuratū. s3 pauci querūt eū cru-
cifixū vel flagellatū: sed an̄q̄ inueniat̄ purpu
rat⁹ p̄mo q̄ri deb3 flagellat⁹. Marc⁹ addit naza
renū. et sic tāgit nomen ac p̄riaz et ꝯditōez. Et
subdit angel⁹. Nō est h. s. p presentiā carnis et
corpis. qui nusq̄ deest p p̄sentiaz diuinitatis et
maiestatis. Surrexit em̄ p hūanitatem. q̄ nl-
lum casum patit̄ ĩ diuinitate. Et addit. sicut di
xit. vt reducēt ad memoriā verba xp̄i dicta an̄
passionem suam. vt sic magis crederent resur-
rectionem eius iam factam. Impossibile enim
est non fieri quod ip̄e dixit. Quasi diceret. Et
si mihi non creditis. memētote verborū illius.
Deinde ostendit eis locuz dicens. Venite et vi-
dete locum scilicet vacuū vbi positus erat dn̄s.

hoc est corp⁹ dñicū. Vñ criso. Corpus dñi dñs
dr̃. deitas enī nūq̄ sepata fuit a corpe et mor-
tuo. Ac si dicat angel⁹. Vultis certificari de e⁹
resurrectōne. ecce locus vbi posuert eū. Si v-
bis meis nō creditis. visui et vacuo sepulchro
credatis. Propter hoc enī et lapidē revolueat
vt locū ondēt. Vñ cū p vniuersū mūdū fideli-
bus dicat̃. surrexit dñs de sepulchro. q̄ p nobis
pependit ī ligno: soli canonici eccl'e resurrecti
onis dñice spāli gaudēt progatiua. dicētes et
ad oculū demōstratōez facientes. surrexit dñs
de sepulchro. Siliter ī euāgelio paschali cū dr̃
surrexit nō est h. diaconus q̄ legit euāgeliū di
gito demrāt dñicaz sepulturā. Et subiūgit. Sz
ite festināt̃. dicite discipulis e⁹ cōiter. 7 Petro
spāliť: q: surrexit. et p̄cedet vos ī galileā ibi eū
videbitis sic̃ dixit vob an̄ passioz. 7 iō seqmini
eū ibidez. q. d. Nō cōcessū est vobis hoc gaudiū
occulto cordis tenere. sed siliť amātib⁹ pādere
Nō dic amatorib⁹ mūdi. sz discipulis xp̄i. Scdz
Greg. vo non sūt discipl'i. qui cū eo pascha nō
faciūt: nō sc̃ discipl'i q̄ retro aspiciūt. q̄s curi-
ositas vite detinet. illecebra capit. et spine re-
trahūt scādaloꝝ. Ibi eum videbitis in ꝓpinqua
regione et ꝓpinquo tpe. In galileaz p̄cessit. vt
vbi fuit initiū splēdoris gr̃e. ibi eēt initiū splē-
doris gl'e. Voluit etiā dñs spāliter ī galilea ap
parere. vt veritas resurrectōis ꝓbaret̃. q̄a ibi
plura miracula est opatus et ampli⁹ cōuersat⁹
et ideo meli⁹ cognitus. Mulierib⁹ g̃ dr̃ ab an-
gelo vt nūciēt apl'is vitā resurgētem. q: suadē-
te diabulo mors nūciata fuit ade p mulierem.
Vñ sic̃ fuit ꝓgressus in prima tēptatōne mor-
tis a diabolo ī mulierē. et a muliere ī virꝫ: sic ī
prima anūciatōne vite fieret ꝓcessus ab angl'o
ī mulierē. et a muliere ī viros. Dicit̃ aũt spāli-
ter et petro. tū ꝓpter principalitatē inter disci
pulos. tum ne desperaret de recōciliatōe ꝓpter
magnitudinē peccati apostasie. tum ne ad p̄sē
tiaz dñi quē negauerat et ad discipulos venire
trepidaret. Quia: vt ait Hiero. se indignū iu-
dicabat discipulatu. dum ter negauit mgr̃m.
Vñ et Grego. Si hūc angel⁹ noīatim nō expri-
meret. qui magistꝝ negauerat. venire inter di
scipulos nō audēt. Vocat̃ ex noīe. ne despera-
ret ex negatōne. Vñ s̃m Aug. et Hiero. Pecca
ta p̄terita nō nocent. qñ non placēt. Videam⁹
aūt s̃m Aug. cur ab angelo et a dño dictū est
q̄ p̄cedet eos in galileā: cū hoc sit p⁹ multa cō-
pletū. et tñ sic mandatum vt aut hoc solū aut
hoc primū expectaret̃ fieri debuisse. Et soluit̃
s̃m eūdez Aug. q̄ hoc ꝓphice et significatiue est
accipiendū. Galilea nāq̧ interp̄tat̃ vel trāsmi
gratio vel revelatio. In galilea vo s̃m trāsmi-
grationis significatōez intelligendū occurrit.
q: d̄ ꝓpl'o isrl' trāsmigraturi erant ad gētes. que
apl'is p̄dicantib⁹ nō crederent. nisi ip̄e dñs eis
viaz in cordib⁹ hominū p̄ueniens prepararet.
Et hoc intelligit̃. p̄cedet vos in galileā. Ibi eū
videbitis. i. ibi mēbra corpis e⁹ quod est eccl'a ī
his qui vos susceperint inuenietis. Scdm illō

aūt q̄ galilea interp̄tat̃ revelatio. nō iā ī forma
serui intelligendum est. sed in illa in q̄ equalis
est p̄ri. quā ꝓmisit dilectorib⁹ suis. et illuc nos
p̄cessit. vnde ad nos veniēs nō recessit. et q̄ nos
p̄cedēs nō deseruit. Illa erit revelatio tāq̄ ve-
ra galilea. cū similes ei erim⁹. ibi euz videbim⁹
sicuti est. Ipa etiaz erit beatior transmigratio
ex isto seculo in illaz eternitatē si ei⁹ p̄cepta sic
amplectamur vt ad ei⁹ dexteraz segregari me-
reamur. Et s̃m Grego. q: galilea trāsmigratō
sācta interpretatur. recte in galilea domin⁹ vi
dendus nunciatur: siue quia ip̄e de corruptōne
in corruptōez de mortalitate ad immortalita-
tem transijt: siue q: illi ad speciem ei⁹ contem-
plandam ꝑuenire merebunt̃. qui modo trans-
migrant de vitijs ad virtutes. de amore mundi
ad amorē dei: declinātes a malo et faciētes bo-
num. querentes et sapientes nō terrena sed ce
lestia. Cum dicit̃. ibi eū videbitis. Scdm Hie-
roni. breuis est sentētia in sillabis. sed ingens ī
quātitate ꝓmissio. Ibi est gaudij nostri fons 7
salutis nr̃e etne origo p̄parata. Ibi cōgregāt̃
dispsiones 7 sanāt̃ ꝯtriti corde. Ibi: inquit. eū
videbitis. sed nō sic̃ vidistis. hec Hiero. Mu-
lieres vo fraudate spe sua. q: corpus dñi inue-
nire sperabāt. nō attēdentes ad verba angeli q̄
audierāt. contrite ex insolita apparitione an-
gelorū. et gemētes quia nō inuenerūt dominū
redeunt ad discipulos dicentes. corpus dñi eē
sublatū. Nūciāt discipulis vt aut secuz quere-
rent. aut secū dolerēt. De angelo quidez 7 eius
verbis quib⁹ dñm resurrexisse audierāt. nihil
eis dixert̃. hoc solum nūciātes eisdem. s. dñm ī
monumēto nō esse. Et visa sūt eis verba ista sic
deliramēta. i. quasi fantastica et non vera. s. q̄
dñs surrexissꝫ a mortuis. et ido non credebant
illis: q: res noua erat et ꝯ ꝯsuetudinez q̄ mor-
tui resurgerent. Vt enī ait Theophil⁹. est natu-
raliter incredibile mortalib⁹ resurrectōnis mi-
raculū. Petrus aũt 7 Johes hec audiētes tol-
lūt moras. et cucurrerūt ad monumētū ex de-
siderio vidēdi factū. quia ignis materie ingest⁹
nō nouit moras. Isti duo p̄ ceteris currebant
quia p̄ ceteris xp̄m amabāt: 7 sicut familiares
inuicez se tenebāt ꝓpter qd̄ in pl'ib⁹ locis legū-
tur simul combinati. Sz Johs citi⁹ p̄cucurrit
petro. q: erat iunior et agilior illo. Non tñ in-
troiuit ꝓpter petri reverenciā quā expectauit
q: ipso senior et inter apl'os principalior erat.
Cōspice nūc hñ ip̄os. Currūt ipsi. Currūt ma-
gdalena et socie ei⁹ post eos: oēs currunt ad
querendū dñm suū. cor suū 7 aīaz suā. Currūt
multū fideliter. multūq̧ feruēter multū anxie
et multū studiose. Curre 7 tu p⁹ eos siue poti⁹
cū eis. vt cū eis cōsolari merearis. Cū aũt ꝑ-
ueniūt ad monumētū respicientes ī ip̄o ꝑ exte-
rius ostiū intrauert primo petr⁹ deinde iohes.
Et q̄dez s̃m l'ram iohes qui primo ꝑuenit nō ī-
trauit. ꝓpt̃ reuerētiaz petri cui primū ingressū
ſuabat: sz mistice: s̃m Greg. p iohez synagoga
p petrū eccl'a desigt̃. Venit synagoga prior ad

monumētū ſ; minime intuit. q: etſi prio ſepl'e
ſacr'a co᷑uit tñ ad fidē paſſiōis dñice intr'e di-
ſtulit. Secuta poſterioꝛ eccl'a gentiū introiuit
ī monumētū: q: xp̄m iħm ⁊ co᷑uit carne moꝛ-
tuū. et viuētē credidit deū. S; pˀ petrū intuit
et iohēs. quia ī fine mūdi ad redemptoꝛis fidē et'
iudea collige't. Et introeūtes nō inuener't coꝛ-
pus ſed vider't ſola. ſ. ſiñ coꝛpe lintheamīa qui-
bus coꝛpus erat inuolutū: poſita. i. bene diſpo
ſita et plicata. et ſudariū capitis nō cū linthe-
aminib; poſitū. ſ. indiſtincte et cōfuſe. ſ; ſepa-
tim inuolutū. i. bene plicatū ī vnū locum. ac ſi
ex induſtria eēt factū: qd̄ totū factū ē ab oſtē-
dēdū xp̄i reſurrectōe; iā factā. et q coꝛpˀ non
fuerat ſublatū: et credider't veꝛ eē q mulieres
dixerāt. ſ. coꝛpˀ xp̄i de monumēto ſublatū eſſe.
nō aūt ſurrexiſſe: nōdum eñ ſciebāt ſcripturas
de xp̄i reſurrectōe loquētes. q: nondū erat eis
apertˀ ſenſus vt intelligerēt illas. Et receſſer't
ſtupefacti et apud ſe mirātes euētu; rei. q̄liter
ſola lintheamina derelicta fuere ſine coꝛpe ꝑ-
uncto: vel quātā opoꝛtunitatē fur habuiſſ; vt
hec ſeriatim inuoluta dimittēs. p̄ntib; militi-
bus coꝛpˀ auferret: nō cogitātes de xp̄i r'ſurre-
ctōne. nec intelligētes nō eſſe ſublatū. quia ſi-
mul fuiſſent lintheamina aſpoꝛtata. et maxie
q: ꝓpter vnctōe; erāt foꝛtit' coꝛpi adherētia: idō
ꝑ hoc q ſic panni relicti ⁊ diſpoſiti fuerāt ma-
nifeſte apparebat q reſurrexerat. Sepatio eñ
lintheaminum a coꝛpe dñi ⁊ deſertio eoꝛ ī ſe-
pulchro. ſignū fuit dñice reſurrectōis nō trāſ-
poſitōis. Vñ criſo. Cōſiderāt lintheamina po-
ſita. et ſudariū ſepatim inuolutū ī vnū locu;.
qd̄ erat reſurrectōis ſignū. Neq; eñ ſi trāſpoſu
iſſent q̄dā hoc feciſſēt coꝛpˀ denudātes: neq; ſi
furati eēnt hˀ rei ſoliciti fuiſſēt. vt leuarēt ſuda
riū ⁊ inuoluerēt et ponerēt ī vnū locū ſeoꝛſū a
lītheamib;. ſ; ſimplicit' vt ſe hēbat ſuſcepiſſēt
vtiq; coꝛpˀ. Propter hoc eñ et iohēnes ait. qm̄
cū mirra ſepultˀ eſt multaq; ꝯglutinat coꝛpo-
ri lintheamīa. vt nō decipiaris ab his. q̄ dicūt
eū furto ſublatū eē. Quid aūt eſt ſeoꝛſū linthea-
mina iacere et ſudariū ſeoꝛſū inuolutū? Vt di-
ſcas qm̄ nō erat feſtinātiū hec res. ſ. ſeoꝛſū q̄dē
illa. ſeoꝛſū vō hec et inuoluta eē. Nō eñ ita in-
ſenſatˀ eēt qui furare't: vt circa re; ſupfluā tā-
tū ſtudiū cōſumēt. hec criſ. Moralit' monu-
mētū in quo ſūt lintheamina ſola. pt' dici clau-
ſtralis ī q̄ eſt veſtis r'ligioſa exteriˀ tm̄ ſine ha-
bitu interioꝛi. Vnde legit' in libro Regū. cū ve-
niſſēt qui q̄rebāt dd̄. inuētū eſſe ſimulacꝛ ſup
lectū eiˀ. Hec eſt tunica ioſeph inuēta ſiñ ipſo.
Hec ē veſtis ouina. ſub q̄ lat; mēs lupina. Hic
ſm̄ Gregoꝛ. diuine diſpēſatōis magnitudo pē-
ſāda eſt. q diſcipuloꝛ coꝛda et accēdunt' vt q̄-
rāt. ⁊ differūtur ne inueniāt: quatenˀ infirmi-
tas animi ip̄o ſuo meroꝛe cruciata. purgatioꝛ
ad inueniendū fiat: ⁊ tanto validius teneat q̄n-
to tardius inuenit qd̄ q̄rebat. Cōpatere igit' di-
ſcipulis ip̄is et mulierib;. q: in afflictōne ma-
gna ſūt. Querūt dñm ſuū et nō inueniūt. ⁊ ne-
ſciūt vbi eū ampliˀ q̄rere debeāt. Igit' dolentes
et flentes diſcipuli. et non audētes diu manere
iuxta ſepulchꝛ ꝓpter metū iudeoꝛ: abierūt ad
ſemetip̄os. i. ad hoſpicia ſua. et illuc vbi habi-
tabāt et priˀ latitabāt. et vnde ad monumentū
currebāt nihil certi ſcientes de dñi reſurrectō-
ne. Marie aūt ibide; remāſer't. Et dū mēte con-
ſternate. i. ſtupefacte eſſēt de hoc q viderāt. q:
et lapidē tā immēſe magnitudinis reuolutū ſtu
pebāt. et coꝛpˀ tā eximie veneratōis nō inuen-
tū dolebāt: reſpiciētes ī monumētū. vide'rt du-
os viros. i. duos angelos ī ſpecie viroꝛ ſtātes
circa illas ī veſtib; albis. ad deſignādū gaudi-
um dñice reſurrectōis. Angeli nō ſolum verbo
ſ; etiā fulgēti habitu. gl'a; ānunciāt triūphā-
tis. Apparitōes eñ angeloꝛū faciūt ad inſtru-
ctōne; hoīm: et ſolent ꝑ illū modū apparere. q̄
competit rei de q̄ debēt inſtruere: candoꝛ aūt ve-
ſtis ſplēdoꝛe; denūciat ſolēnitatis. ⁊ idō ī albis
apparuer't veſtib;. ad denotandū gaudiū dñice
reſurrectōnis. Apparuer't aūt duo ad ſolēniˀ de-
nūciādum xp̄i reſurrectō;. q: ſolēniˀ denūcia-
tur per duos q̄ ꝑ vnū. Vbi beda. Quō aūt poſi-
to in ſepulchro coꝛpi ſaluatoꝛis angeli aſtitiſſe
legūt'. ita etiā celebrādis eiuſdē ſactiſſimi coꝛ-
poris miſterijs tp̄e cōſectiōis aſſiſtere ſūt cre-
dēdi monēte apl'o mulieres hr̄e velamen ꝓpter
angelos ī eccl'ia. Cūq; mulieres timerēt ex vi-
ſione angeloꝛ inſolita. ⁊ declinarēt vultˀ ī ter-
ra ex verecūdia: dixer't angeli ad illas cōſolā-
do eas benigne. ⁊ inſtruēdo de xp̄i reſurrectōe.
Quid queritis viuēte; ⁊ iam reſuſcitatum cū
moꝛtuis? Quaſi diceret. Nolite cū moꝛtuis. hoc
eſt ī monumēto qui locˀ ꝓprie eſt moꝛtuoꝛ. q̄rē
cum q̄ ad vitam ia; reſurrexit a moꝛtuis. Ve-
rūtamen multi q̄runt viuētem cū moꝛtuis: vt
illi qui l; ſint boni. tñ libēter cōuerſāt' cū ma-
lis. quibus poteſt dici illd̄. ſine vt moꝛtui ſepe-
liant moꝛtuos ſuos. Et ſubiungit. Non eſt hic.
ſ. ī ſepulchro p̄ntia coꝛpis. q̄ tñ nuſq̄ deeſt p̄ſen
tia deitatis: ſed ſurrexit inde. ſ. ꝓpa virtute. Et
addūt dicti ſui ꝯfirmatō;: dicētes. Recoꝛdami
q̄liter locutˀ eſt vob. q: verax ē ⁊ nō fallit. cum
adhuc ī galilea eēt: dicēs. q̄a o; filiū hoīs t'di ī
manˀ pctōꝛ ⁊ crucifigi. ⁊ t'cia die reſurgē. q. di
cerēt. diu añ p̄dixit hec oīa. et idō nō miremi-
ni ſi modo auditis eſſe facta. Iubent' vboꝛ re-
coꝛdari. vt p̄dicatōe euētˀ futuri. ꝯfirmēt' ī fid̄
ia; facti. Quia vō: vt dictū ē. mulieres viſis
angl'is. timētes declinauer't vultˀ ī terrā. miſti-
ce cū celeſtib; miſterijs appropinq̄mˀ. exemplo
mlieꝛ harū vultū ī t'ra; declinare debemˀ. nos
terra; ⁊ puluerē eē recolētes. Vñ beda. Et nos
ḡ exēplo deuotaꝛ dō feiaꝛ. q̄tiēs eccl'a; intra-
mus ⁊ miſterijs celeſtib; appropinq̄mˀ. ſiue ꝓpt'
āgelice p̄ntia; virtutis. ſiue ꝓpter reuerētiā ſa-
cre oblatōnis. cū oñi humilitate et timoꝛe in-
gredi debemˀ. Ad ꝯſpectū q̄ꝓpe angeloꝛ vultū
declinamˀ ī terram. cum ſupnoꝛ ciuium q̄ ſint
gaudia eterna ꝯtemplātes nos cinerē eſſe ter-
rāq; recolimˀ: ſic beatˀ Abrahā. loquar: inq̄t.

ad dn̄m meū. cū sim puluis et cinis. Et notādū
ꝙ sancte mulieres astātibꝰ sibi angelis nō ĩ ter-
raȝ cecidisse. sed vultū dicūt ĩ terrā declinasse.
Unde mos obtinuit eccl'iasticꝰ. vt ĩ memoriaȝ
dn̄ice vel ĩ nr̄e spem resurrectōis. ⁊ oībꝰ diebꝰ
dn̄icis. ⁊ toto quinqnagesime tp̄e nō flexis ge-
nubꝰ sed declinatis in terrā vultibꝰ oremꝰ. Hec
beda. Ille aūt mulieres nec tūc attēdert ad v̄ba
angeloꝝ. nec aliquaȝ ꝯsolatōȝ receperūt de visi-
one eoꝝ: qꝛ nō q̄rebāt angelos sȝ dn̄m angl'o-
rum. immo ille due marie. s. iacobi et salome.
cōterrite et q̄si absorpte exeūtes fugerūt de mo-
numēto. et elongauerūt se inde aliquātulū. ⁊ se-
debant dolētes. qꝛ tremorꝫ pauor. i. stupor eas
inuaserat. ꝓpter visionē angeloꝝ et custodū: ⁊
nemini. s. de custodibꝰ q̄cq̄ dixerūt. nec etiā an-
gelis loquētibꝰ rn̄derūt. Un̄ Aug. Intelligamꝰ
ip̄is angelis nemini ausas fuisse aliq̄d dicere.
i. respōdere ad ea q̄ ab illis audierāt: aut certe
custodibus quos iacentes viderunt. Orō.

O Dn̄e ih̄u xp̄e. vnica ꝓles sūmi dei. qui
dilectis tuis desideriū te querēdi indi-
disti. sȝ vt magis accēderēt affectū in-
uenīēdi distulisti. eosq̄ȝ in galilea te visuros ꝑ
angelū certificare voluisti: da mihi misero ar-
dēter te q̄rere. et gaudēt te inuenire: vt de vi-
tijs ad virtutes. et de amore mdi ad amorē tuū
trāsmigrās. merear ptꝰ hāc vitā ex isto seculo. ĩ
illaȝ eēnitatē trāsmigrare: teq̄ȝ deū deoꝝ ĩ syō.
et ĩ galilea vera cū electis tuis gratia tua lar-
giente tunc videre Amen.

Q̄uō dn̄s appuit Marie magd. Ca. LXXII

MAgdalena sō amantu-
dīe plena. estuās amore ⁊ nesciens
q̄d aliud debēt facere. qꝛ sñ mgr̄o n̄
poterat viuere. nec ibi euȝ inuenie-
bat. et vbi euȝ quereret igñrabat: stabat ex fer-
uore ⁊ constantia. qꝛ vis amoris nec sedere nec
iacē sinebat. ad monumētū foris et ab ext̄. s. ĩ
horto. ⁊ ante domūculā in q̄ erat sepulchꝝ plo-
rās ⁊ lamētās dn̄m suū. Tanto eñ cordis fere-
baꝫ incēdio. tāta pietatis afficiebaꝫ dulcedīe
tāualidis trahebaꝫ vincl'is caritatis: vt femi-
nee infirmitatis oblita. nec tenebraꝝ caligine
nec ꝑsecutoꝝ immanitate retrahēt a sepulchri
visitatōe: quinpotiꝰ foris stās. et lacrimis mo-
numētū irrigās. recedētibꝰ discipulis nō rece
debat: pro eo ꝙ diuine dilectōis igne succensa
et tāinualescēte vrebaꝫ desiderio. ⁊ impatiēte
vulnerabaꝫ amore: vt nihil ei sapet. nisi flere:
possetq̄ȝ illud ꝓph'eticū veraciē eructare. Fuerūt
mihi lacrīe mee panes die ac nocte: dū dr̄ mi-
hi q̄ttidie vbi ē deꝰ tuus. Scd̄m Aug. Feruēti-
or ⁊ deuotior erat ad xp̄m alijs mulieribꝰ: ⁊ ni-
mius ardor amoris eā solicitabat. Maria enim
q̄cquid voluit: flēdo obtinuit. Flendo obtinuit
veniā pctōꝝ. Flendo obtinuit fr̄is resuscitati-
onem de faucibꝰ infernoꝝ. Flēdo obtinuit cō-
solationē de resurrectōe. Lacrimas ḡ fudit cō-
punctōnis. compassiōis et deuotōis. Un̄ greg.
Qua in re pensandū est. huiꝰ mulieris menteȝ
quāta vis amoris accēderat. que a monumēto
dn̄i etiam discipulis recedentibꝰ nō recedebat.
Unde contigit. vt eum sola tūc videret que re-
māsit vt quereret. quia virtus boni operis ꝑ-
seuerātia est. Ubi ⁊ Aug. Uiris eñ redeuntibꝰ
infirmioreȝ sexum in eodem loco fortior fige-
bat affectꝰ. ⁊ oculi qui dominū quesierāt ⁊ non
inuenerāt. lacrimis iam vacabant ampliꝰ do-
lentes ꝙ fuerat ablatus de monumēto. q̄ꝫ ꝙ fu-
erat occisus in ligno: qm̄ magistri tanti cuius
ei vita subtracta fuerat. nec memoria rema-
nebat. Tenebat itaq̄ȝ ad monumētum iam do-
lor iste mulierem. Un̄ ⁊ Origeñ. Audiuimꝰ fra-
tres mariam ad monumētū foris stanteȝ. au-
diuimus mariā plorātem. Amor faciebat sta-
re. dolor cogebat eā plorare. Stabat et circū-
spiciebat si forte vidēt quē querebat. Dolor r̄-
nouatꝰ erat ei. quia quē prius doluerat defun-
ctum. nunc dolebat ablatū. Et iste dolor maior
erat qꝛ nullā ꝯsolationē ampliꝰ habebat. Pr̄ia
ḡ fuit causa doloris. qꝛ viuū ꝑdiderat. sȝ de hoc
dolore aliquātulā ꝯsolationem habebat. quia
mortuū remanere videbat. Nūc aūt de isto dolo-
re cōsolari nō poterat. qꝛ nec corpꝰ defuncti ĩ-
ueniebat. Metuebat aūt. ne amor magistri sui
ĩ suo pectore refrigescēt. q̄ viso recalescēt. Plo-
rabat itaq̄ȝ maria vehemēter. qm̄ dolor additꝰ
erat super dolorē. Duos itaq̄ȝ dolores eximios
vno gestabat corde. q̄s mitigare lacrimis vole
bat sed non valebat: ac ideo tota posita in dolo-
re. mēte ⁊ corpore deficiebat ⁊ quid ageret ne-
sciebat. Petrus quidem et iohannes timuerūt
⁊ ideo non steterunt. maria non timebat quia
nihil suspicabatur sibi superesse pro quo time-
re deberet. Perdiderat eñ magistꝝ suum. queȝ
ita singulariter diligebat. vt preter ip̄m nihil
posset diligere vel sperare. Perdiderat vitam
anime sue: et iam meliꝰ arbitrabatur fore sibi
mori q̄ꝫ viuere. quia forsitan moriēs inueniēt:
quē viuens inuenire non poterat. Fortis nā-
q̄ȝ vt mors dilectio: quid nā aliud in maria fa-
ceret. facta erat exanimis. facta erat insensibi-
lis. Sentiēs non sentiebat. videns nō videbat.
audiēs nō audiebat: sed neq̄ȝ ibi erat vbi erat.
quia tota ibi erat vbi mgr̄ suus erat. de quo tñ
vbi esset: nesciebat. Querebat auteȝ eum ⁊ nō
inueniebat. et ideo stabat ad monumentum et
plorabat. tota lacrimabilis ⁊ miserabilis. Cer-
te iam nil sapiebat maria nisi diligere ⁊ pro di
lecto dolere. Oblita erat timorē. oblita erat se-
metipsam. oblita erat deniq̄ȝ omnia. ꝑter illuȝ
quē diligebat super omnia. Sensus nullus in
ea remanserat. omne consilium ab ea perierat
spes omnis defecerat. solummodo flere super-
erat Hec Origeñ. Dū ḡ fleret ꝓpter corpis xp̄i
absēciā. inclinauit se corpalit̄ ⁊ ꝓspexit ĩ monu
mētū: qꝛ sꝑ spabat ibi eū inuenire vbi eū sepe-
lierat. ⁊ amor inquisitōȝ multiplicabat. Sicut
eñ nos cum aliquā rē ꝑdimus. q̄uis huc illuc
q̄rēdo discurramꝰ: tñ ad eū locū sepe respicimꝰ

vbi eũ habuisse meminimꝰ. ita ⁊ hec mulier. q̃⸗
uis huc illucq̃ʒ corpꝰ dñi quereret: anxia tñ de
eiꝰ absentia frequẽtiꝰ monumentũ aspiciebat.
vbi eũ positũ nouerat. Vñ Gregoꝛ. Amãti sel'
aspexisse nõ sufficit. q: vis amoꝛis intẽtionem
mltiplicat inquisitõis. Quesiuit ḡ priꝰ ⁊ mini⸗
me inuenit: pseuerauit vt quereret. vñ ꝯtigit vt
inueĩret. Actũq̃ʒ est vt desideria dilata cresce⸗
rẽt. ⁊ crescendo caperẽt qd inuenissent. Sãcta
eñi desideria dilatione crescũt: si aũt dilatõe de⸗
ficiũt. desideria nõ fuerũt. Hoc amoꝛe arsit q̃s⸗
q̃s ad virtutẽ ptingẽ potuit. hec Grego. Quis
ḡ maria vidissꝫ corpꝰ xp̄i abesse. volebat tñ ad⸗
huc videre si aliqd vestigiũ possꝫ pcipe: et ideo
nõ sufficiebat sibi semel respexisse. In hoc q' i⸗
clinauit se ⁊ respexit ĩ monumẽtũ. datũ intelligi
q' cũ hũilitate coꝛdis debẽꝰ pspicere moꝛtẽ xp̄i
et ĩ hoc q' iteꝝ psperit. datũ exẽplũ ꝯtinue ocl'o
mẽtis moꝛtẽ xp̄i pspicẽ. Et vidit maria oculis
coꝛpis ip̄os duos angelos p̄fatos ĩ albis seden⸗
tes sup̄ sepulchrũ et loculũ coꝛpis. vnũ ad ca⸗
put aliũ ad pedes. ꝑpter reuerẽtiã loci cõsecti
ex tactu coꝛpis dñici: ex feruoꝛe eñi deuotõis
quã habebat. illaꝫ visionẽ meruerat. Angelus
ad caput est reuelãs diuinitatis archana. quia
caput xp̄i deꝰ est: angl's aũt ad pedes est docens
hũanitatis eiꝰ obsequia. ĩ redẽptõne nobis im⸗
pensa. Qui dicũt illi. Mulier qd ploras? Ange
li lacrimas phibebant. et futuꝝ quodammodo
gaudiũ nũciabãt. Ac si dicerẽt. Ploꝛare noli.
nõ habes cãꝫ flendi. sꝫ magis gaudẽdi ex resur
rectõne xp̄i. Nõ est ploꝛãdũ sed plaudẽdũ. h̄ di⸗
es leticie est. nõ meroꝛis: leta venimꝰ nunciare
tibi. Noli ḡ ploꝛare. sed potiꝰ ad illũ r̄spice quẽ
tãto amoꝛe desideras vidẽ. At illa putãs inter⸗
rogare q̃si nesciẽtes: ⁊ nõ angelos eẽ sed hoĩes
pdit lacrĩaꝝ causas. Quia tulerũt: inq̃t. dñm
meũ de monumẽto. ⁊ nescio vbi posuerĩt eũ: ar⸗
bitrãs custodes vl' iudeos. euꝫ eẽ furatos. Ma⸗
gnꝰ ḡ doloꝛ me flere cõpellit. mag̃ tristicia vi⸗
scera mea coartat. Timebat eñi ne iudei coꝛpꝰ
xp̄i ĩ aliquẽ locũ inhonestũ ꝓiecissẽt. inuidẽtes
honoꝛi sepulture eiꝰ: vel ne foꝛte asportassent. vt
ei ignominiã facerẽt. Agebat ĩ ea vis amoꝛis.
vt nõ inuẽtũ nõ credẽt nisi sublatũ. Et hec an⸗
gustie cã erat. q: nesciebat vbi inueniret et of⸗
ficiũ funeris impẽdere. Nõ dic coꝛpꝰ dñi mei.
sed dñm. a toto designãs ꝑteꝫ: sicut oĩes cõfite
mur ih̄m xp̄m filiũ dĩ sepultũ. cũ sola eiꝰ sepul⸗
ta sit caro. Vide h̄ mirabileꝫ opationẽ amoꝛis
Paulo añ audierat ab vno angelo. q' resurre⸗
xit. et postea a duobꝫ q' viuebat. ⁊ nõ recoꝛda⸗
tur: et dicit nescio. Amoꝛe hoc faciebat. q: aĩa
sua non erat vbi ip̄a erat. sed ibi erat vbi mgr̄
suus erat. Naꝫ f̄m Oꝛigeñ. sp̄us Marie magis
erat ĩ coꝛpe mgr̄i: q̃ ĩ suo. Nesciebat cogitare
loqui vel audire nisi de ip̄o. Et nescio: inq̃t. vbi
posuerũt eũ. Hec erat ei maioꝛ causa doloꝛis ⁊
desolatõnis. q: nesciebat q̃ iret ad consolandũ
doloꝛẽ. et vbi eũ inueniẽt. Maria q: vidit lapi⸗
dem sublatũ. credidit xp̄m furatũ et deportatũ
lapide eñi sublato. coꝛpus faciliter amouetũ de
monumẽto: qd fieri nõ pt̄ q̃diu lapis supposi
tus est. Sic q̃diu lapis timoꝛis dei in coꝛde est
xp̄c ab eo auferri nõ pt̄. si aũt amouetũ cito ip̄m
pdidit. Cũ autẽ maria sic ploꝛaret. nec de an⸗
gelis aliquid curaret: amoꝛ suus mgr̄ suꝰ. am⸗
plius se tenere nõ potuit. Dñs igitũ ih̄s refert
hoc matri sue ⁊ dic. q' vult ire ad cõsolãdũ eã.
valedicẽsq̃ʒ mr̄i venit ĩ momento in hoꝛtũ. vbi
erat magdalena. Stat mulier et ploꝛat. adest
ih̄s merentiũ cõsolatoꝛ. et pias mulieris lacri⸗
mas intuetũ: eiq̃ʒ ab angl'is se vertẽti et retroꝛ⸗
sum cõuerse apparere dignatũ. Per hoc oñditũ.
q' siq̃s xp̄m videre desiderat. opoꝛtꝫ vt ad deuꝫ
cõuertatũ: q: illi ad deũ vidẽduꝫ ꝑueniũt. qui se
totaliter ꝑ amoꝛeꝫ ĩ eũ conuertũt. Vbi Crisos.
Cur nõ expectauit eoꝝ r̄ñ ũ. sed ꝯueꝛsa est re⸗
troꝛsũ. cũ ad minus hoĩes multe reuerẽtie ap⸗
pareꝛent. Dic q: cũ maria illa diceret xp̄c ad⸗
uenit. cui angeli reuerẽtiã exhibẽtes assurre⸗
xerũt: qd magdalena admirãs. cõuersa est re⸗
trosũ vt videẽt ad q̃d assurrexerĩt. Et nõ cog̃uit
q' ih̄s eẽt. q: videbat eũ ĩ specie nõ glorosum.
quẽ angeli gloꝛiosũ vidẽtes honoꝛabant. Ipsa
eñi nõdũ habebat fidẽ de xp̄i resurrectõe: ⁊ ideo
talis apparuit ĩ coꝛpe. q̃lis apud eaꝫ erat ĩ mẽ⸗
te. Non q' iuxta hereticos foꝛmaꝫ dñs vultũq̃ʒ
mutassꝫ. vt ꝓ volũtate diuꝰ sus ac variꝰ videretũ:
sed q̃ maria obstupefacta erat miraculo. Vnde
Berñ. O delectabile pietatis spectaculũ. q̃ que⸗
ritũ ⁊ desideatũ occultat se ⁊ maĩfestatũ. occultat
se vt ardẽtiꝰ req̃ratũ. ⁊ req̃sitꝰ cũ gaudio inueni⸗
atũ: ⁊ inuẽtꝰ cũ solicitudĩe teneatũ: tentꝰ nõ di⸗
mittatũ. Scdm grego. maria q̃ adhuc d dñi re⸗
surrectõe dubitabat. ꝯuersa est retroꝛsũ vt vi⸗
deret ih̄m: quia videlicꝫ per eandeꝫ dubitatõnẽ
suam quasi tergum in faciem domini miserat.
quem resurrexisse minime credebat. Sed quia
amabat et dubitat. videbat et nõ cognoscebat.
eũq̃ʒ illi et amoꝛ ostenderat et dubietas abscõ⸗
debat. Et dixit illi ih̄s. Mulier qd ploꝛas? Quẽ
queris? Non petit quasi ignorans. sed vt eꝰ re⸗
sponsione cõueniẽtiꝰ eaꝫ instruat. Scdm Gre⸗
goꝛiũ interrogatur doloꝛis causa. vt augeatur
desiderium: quatenꝰ cum nominaret quẽ que⸗
reret. in amoꝛẽ eius ardẽtius estuaret. At illa
cum adhuc nõ cognoscẽs. putauit eũ eẽ oꝛtu⸗
lanũ. cui incũbebat cura hoꝛti illiꝰ in q̃ monu⸗
mẽtũ erat. eoq' mane p̄mo eũ ĩ hoꝛto videbat:
estimabat enim nullũ circa loca illa occupari
nisi eum qui illoꝛum cultoꝛ erat. Bene autem
spiritaliter. oꝛtulanus ei erat: quia sentes per⸗
fidie ⁊ vitioꝛum iam eradicauerat. ac virentia
semina fidei et virtutum. per amoris sui vim ĩ
eius pectoꝛe ⁊ hoꝛto anime seminare et planta⸗
re curabat. Sicut eñi ad oꝛtulani officiuꝫ pti⸗
net noxias herbas eradicare. vt bone possint ꝓ⸗
ficere: ita dominus de hoꝛto suo. id est de eccle⸗
sia quottidie vitia eradicat. vt virtutes profi⸗
cere valeant. Vnde Oꝛigenes. O maria si que⸗
ris ih̄m. q̃re nõ cognoscis? Ecce ih̄s venit ad te

quē tu queris. et tu estimas ortulanū eē. Uere
quidem est qd estimas. sz tñ ī hoc erras. dū em̄
sic ortulanū existimas. vt ihm̄ eē nō cogn̄scas.
Est em̄ ihs. est ꝛ ortulan⁹: q: ip̄e seminat om̄e
bonū semē ī horto aīe tue. et ī cordib⁹ fideliū
suoꝝ: ip̄e om̄e bonū plātat ꝛ rigat ī aīab⁹ sā-
ctoꝝ. et ipse est ihs qui tecū loq̄tur. hec Orige.
Marie etiā ī specie ortulani apparuit. tale em̄
officiū. talis act⁹. tale exercitiū. talisq; nomīs
interp̄tatio incipientib⁹ ꝯgruit. Oportz em̄ vt
penitēs gerat modū ortulani. s. vt oīa nociua
eradicet. et bona inserat. Si ḡ vis vt appareat
tibi ver⁹ ortulanus. oportz te herbas nociuas
eijcere et salutiferas inserere. Illa vō vt ebria
rn̄dit ei sic ortulano: dicēs. Dn̄e si sustulisti eū
dicito mihi vbi posuisti eū: q̄ mihi est singl'aris
thesaurus etiā mortuus. et ego eū tollā. cū oī
desiderio et accipiā3. Dn̄m vocat. vt beniuolē-
tiā e⁹ captet. Nō dic si sustulisti ihm̄ crucifixū
loquēdo determinate et noīando eū. vel al's de-
signādo: sed dicit eu3 in generali nihil addēdo:
q: vis amoris ꝛ affect⁹ cum desiderio querentis
vel feruēter amātis hoc agē ī aīo solet. vt quē
ip̄e querit vel cogitat. oēs cogitare estimet. et
nullū aliū ignorare credat. Unde q̄si de cogni-
to loquit̄. et quē ip̄a diligebat oēs scire cogita
bat: nec putauit alteri incognitū. quē sic ip̄a
ꝯtinue plāgit desideratū. Si ḡ tu ꝑpter timorē
iudeoꝝ leuasti eū hinc. dicito mihi vt ego eum
accipiā. Timebat ei ne iudei etia3 corpi inseui-
rent exanimi. et ideo volebat ī aliū locū inco-
gnitū illō trāsponere. Mirabilis mlieris auda-
cia. quā mortui nō terret aspect⁹. et c⁹ valitu-
do ad graue mortui funus tollēdū. pl⁹ intē ptat
q̄ possit. Ex v̄tute em̄ amoris credebat se pos-
se tātum corpus etia3 mortuum portare. quia
feruēter amāti nihil videt̄ difficile. Cū ei sex⁹
feie⁹ fragilis ad onera deferenda. et pauid⁹ ad
mortuoꝝ corpa baiulāda: q̄cq̄d alijs impossibi
le est. hec ꝑpē magnitudinē amoris. leue ꝛ pos-
sibile arbitrat̄. Un̄ Orige. Joseph timuit ꝛ au-
sus nō fuit tollere corp⁹ de cruce nisi ī nocte. ꝛ
nisi hoc expetiss3 a pylato: maria aūt noctē nō
p̄stolat̄. nō postulat nec veret̄. sed audact̄ ꝑ-
mittit dicēs. ego eū tollā. O mirabilis mulieris
audacia. o mulier ia3 nō mlr. Nullū locū exci
pit. nihil an̄ponit. s̄n timore dic. absolute ꝑmit
tit. Dicito mihi vbi posuisti eū ꝛ ego eū tolla3.
O maria mag̃ est ꝯstātia tua. mag̃ ē fides tua
Hec Origen̄. Hic ḡ ōn̄dit̄ magna marie deuotō
et dilectōis feruor: et iō meruit quē mortuū q̄-
rebat. viuū videre ꝛ audire. Respice dn̄ eā. q̄uo
lacrimabili vultu. supplicit̄ et deuote ip̄m exo-
rat. vt sibi illū quē querit ōn̄dat. Sēp ei spa-
bat audire aliq̄ noua. de suo dilecto sup omīa.

Postq̄ aūt (vt ait Grego) eam cōi vocabulo
appellauit ex sexu. ꝛ agnit⁹ nō est: vocat ex no-
mine ꝑpo vt eā magis intētā faciat. et tale3 se
exhibet vt cogn̄scat: dicēs. Maria. Desideriū ei⁹
vlteri⁹ affligi nō sinēs. p vocationē ncīs aptā.
sui declarat cognitōē3. Ac si apte dicat. Recog-
sce eū. a q̄ recogn̄scēris. Cū em̄ apud deū cert⁹ sit
nūerus electoꝝ. magna grā aliq̄b⁹ dat̄. q̄n ꝑpijs
noīb⁹ deo noti eē mrānt̄. Proprio ḡ nomie vo
cat mariā. vt designet sp̄āle3 quā ad sctōs hab3
noticiā. Illa vō ꝯuersa corde ꝛ oculis mentis.
sic an̄ erat ꝯuersa corpe ꝛ oclis carnis. mox vt
se suo noīe vocari audiuit. eū ī voce sicut ouis
bōa pastorē recogn̄uit. Pri⁹ em̄ ꝯuersa corpore
ihm̄ eē qd nō erat putauit: nūc conuersa corde
qd erat agnouit. ac q̄si reuiuiscēs et adorās cū
indicibili gaudio: dixit. Rabboni. i. mgr̄. sic ei
an̄ passionē eū vocare cōsueuerat. q: doctores
apd iudeos vocāt̄ magistri. Tu es quē quere-
ba3 q̄re tādiu te mihi celasti? Quia ḡ ꝑseuera-
uit vt q̄reret. ꝯtigit vt inueniret. Un̄ greg. Ma
ria q: vocat̄ ex noīe. recognoscit auctore3. atq;
eū ꝑtinus rabboni. i. mgr̄m vocat. Quia ꝛ ip̄e
erat q̄ q̄rebat̄ exteri⁹. ꝛ ipse q̄ interi⁹ vt quere
docebat. Un̄ et Orige. O mutatio dextre excel-
si. Cōuersus est dolor magn⁹ ī gaudiū magnū.
Mutate sūt lacrime doloris. ī lacrīas amoris ꝛ
exultatōis. Ut ḡ audiuit hoc v̄bū maria. sic ei
ꝯsueuerat illa3 vocare mgr̄ suus. ꝑsensit ī ipso
noīe q̄nda3 singularē vocatōis dulcedinē. et ꝑ
eā ꝯgnouit ip̄m a quo vocabat̄ eē mgr̄m suū.
Un̄ etia3 Anshel'. Noli magdalene deserere co-
mitatū. sz ꝑactis aromatib⁹ cū ea dn̄i cū sepul-
chrū visitare memēto. O sicut illa oclis tu ī sp̄ū
cernere merearis. nūc sup lapidē reuolutū ab
ostio monumēti angelū residēte3: nūc int̄ mo-
numētū. vnū ad caput aliū ad pedes resurre-
ctōis gl'a3 p̄dicātes: nūc ip̄m xp̄m maria3 flē-
tem et tristē. tā dulci ocl'o respiciēte3. tā suaui
voce dicētē. Maria. Rūpunt̄ ad hāc voce3 oēs
capitis catharacte. ab ip̄is medullis eliciūtur
lacr̄me. singult⁹ at3 suspiria ab imis trahūt̄ vi-
scerib⁹ maria. O bt̄a. qd tibi mētis fuit. qd aī.
cū ad hāc vocē te ꝑsternēs. et reddēs vicē salu-
tanti clamares. rabboni. Quo rogo affectu: q̄
mētis desiderio clamasti. rabboni! Nūc pl'a di-
cere lacr̄me ꝓhibēt. cū vocē excludāt affectus.
oēsq; et aīe. et corpis sensus nimi⁹ amor absor-
beat. Et iterꝝ. Noīat dn̄s ꝯsuetū ancille nomē
et cognoscit ancilla ꝯsuetā dn̄i vocē. Puto vel
certe affirmo. q: sensit solitā suauitatē q̄ voca
ri ꝯsueūeat maria. O vox delc̄tabilis. o quātu3
blādimēti. q̄ntū sapuit amoris! Nec celeri⁹ hoc
exp̄mi potuit. Scio q̄ sis ꝛ q̄ vel'. Ilico mutate
sūt lacr̄me. Nō em̄ credo mox eē restrictas. Sz
q̄s ꝯtritū cor se torquēdo p̄⁹ exp̄mebat. eas pt⁹
modū cor gaudēs effūdebat. O q̄ dissilia s̄t rab-
bōi. ꝛ si tu sustulisti eū. dicito mihi. O q̄ dissona
s̄t. tulert̄ dn̄m. ꝛ nescio vbi posuert̄ eū: ꝛ illud
q: vidi dn̄m ꝛ hec dixit mihi. hec Ans. Et cur-
rens ac ꝓcidens maria ad pedes ihū. vestigia
ei⁹ adorādo. stati voluit ex deuotōe āplecti ve-
stigia ei⁹ quē recogn̄uit: ac pedes tangēs oscula
ri vt ꝯsueuerat. O amor fortis ꝛ impatiēs. Nō
em̄ sufficiebat ei vidē ihm̄ ꝛ cu3 ihū loqui. nisi
etiam tāgeret ihm̄. Sciebat enim quia virtus
de illo exibat: ꝛ sanabat omnes. Ipse vō volēs

fidez i corde illi⁹. ut ortulan⁹ semiare: et aim e⁹
ad celestia eleuare. Dixit: noli me tāgē. s. ma-
nib⁹ corpis. quē nōdū tetigisti fide cordis. q. d.
Poti⁹ volo vt tāgas me tactu mentis. credens
me pri eqlez. q̄ tactu corpis credens me hoiez
pur et pre minorē. Adhuc eni carnalr in eū
credebat quē sicut hoiez flebat. Probibita ē g.
qz ppter defectū fidei indigna erat. 7 ido sbdit.
Nōdum eni ascendi. i. eleuat⁹ sū. s. in corde tuo
ad prez meū. i. ad equalitatē pris: qz nō credis
me puenisse ad eqlitatez ei⁹. ac me filiū eqlem
7 coeternū pri. q me suscitasse a mortuis. sz eē
sublatum tāq̄ cadauer pur. Ac si dicēt. Quia
me tāq̄ mortuū i sepulchro qris. et resurrexis-
se nō credis: io viuētē tangē nō mereris. Tibi
eni nōdū ad prez ascēdi. quē viuētez cū mortu
is qris. Cū tibi ascēdero ad prez. tūc merebēis
me tangē pri eqlem. Vn Ansbel. Sed o dulcis
ihu. cur a sāctis ac desideratissimis pedib⁹ tuis
sic arces amātez: Noli: inqs. me tāgere. Vt qd
dn̄e: Quare non tangā illa desiderata vestigia
tua p me pforata clauis. pfusa sanguie nō tā-
gam nec deosculabor: An inimicitior es solito.
qz glosior: Ecce nō dimittā te nec recedaz a te
nō parcā lacris. pect⁹ singultib⁹ suspirijsqz rū-
pē nisi tangā. Et ille inquit. Noli timē: nō au
ferēr tibi hoc bonū. sz differē. hec Ans. Sic g
maria dubijs plena. luctu inquieta. pparatōe
indiguit. anq̄ ad tangēdū tantam scītatē ac-
cedēt. Si aū illa q dn̄m resurgētē pria p⁹ ma-
trem ei⁹ videre meruit. q tātū dilecta est a dn̄o
et tota ei⁹ mācipata obsequio. ab omi pctō ab
eo libata. a tactu pedū ei⁹ est phibita: q̄to ma-
gis pollut⁹ vitijs ne eū totū tāgat ɔficiēdo vel
sumendo: Sed vade iam letificata. dic 7 nūcia
frib⁹ meis. s. aplis. qz surrexi: et ascēdo. i. ascē-
dā ad prez meū p genēatōz 7 naraz. 7 prez vrm
p adoptionē et grāz: deū meū qz me hoiez cre-
auit. et sub q ego hō sū fm humanitatē: 7 deū
vestr qui vos creauit 7 ab errore liberauit. inē
qs et ipm ego mediator sū. Quasi dicat. In p-
rimo est vt videant ascēdētez. Loquir i pposito
ingrtū hō. qz ascēdere nō cōpetit ei fm diuinaz
naturā. q est altissima: qd etiam patz ex hoc q̄
vocat aplos frēs. ppter silitudinē 7 ɔformita-
tem nature humane. et ppter spūalitatē amici-
tie. et etiā ppter adoptōz grē. qz ei⁹ pris sūt filij
adoptiui. cui⁹ ipē est fili⁹ naturalis. Vnde Se-
uerian⁹. Vocat frēs qs corpis sui fecit eē ger-
manos. vocat frēs qs pri suo adoptauit i fili-
os. vocat frēs qs benign⁹ ihs sibi pstitit cohere
des. vocat frēs ppter spālitatez aicitie quā ha-
buit ad ipos. Vn et Amb. Descēdisti qdez fili⁹
hois. nec pri cū descēderes abfuisti: sz descēdisti
nob. vt te oclis ac mētib⁹ viderem⁹. vt i te cre-
derē⁹. Ergo et ascēde nobis. vt te seqmur mēti
bus. quē oculis vidē nō possum⁹. hec Ambro.
Stant g dilecti cū iocūditate et gaudio mag.
loquētes abinuicē sicut amic⁹ cū aico. Ecce igr
et h silir magnū pascha. Sic itaqz dn̄s a mrē
rediēs. apparuit prio marie magdalene. q̄ ipis

aplis vel aliquib⁹ alijs. Vn Hiero. Marie ma-
gdalene primo oñdir. d q eiecerat septez demo-
nia. qz meretrices et publicani pcedēt synago-
gam i regno dei. vt latro pcessit aplos. Locus
aū vbi dn̄s apparuit magdalene. distat qndeci
passib⁹ a sepulchro. Hāc igir mulierez q mane
surrexit. amare fleuit. ardētissime dilexit. dili-
gētissime quesiuit: et ideo p ceteris inuenit. et
nos imitemur: eiusqz exercitiū gerētes. cū la-
crimis et pseuerātia dn̄m querā⁹: vt simul cuz
ipa dn̄m inuenire. 7 ab eo ɔsolari mereamur.
Vn Orige. Seqmur g frēs carissimi h⁹ sancte
mulieris affectū. vt pueniam⁹ ad effectū. Plo-
ret vnusqsqz ad ihm et queret fideliter ihm. qz
nō deesz aie querēti illū. Disce g o hō o pctor
a muliere peccatrice. cui tn̄ dimissa sūt oia pec
cata sua. Disce pctor hō plorare dei absentiaz.
ac intime desiderare ei⁹ pn̄tiam. Disce a maria
ihm amare et ihm sperare. ihm indesinēr qrere
et qrendo inuestigare. nulla aduersa formidaē.
nullam ɔsolatōz exr ihm recipe. oia pter ipm
contemnere. Disce a maria querere ihm i mo-
numēto cordis tui. reuolue lapidē ab ostio mo
numēti dei. Amoue omnē duriciā. 7 repelle oē
obstaculū a fide tua. Tolle g omez ɔcupiaz et
omnē immūditiā a corde tuo: 7 diligēr pscru-
tare si sit ihs i eo. Si aū nō inueneris i te ihm
sta foris 7 plora et pmane i fide: 7 respice foris
ad alios. si forte alicubi inuenias et videas in
aliq eū: 7 plorādo ora ihm. vt dignēr intre ad
te 7 hitare i te. Et ne forte erecta ceruice rpel-
las eū a te. hūiliando inclina te. Et iterr. pspice
i monumēto dei qd debz eē i te. Etsi ibi videris
duos anglos. vnū ad caput et vnū ad pedes. i.
si cognoueris i corde tuo. qi celestia desideria.
tam ad cōtemplatiuā vitaz q̄ ad actiaz ptinē-
tia. p q adhuc nō possis ihm vidē nec ihm hre:
noli his cōtēt⁹ eē. noli adhuc deficiēdo quiescē.
sed plora et quere ihm i te donec inuenias. Et
si forte aliq mō tibi appuerit. et desiderio tuo
se repn̄tauerit: noli psumere de te tanq̄ ex tuo
desiderio vel merito tibi apparuerit. et tanq̄ eū
agscas: sz hōitati. pietatiqz ei⁹ attribue. 7 inr-
roga illū et ora vt indicet tibi seipm. Audeo ei
tibi ɔfidēter pmittē. si i fide ad monumētū cor-
dis tui steteris. si plorādo ihm qsieris. et qrēdo
pseueraueris: si cū hūilitate te inclinaueris. si
exēplo marie nullā aliaz ɔsolatōez de ihu. nisi
ipm recipe volueris: ipso reuelāte ipm sn̄ du-
bio inuenies et ipm agnosces: ita vt nō sit tibi
necesse qrere ab alijs vbi est ihs. sed tu magis
indicabis eū. nūcians q̄ vidi dn̄m et hec dixit
mihi. hec Origen. Post aliquātulā vo moru-
lam dn̄s discessit: dicēs. qz et alios visitare euz
oporteret. Tunc magdalena bn̄dictōne ab eo
recepta. et dn̄o discedēte recessit. 7 iā credēs ad
socias suas venit et hec eis nunciauit. Ille vo
de resurrectōne domini gaudētes. sed q̄ eū non
viderāt dolentes: recedunt cum ea de monumē
to. i. de loco ante monumētum. scilicz de septis
horti in quo erat monumētum. cum timore et

gaudio magno. currētes nūciare hec discipl'is
dn̄i d' ip̄o. Scdm̄ glosā duplex erat ī eis affect⁹
s. timoris et gaudij. alter de magnitudie mira-
culi. alt' ex desiderio resurgētis: et vterq₃ gres-
sum concitabat femineum. Dīo.

O Pijssime dn̄e. o dulcissime mgr̄ q̄ bon⁹
es tu his q̄ recto sūt corde. q̄ suauis his
q̄ diligūt te. O q̄ felices sūt q̄ q̄rūt te. et
q̄ beati q̄ spant ī te. Verū certe est q' tu diligis
om̄es diligētes te. et nūq̄ derelinquis sperātes
ī te. Ecce ei hec dilectrix tua simplicit' q̄rebat
te. et veraciter inuenit te. Sperabat ī te et nō
est derelicta a te. s₃ pl⁹ est cōsecuta p te q̄ expe-
ctaret a te. Obsecro ergo te dn̄e. da et mihi di
ligere et q̄rere te. ac spare ī te: vt ⁊ ego a te di-
ligi et te inuenire merear. et a te nūq̄ derelin-
quar Amen. Quomodo dn̄s apparuit tri-
bus marijs. Capitulam. LXXIII.

Cum ergo iste tres Ma-
rie sic pgerēt de monumēto reuer-
tēdo. anq̄ puenirēt ad ciuitatem ⁊
ad apl'os. occ̄rit ⁊ apparuit eis dn̄s
ih̄s. Vbi Hiero. Pergebant eni ad apl'os. vt p
illos fidei semīariū spgeret: Que at' sic quere-
bant q̄ ita currebāt: merebāt' obuiā h̄re dn̄m
resurgētē. Et vt ait Raba. p hoc ondit se oib₉
iter virtutū inchoantib₉. vt ad salutē ppetuā₃
puenire queāt. adiuuādo occurrere. Blando q₃
salutatōe dn̄s deiectas erigēs. et verbo cōsola-
torio tristes cōsolās: ait. auete. ex eua formās
aue. Vbi Hiero. Primo mulieres merēt' audi-
re auete. vt maledictū eue mulieris ī mulieri-
bus soluet'. Ille v̄o vltra q̄ dici poss₃ exhilara-
te. accessert vt iam credētes et p fide₃ illuiate.
q₂ vt ait apl's. accedēte o₃ credē. et tenuerūt ac
deosculate sūt pedes ei⁹ ex deuotōe: hūanitatē ī
q̄ surrexit pbātes apte. ⁊ de resurrectōe ei⁹ cti-
ficare. deū ac dn̄m adorauert adoratōne latrie
tāq̄ fidē trinitatis astruētes. Vn̄ cris. Tenuert
pedes ei⁹. et cū sup habūdāti ad eū leticia cur-
rentes accepert et p tactū piecturā₇ certitudi-
nem resurrectōis. et adorauert eum. Fortassis
aliq̄s v̄rm vellet et s'm illas effici mulieres. et
pedes detinere ih̄u. Potestis ⁊ nūc q̄cūq₃ vul-
tis. nō pedes et manus solū. s₃ et caput detine-
re sacꝝ illud. terribilib₉ potiētes misterijs pu-
ra pscia. Non h' at' solū: s₃ et ī illa die videbitis
eū cū ineffabili gl'a illa. et plebe angeloꝝ veni-
entē si volueritis eē misicordes. et audietis v̄-
ba illa: venite bn̄dicti p̄ris mei. hereditate pci
pite regnū paratū vobis an̄ pstitutōe mūdi. hec
Cris. Iste est mod⁹ veniēdi ad veniā. s. accedē-
do ad pedes xp̄i. Vnd debē⁹ ire ad osculū pedis
xp̄i p deuotā orone₃. ei⁹. s. cōsiderādo hūanita-
tem. Si vis cape celsitudinē dei. cape pri⁹ hūa-
nitatem xp̄i. Moraliter accedit' ad xp̄m per fi-
de₃ illuīantem. vn̄ ī psal. accedite ad eū et illu-
minamini: tenet' p caritatē piūgētē. vn̄ ī Cāt.
tenui eū. s. dilectū nec dimittā: adorat' p debiti
cult⁹ exhibitōe₃. vn̄ sup ī euāgel'. dn̄m deū tuū
adorabis et illi soli suias. Et tūc magdalene ē
datū. s. vt tāgēt eū. qd fuit an̄ dilatū. qn̄ que-
rebat viuēte₃ cū mortuis. s. in sepulchro ī loco
mortuoꝝ. Cū magna igit' iocūditate loquūtur
adinuicem. et faciūt silr pascha magnū. Hic vt
ait Ansbel'. q̄ diu potes morare. nō delitias tu⁹
somnus interpollet. nullus exterior tumult⁹
impediat. Tūc ait illis ih̄s. Nolite timē. hoc
dicit ad eaꝝ pfectā psolatōe₃. q₂ timor qui eas
inuaserat. adhuc totaliter ab eis nō recesserat
Sic occurrit currētib₉. auete dixit gaudenti-
bus: ita timorē excludit a timētib₉. Et sbiūgit.
Ite nūciate fr̄ib₉ meis. vt eāt ī galileā. ibi me
videbūt. Vbi Hiero. Nō in iudea sed ī multitu-
dine gētiū. gr̄a eni transmigratura de iudea ad
gētes p̄cedet viā ī cordib₉ p̄pando: de galilea
⁊ hac maria iaci⁹ est dictū an̄ p̄cedēs capitulū.
Vides h' ⁊ sup q' mgr̄ hūilitatis vocat discipu-
los suos fr̄es: eos amicabili⁹ solito noīans. vt
securi⁹ ad eū accedāt. et nō timeāt accedē ppt'
hoc q' eū ī sua captione reliquerāt. et vt vera₃
resurrectōe₃ doceāt. vt ad honorē et ad amore₃
accendat. Vn̄ Raban⁹. Vera fr̄nitas est q̄ fre₃
venerat' deuotū. et corripit dissolutum: q̄ pn̄ti
obsequit'. absentit nō rodit. sano applaudit. in-
firmū nō deserit. placatū nō ꝑ uocat. iratū me-
tuit vt maiore₃. hec Rab. Angel⁹ apl'os vocat
discipulos rōne hūilitatis debite. dn̄o dās ho-
nore₃. ih̄s at' q̄uis dn̄s vocat eos fr̄es. et cari-
tatis et hūilitatis rōe. in q̄ dat' p̄latis forē ca-
ritatis et hūilitatis. iuxta illd Eccl. Rectorem
te posuert. esto in illis quasi vnus ex illis. Nū-
q̄ ih̄s omniū dn̄s humilitate₃ dimisit. sed vsq₃
ad mortē fidē ei seruauit. et etiā p⁹ mortē nec-
non et post ascensionem. Nonne in fine pedes
discipl'is lauit: Nonne humiliatus est vltraq̄
dici possit crucis patibulum sustinēdo. Nonne
p⁹ resurrectōe₃ vocauit discipulos fratres. Nō-
ne post ascēsiōe₃ locut⁹ est paulo hūiliter q̄i ad
pparē suū: saule saule qd me psequeris: Nec noīa
uit se deū s₃ ih̄m nazarenū. Nōne et' ī sede ma-
iestatis psistens. dict' ⁹ est ī die iudicij. q̄ diu feci
stis vni de his fr̄ib₉ meis minimis. mihi fecistis
Nō sn̄ cā virtutē hāc tm̄ amauit: et suo nobis
exēplo cōmēdauit. Sine hoc eni fundamēto.
frustra fit aliaꝝ virtutū edificiū vel pstructō.
Vn̄ nec de castitate. nec de pauptate. nec de a-
liq̄ virtute vel ope pfidas sine hūilitate. Ve-
nit g' maria magdalena cū alijs duab₉ ad denū
ciādū bonos rumores xp̄i discipulis tristibus
de morte dn̄i. hec eni dies boni nūcij fuit: nun-
cians eis q₂ vidi dn̄m et hec que dicta sūt dixit
mihi. s. nūciare vobis. Mulieres opus faciunt
euāgeliste: facte que apostole apostoloꝝ. festi-
nāt ad nūciandū mane misericordiā domini.
Omnis qui recte intelligit. alijs nunciare deb₃
iuxta illud Apocalipsis. Qui audit dicat ve-
ni. Vnde per ista₃ que pre omnib₉ fuit solicita
videre xp̄i sepulchru₃. propter quod domin⁹ ei
primo apparuit: significat' q̄libet psona de co-
gnitōne v'itatis diuine valde solicita. et p hoc
meret' assequi cognitōnem. et talis debet veri-

tatem agnitā nunciare alijs sicut maria nūci-
auit discipulis: ne de abscōdito talento debeat
merito rep̄hendi. Vñ beda. In eo aūt q̄ hec mlr
discipulis xp̄m resurrexisse nūciauit. omēs mo-
nemur: maxīe q̄bꝫ est ꝯmissū p̄dicādi officiuꝫ.
vt siq̄d eis celitꝰ reuelatū fuerit. studiose p̄xis
ꝓpinent. hec beda. Misericordissima dei pietas
ī hoc loco erga serū femineū declarat̄. Mulier
resurrectōis accipit primū misteriū et mādata
custodit: vt veterē p̄uaricatōis errorē abolēt.
Inde s̄m Greg. hūani generis culpa abscidit̄.
vñ p̄cessit. Mulier ī p̄adiso viro ꝓpinauit mor-
tem: a sepulchro mulier viris anūciauit vitā.
et dicta sui viuificatoris narrat. q̄ mortiferi s̄-
pentis v̄ba narrauerat. Mulier q̄ fuerat ianua
mortis: p̄ma p̄dicat resurrectōꝫ ⁊ ondit ianuā
vite. Ac si: s̄m Greg. hūano generi nō verbo
dñs sꝫ rebꝫ dicat. De q̄ manu vobis illatꝰ ē po-
tus mortis: de ip̄a suscipite poculum vite. Vnd
aug. Resurgētē ꝫ deū priores feīe ap̄lis nūcia-
uert̄. Nūciauit viro suo mortē feīa in p̄adiso:
nūciauerūt et feīe salutē viris ī eccl̄ia. Resur-
rectōeꝫ xp̄i ap̄li erāt gētibꝫ nūciaturi: ap̄lis fe-
mine nūciauert̄. Vñ ⁊ Amb. Sic ī p̄ncipio mu
lier autor culpe viro fuit. vir executor erroris
ita nūc q̄ mortē primo gustauerat resurrectōeꝫ
prior vidit. culpe ordine remedio prior: ⁊ ne p̄-
petui reatꝰ apud viros obp̄robriū sustineret. q̄
culpā viro trāsfuderat. trāsfūdit et grām: vete-
risq̄ꝫ lapsus cōpensat erumnā resurrectōis in-
dicio. Per os mulieris mors añ p̄cesserat: p̄ os
mulieris vita repat̄. Vñ etiaꝫ Beda. O q̄ feli-
ces feīe: q̄ triumphū resurrectōis mōo meru-
erūt anūciare: ac mortis quā eua serpētino af
fatu seducta ꝯtraxit. imperiū disruptū p̄dica-
re. Quāto feliciores anīe viroꝝ pariter et feīaꝝ:
q̄tq̄t ī die iudicij p̄cussis pauore ac dig̃ vltōne
reprobis: ipse celesti grā adiute triūphare de
mor et gaudiū b̄te resurrectōis meruerint in-
trare. hec beda. Et q̄ ꝯstātiā p̄dicādi nō habꝫ
sexꝰ inferior. et ad exequēdū infirmior. ⁊ muli-
eribꝫ docere ī eccl̄ia nō p̄mittit̄: mandat̄ viris
officiū euangelizādi. Hic aūt nūciat mlr iā nō
vt mlier: sꝫ vt eccl̄iaꝫ gestās. Recte q̄ꝫ hec mlr
q̄ leticiā dñice r̄surrectōis p̄ria nūciauit. s. scta
Maria magd. a septē demōibꝫ. i. vniuer̄ vitijs
et cr̄ibꝫ curata esse mēorat̄: vt vbi habūdauit
pctm̄ sup̄habundare grā mrāret̄: et ne q̄sq̄ di-
gne penitēs de venia cōmissorū desparet. vidēs
eā q̄ tot erat s̄bdita vitijs. intātū culmīs subito
esse p̄motā. vt ip̄is euāgelistis atꝫ ap̄lis prima
miraclm̄ resurrectōis euāgelizaēt. Tū etiā vt
nll's ō sua innocētia p̄sumat aut peccātē despi-
ciat. tū vt pateat q̄ ex dei habūdāti grā pctōr
aliq̄n resurgit melior q̄ añ casū fuerat. Sācti
cū peccant lapis est motꝰ. nō euulsus. Labat
iustus. labat̄ iustꝰ. resurgat iustꝰ. melior erit.
Sctis em̄ oīa coopant̄ in bonū. Oro.

O Ihu nr̄a redēptio amor et desideriū. q̄
deuotis mulieribꝫ te q̄rentibꝫ. te deside-
rātibꝫ et a tuo sepulchro redeūtibꝫ. re-
surgēs a mortuis ꝓpitiꝰ occurrēs apparere vo-
luisti: q̄ro ego te quē diligit aīa mea ih̄u dulcis
sime. q̄ro et nō inueio. Occurre igr̄ aīe mee q̄rēti
te. o vnice fili dei p̄ris: etsi differs ī p̄nti tuā de-
siderabilē p̄ntiaꝫ. nō auferas ī futo. vt ī vltia
resurrectōe fideliū. mihi cū eis teip̄m placituꝫ
ac benignū exhibeas. vt de tua p̄ntia p̄henniter
cū electis tuis merear iocūdari Amen.

De mēdatio custodū. Capit. LXXIIII.

Deinde cū mlieres abis-
sent a monumēto ad explēdaꝫ iussi
onem dñicā: q̄dēꝫ de militibꝫ illō cu
stodientibꝫ. q̄ vidert̄ factū ⁊ audie-
rūt v̄bū angelicū: venert̄ ip̄a die resurrectōis
ī ciuitateꝫ. s. irl'm: ⁊ principibꝫ sacerdotū a q̄bꝫ
positi erāt ad custodiēdū sepulchꝝ xp̄i nūcia-
uert̄ oīa q̄ fuerāt fcā. s. xp̄i resurrectōꝫ. et āgeli
t̄ribilē app̄itōꝫ. ac t̄remotū. ⁊ ex his q̄ viderāt
⁊ audierāt. facti sūt vellēt nollēt testes ⁊ p̄dica
tores v̄itatis. et resurrectōnis dñi triūphatoris
mortis. Et hoc q̄ppe ē validū testioniū. q̄d ab ī-
imicis ⁊ crucifixoribꝫ xp̄i iudi audiāt surrexis-
se ip̄m. Vñ s̄m cris. mira āgl'i app̄itō ⁊ t̄remotꝰ
ꝓp̄t milites fcā sē vt stupefierēt. ⁊ ab eis fiēt te-
stioniū v̄itatis. Veritas eī a ꝯtrarijs diuulgata
magis effulget. Quod ⁊ ꝯtigit: q̄n p̄dc̄ti custodes
nūciauert̄ p̄ncipibꝫ oīa q̄ fcā fuerāt. Vbi notā
dū. q̄ volētes ī pedire v̄inā p̄uidētiā. ꝯ suā intē-
tōꝫ p̄mouēt illā: sic̄ frēs ioseph vēdidert̄ ip̄ꝫ ne
adorarēt eū. ⁊ p̄ hoc ꝯpulsi sūt eū adorare. s̄m
p̄uidētie v̄ine ordieꝫ. Sic p̄ncipes iudeoꝝ volē
tes ī pediē celebritatē noīs xp̄i. fuert̄ valde dili-
gētes ō custodia sepulchri: ⁊ p̄ hoc celebrata ē
fama ō v̄itate sue r̄surrectōis. ⁊ p̄ ꝯñs sui noīs
Indocta igr̄ simplicitas fatet̄ v̄itatē. astuta vō
duplicitas p̄ncipū modū q̄rit q̄ astruat f̄litatē
Vñ rab. Siplex aī eq̄tas ⁊ īdocta hoīm rustici-
tas sepe v̄itateꝫ rei vt ē s̄n fraude maīfestat: ac
ꝯ v̄suta malig̃tas. falsitatē v̄isilibꝫ v̄bis p̄ vero
ꝯm̄dare decertat. hec rab. Vñ neq̄cia iudoꝝ p̄
hoc nō q̄escit. q̄ ꝯgregati cū senioribꝫ ad ꝯfin-
gēdū falsitatē. ꝯsilio accepto dedert̄ militibꝫ pe
cūiaꝫ copiosā. ad p̄uertēdū v̄itatē: iniūgentes
eis vt ad denigrādā r̄surrectōis famā dicerēt.
q̄ ip̄is dormiētibꝫ discipl'i eiꝰ nocte furati eū es-
sēt. Ecce aptū mēdaciū. vñ Remig. O stulta ī-
saīa. dormiētes testes adhibes. si dormiert̄ q̄uo
furtū vidert̄. Si n̄ vidert̄ q̄uo testes sē: Quasi eē
fures vidert̄. cur n̄ eos detinuert̄: Vñ c'so. vere
foraꝫ m̄dacij h̄ebat q̄d dicebāt: q̄lit̄ eī furarēt̄
discipl'i hoīes puaupes ⁊ ideote. et neq̄ꝫ apparē
audētes. Si eī adhuc xp̄ꝫ viuū vidētes fugert̄.
q̄lit̄ mortuo eo n̄ timuissēt tot militū ml'titudi
nē: Nūq̄d ostiū sepulchri poterāt euertē: lapis
eminebat magnꝰ. ml'tis indigēs maibꝫ. Nūq̄d
eē nō erat sigillū sup̄impositū: q̄re n̄ p̄suasibi-
lia sē q̄ ō furto dcā sē. Vñ p̄ q̄ resurrectōꝫ obū-
brare conāt̄. p̄ hec eā faciūt clarē. dicētes eī q̄
discipl'i furati sē. ꝯfitēt̄ corpꝰ nō eē ī sepulchro
furtū aūt ondit eē mēdax. custodia militū ⁊ di-
sciploꝝ pauor. hec c'so. Per hoc eē moliebāt̄ di
sciploꝝ p̄ditōꝫ. ipōnēdo eis furti c̄mē. Sp̄ū-
alr̄ aūt discipuli xp̄i fures erāt. q̄ ab ing̃tis iu-

deis scripta noui et veteris testamēti ablata:i
vsū ecclie conferebāt:et saluatorez q eis pmis-
sus fuerat. illis nocte dormientibꝰ. hoc ē infide-
litate torpētibꝰ abstulerēt. gentibꝰ credēdū tra-
derēt. Et vt dic Seuerianꝰ. Amiserūt milites.
pdiderūt iudei. sz discipuli mgrm suū nō furto sz
fide. virtute nō fraude. scētitate nō crie. viuum
non mortuū sustulerūt. De templi vo erarijs ꝛ
oblatione paupez. non de bursis pprijs accepe-
rūt pecuniam ꝛ copiosā: vt ea famā xpi extin-
guerēt. cuiꝰ sāguinē et vitam priꝰ hmōi pecūia
emerāt. De cōi pdigi sumus. adeo vt de pprio nil
erogemus. sic pprietas diligit. et cōio cōtemnit.
Vñ hiero. Custodes miracula pfitēt. Illi aūt q
post tale testimoniū. debuerāt puerti ad pñiaz
et ihm querere resurgētez. pseuerāt i malitia.
Et pecuniam q ad vsus tēpli data fuerat. ver-
tūt i redemptōez mendacij. sicut et añ triginta
argenteos iude dederāt pditori. Oēs igr q stipe
tēpli et his q conferūt ad vsus ecclie abutunt
in alijs rebus i qous suaz expleant volūtatez:
siles sūt scribaz ꝛ sacerdotū. redimētiū mēda-
tiū et sanguinē saluatoris. Vñ ꝛ hylariꝰ. Emi-
tur g resurrectōis silētiū. et furti mēdaciū ar-
gento: qz honore seculi (qui i pecunia ē ꝛ cupi-
ditate) xpi gloria denegat. hec hyla. Istis etiā
iudeis siles sūt. q cum magnis sūptibꝰ et labo-
ribus conāt ad sbuersiōz veritatis: cuiusmōi
sūt aduocati dolosi ꝛ doctores vane gliosi. ꝛ illi
q eos ad hoc inducūt quibuscunqz modis. Vbi
Criso. Non mireris si pecūie milites supauerīt
q apud discipulū tātaz oñderunt virtutem. vt
facerēt eū mgri pditorē: nihil enī clausum vel
occultū qd nō pecunia indagante sit contritū
Propter qd dr. nihil iniquiꝰ. q amare pecūi-
am. Vnde et Raba. O pestis mag auaricie. sēp
bonis aīs detestāda. quid illesū qd inconcussū
dimittis? Tu genus hoim pfudisti: tu discipu-
lum comitē xpi ab apostolatu pcipitasti. tu mi-
lites custodiētes xpi sepulchz captiuasti. Nū-
qd bñ dictū est. pecunie obediūt cīa. hec Rab.
O qt socios et heredes iudei et milites i hoc sce-
lere. etiaz apd magnos et potētes reliquerūt: q
pecunia corrūpūt ꝛ corrūpunt. ac p tpalibus ꝛ
trāsitorijs agentes inique. credūt nihilominꝰ sz
vane. q sic aie eoz reqescāt i pace. et pmiū ha-
beāt cū xpo i resurrectōe. Custodes vo acce-
pta pecunia corrupti. fecerūt sicut erāt docti. et
dixerūt. Nobis dormiētibꝰ furati sūt discipli ihu
corpus eiꝰ. Sed mētita est iniqtas sibi. ꝛ aua-
ricia sic et xpi discipulꝰ sūt decepti. Hec aūt ir-
risio heu multis hodie pgruit pigris. illa hora
dñice resurrectōis torpētibꝰ. Vñ Pet. damia-
nus. Cauēdū est aūt ne somno qs vel ad momē-
tū quidē in pcipētibꝰ horis assentiat. et maxie
iuxta diluculū: vt q videlz tpe grauiꝰ incumbit
accidiaz. canonicis nos inueniat occupatꝰ offi-
cijs. Absit enī nos tūc sopore vel ignauie dede-
re: q videlz hora pstat redēptorē nrm destructo
mortis impio surrexisse. Ne si tūc dormiamꝰ.
qñ oriente sole corporeo. etiā interior nr sol lu-
cez debeat i occiduā expectare. qd absit vt irri-
sio nobis videat illa pgruere. Discipuli eiꝰ no-
cte venerūt. et nobis dormientibꝰ furati sūt eum
Hec petrꝰ. Istud aūt mēdaciū militū iudei eme-
rūt care. qd adhuc eos tenet i errore. Vnde di-
uulgatū est ꝛ māsit hoc vbū. s. q xpc furatꝰ fu-
isset. nō surrexissz tāq verū (qd tñ erat falsum)
apud iudeos vsqz modo et i hodiernū diē. et vsz
hodie suū nō vidēt vel intelligunt errorē. Vnde
Rab. Error empti mēdacij. p qd resurrectōis
denegāt vitatē. pseuerat i iudeis. ne i xpm cre-
dāt. ꝛ reatu eos pstringit ppetuo. Ad tps aūt
mēdaciū pualuit. sz nō sp. Nā p fictū mēdaciū
iudeoz. refulget efficax et irrefragabile testio-
niū rsurgentiū mortuoz: qz multa corpa sctō-
rū q dormierūt somno mortis. surrexerūt pꝰ re-
surrectōz eiꝰ. tāq testes sue resurrectōis: ꝛ ex-
eūtes de monumētis venerūt i sctaz ciuitatem
irlm. q dr scta pp ter tēplū diuino cultui deputa-
tū. et ppt sācta sctōz ꝛ ob distinctōnē aliaz vr-
biū in qbꝰ idola colebāt: vel p antiq nomie. vt
Math. publicanꝰ dr. et apparuerūt multis testi
ficātes d resurrectōe dñi. s. idoneis ad declara-
tōz resurrectōis dñice: his. s. q vidē meruerūt ꝛ
resurgētez susceperūt. sed nō oibꝰ qz nō erat re-
surrectio generalis. q apparebit oibꝰ et bōis ꝛ
malis. Et hoc diuinitꝰ factū est p iudeos ꝛ mi-
lites i testimoniū. q xpc dñs primitie dormien
tiū vere rsurrexit a mortuis. Vñ cris. Apta sūt
monumēta ꝛ resurrexerūt mortui. et intrauerūt in
sctaz ciuitatē. vt inexcusabilē relinqrēt eaz. et
dñi resurrectō firmarent. hec cris. Forte hi fue-
rūt de qbꝰ sup eplaz ad Heb. legit. q multi af-
fectauerūt sepeliri i tēra scta. vt cū dño resurgē-
te resurgerēt. In euāgelio et nazareoz legit.
q duo viri scti mortui añ. xl. annos. venerūt in
tēplū. et scripserūt qño illi q erāt i lymbo exul-
tauerūt i descēsu dñi ad inferos. et demones tri
stabāt. Vñ Leo papa. q mortalitatis gubabāt
sepulchris. discussa obstaculoz mora psileant.
appareant qz nc i ciuitate scta. i. ecclia dei future
resurrectōis indicia. ꝛ qd credēdū ē i corpibꝰ fi
at i cordibꝰ. hec Leo. Recte autē i resurrectōis
dñi tpe alij surrexerūt. vt cū se pcipe desparz hō
qd i se oñdeat deꝰ. hō hoc i se fieri posse psumēt
qd i puris hoibꝰ factū cogscēt. Vñ greg. Ad i-
struēdā g igrātiā nraz: ad roborādā infirmi-
tatē nraz. sue resurrectōnis exēplū nob sufficē
voluit. Solꝰ illo i tpe mortuꝰ ē. ꝛ tñ solꝰ mīme
surrexit. Ne qs ei dicat. spare d se nō dz hō qd
i carne sua exhibuit hō deꝰ. ecce cuz deo hoies
resurrexisse cogscimꝰ. hec greg. Cōsidera h q
magna fuit nequicia iudeorū ēca dñm ihm. q
etiam pꝰ eiꝰ mortē nō cessauit. ꝛ q magna bōi-
tas ēca illos. de qz salute nihilominꝰ curā ha-
buit: quibꝰ exēplis et nos puocamur vt eꝰ bōi-
tatē ēca iniuriātes imitemur. Oro.

Dñe ihu xpe ad cꝰ rsurrectōnis famā de-
nigrandam. iudei militibꝰ pecuniā co-
piosam dederunt. ꝛ ad peruertendum
veritatez eos corrupertt: da mihi vt pecūia nō

corrūpar vl' corrūpā. nec ꝑ tpalib⁹ ⁊ trāsitorijs
īique agā: sed sp̄ ī ꝟitate ꝑmaneā ⁊ liberer ꝑ eā
Da etiā mihi. vt sic post resurrectōꝫ tuā surgē-
tes testes extiterūt tibi. sic ⁊ ego merear de te ver
bo ⁊ ope testificari. ⁊ ī resurrectōe generali te-
cū ⁊ cū tuis electis ꝑtē habere. ⁊ cū eis corā te
ī regno tuo. sine fine de miserātē gaudē Amen.

Quō dn̄s appuit petro ⁊ ioseph ⁊ iaco. mio
ri. ac sāctis patrib⁹. Ca. LXXV.

Q **Uom ḡ magdalēa ⁊ socie**
e⁹ redeūtes domū. narrassēt discipul'
ꝛ̄surrexisse dn̄m: petr⁹ merēs q̄ dn̄m
suū nō viderat. nec q̄escē valēs ꝓpter
amoris vehemētiā quā ad eū hēbat. discessit su
bito ab alijs ad querendū dn̄m. ⁊ sol⁹ ibat ꝟsus
sepulchꝝ. Nesciebat. n. vbi eū alibi q̄rēt. Duꝫ ḡ
ꝑgeret. dn̄s ī via ei appuit. licet euāgelista vbi
vel q̄ hora factū sit nō designauerit. Tūc petr⁹ vi
dēs dn̄m. ꝓcidit ī terrā ⁊ veniaꝫ petijt. de hoc q̄
euꝫ dereliq̄t ⁊ pluries negaret: dn̄s autem sibi
peccata dimittēs. ⁊ eū ꝯsolādo ꝯfortās. dicit ei
vt confirmet etiā fratres suos. Stant simul et
cū gaudio colloquunꝶ adīuicē. ⁊ fit hic simili-
ter pascha magnum. Sīgulariter ergo Petro
apparuit. q̄ singulariter eū negauit. Omniū
autē viroꝝ quos euangeliste ⁊ apl'i commemo
rant. p̄mo dominus Petro pluribꝫ de cāis seu
ratōibus apparē voluit. Prima est. vt q̄ primo
ꝯfessus est eum xp̄m esse. p̄mo resurrectōeꝫ ei⁹
merēꝛ̄ vidē. Scd'a vt mētē ei⁹ q̄ ī passione titu-
bauerat: reformaret. ⁊ q̄ timore passiōis e⁹ eui-
dētius ceciderat. ꝑ spem resurrectōis ꝑus ꝛ̄sur
gēt. Tercia vt pc̄m̄ trine negatōnis ei īdultū
oñdēt. ꝯsolās eū ne despaēt. q̄rta vt apl'at⁹ e⁹ or
dinē ꝯsolidaēt. ⁊ ip̄m ī eo roboraēt. q̄nta. vt eū
facto docēt: q̄l'r s'bditis suis peītētib⁹ ꝯdescēdē
debēt. q̄ntūcūq₃ peccassēt. Sexta vt pc̄orib⁹ oī
bus spem miscd'ie ⁊ venie daret: oñdēdo q̄ pc̄o
res nō despicēt. Septima pōt addi ꝓm Cris. q̄
dic. Nō. n. simul omnib⁹ se manifestabat. vt se-
reret fidei semia. Nam q̄ p̄mo viderat ⁊ certus
erat: alijs referebat. Deinde sermo ꝓdiēs pre
ꝑabat aīm auditoris visioni. Et iō p̄mo digni-
ori ⁊ fideliori oībus apparuit. Erat. n. op⁹ aīe fi
dissime. q̄ ꝑus accipet hūc aspectū: vt mīme ꝛ̄-
bareꝛ̄ iopinata visione. Post petꝝ ꝟo alijs ap
paruit. q̄nq₃ paucioribus. quādoq₃ plurib⁹. hec
Cris. Petr⁹ ꝟo bn̄dictōe a dn̄o accepta. ꝛ̄diēs
ad dn̄aꝫ. ⁊ ad discipulos eis oīa narrauit. ⁊ dei
ceps ī oībus multū fidel' deo ꝑmāsit. Petr⁹ iter
ꝑtaꝛ̄ obediēs ⁊ typū obedie gerit: q̄bus domi-
nus sepius apparere consueuit. Discedēs igi-
tur dn̄s Jh̄s a Petro. apparuit Joseph. q̄ eum se
pelierat ī monumēto suo. Nam (vt legiꝛ̄ ī euā
gelio nazareorū) cū audissēt iudei. q̄ Joseph a
Pilato corp⁹ ih̄u petijssꝫ. ⁊ ip̄m ita honorifice ī
monumēto suo sepelissꝫ. Tūc īdignati aduers⁹
eū. cepert ip̄m eadē vespa q̄ sepeliuit dn̄m. ⁊ ī q̄
dā cubiculo. diligēter clauso ⁊ sigillato ꝛ̄cludē
tes īcarcerauerꝛ̄. alligātes eū ad colūnā in ip̄o

carcē. ⁊ volētes post sabbatū ip̄m occidē. et ec
ce stati ī ip̄a die resurrectōis suspēsa domo a q̄
tuor angul'. dn̄s ad eum īrauit. ⁊ ei let⁹ appu-
it. eumq₃ ꝯsolās. faciē e⁹ extersit. ⁊ osculū dedit
ac deīde saluis sigill' eum educens ⁊ liberans. ī
domum suam ī arimathia ip̄m adduxit. Uide
quomodo dn̄s suos nō obliuisciꝛ̄ nec dereliq̄t
vsq₃quaq₃. sed tandē eos ꝯsolatur ⁊ adiuuat suo
tempore: q̄r ip̄e est adiutor ī oportunitatib⁹ in
tribulatōne. Unde Cris. Nos siq̄dem dei ē iste
certissim⁹. vt cū mala ad tumulū suū venerit:
cūq₃ viderit suos grauiter affligi. ⁊ aduersari-
os tyrānide quadā ꝯtra se īpietatis attolli. vel
poti⁹ mētis ebrietate bachari: diuinitatis sue po
tentiā ꝑ signa demōstret. hec Cris. Nicodemū
ꝟo ip̄ius Joseph socium in sepeliendo dn̄m su-
um: dicūt q̄dam īterim latuisse ꝓpter metū iu-
deorum. Joseph īterpretatur augmentū vl' ap-
positō ꝑ longā etatē: ⁊ typū gerit ꝑseuerātiuꝫ
ī bono ope. q̄bus sepe ip̄e dn̄s dignatur apparere

Apparuit etiā dn̄s ip̄a die Jacobo miori. vt ī
ep̄l'a ad corinth. tangiꝛ̄. q̄ in cena deuouerat. ⁊
iurauerat se nō comestuꝝ panē: ab illa hora q̄
calicē dn̄i biberat. donec eū a mortuis surrexis
se vidēt. Cū ḡ vsq₃ ad diē resurrectōis iacob⁹ ci
bū nō gustasset. apparēs dn̄s dixit ei ⁊ his q̄ cū
eodem erant. Ponite mensā ⁊ panē. Deīde pa-
nem accipiēs bn̄dixit ac fregit. ⁊ post dedit Ja-
cobo: dicens ei. Frater mi comede panē tuū. q̄r
filius hois a mortuis resurrexit. Ista refert
Joseph⁹. Et simil'r Hiero⁹ ī li. de viris illustribus.
Uide quomodo hic. q̄ nonsolum panem substā
tialē. sed etiam supersubstātialem. s. ih̄m esuri-
ebat: vtroq₃ consolari ⁊ refici meruit. Non. n.
permittit dn̄s illos qui eum vel ꝓpter eum esu-
riunt. vel inedia deficere. sed dat ī se sperantib⁹
escam oportuno tempe. ⁊ implet eos bn̄dictōe
Jacobus īterp̄taꝛ̄ luctator. ⁊ typū gerit eoruꝫ
q̄ ī temptatōnibus fortes sunt. ⁊ vicia viriliter
supplantāt. q̄bus domin⁹ etiā freq̄nter se maīfe
stat. esto ḡ petr⁹ obediēdo. esto iacob⁹ vicia sup
plātādo. esto Joseph de ꝟtute ī ꝟtutē ꝓficiendo.
⁊ ī hoc ꝑseuerando: ⁊ nō obliuisceꝛ̄ dn̄s te ꝑ su
am graciam visitare. ⁊ ꝓut tibi expedire noue-
rit: ꝯsolari. Et sciēdū. q̄ aīaꝫ cui se domin⁹ ī
quacūq₃ specie dig̃ꝛ̄ oñdē. nūq̄ dimittit sine cō
solatōe ⁊ aliq̄ salubri reuelatōe. Qd' patꝫ ī omi
bus appitōnib⁹ post resurrectōꝫ factis. Nā ma-
rie m̄ri sue p̄ ceteris plus de morte eius dolenti
⁊ resurrectōem ei⁹ expectāti. totus festiu⁹ ⁊ glo
riosus apparens. totū merorē ī leticiā ꝯuertit.
itaq₃ oīs doloris p̄stini oblita fuit. Mariā etiā
magdalenā cui ī specie ortulani appuit. plorā-
tē ꝯsolabaꝛ̄: vocās eam ꝓprio nomīe. ⁊ dicēs ma
ria. quo ꝟbo statim cōuersa ac consolata ⁊ edo
cta ꝯḡscēs dn̄m cū gaudio mag̃ dixit rabboni
ꝛ̄uelauitq₃ ei dn̄s misteriū sue volūtatis dicēs
vade ad f'r̄es meos ⁊ dic eis. ascēdo ad p'r̄eꝫ me-
uꝫ. Itē tres mł'ieres q̄b⁹ occurrit ꝯsolat⁹ ē dicēs
auete. ⁊ deīn subiūgēs. nolite timē eisq₃ mistēiū
suū reuelauit: dicēs. Ite nūciate f'r̄ib⁹ meis. vt

eāt ī galileā: ibi me videbūt. Itē duobꝫ discipu
lis eūtibꝫ ī via. apparuit ī spē pegni: qbꝫ aperuit
sensū scp̄ture. ⁊ eoꝝ corda fecit ardētia. ⁊ demū
ī fractōne panis eos plene ꝯsolabat̄ sui noticia
Itē cū apparēt discipul' ꝯgregatis ī vnū ī ꝓpria
spē. cōsolabat̄ eos. d. pax vob. qd t̄bati estis. e-
go sū. nolite tiere. videte man⁹ meas ⁊ pedꝭ me
os. ⁊ apuit ill' sēsū vt itelligēt scp̄turas. Et sic
silr̄ de⁹ ī qlibꝫ alia sua reuelatōe ꝯsolat⁹ ē vidē-
tes secū aliq̄ reuelatōe. Vn̄ nō dubiuꝫ est quin
silr̄ ⁊ h̄ istos suos dilectos ꝯsolat⁹ sit. Et notā
dū. q̄ dīna ꝯsolatō. acquirit̄ p̄mo p timorē. scdo
p lacrimatōem seu lacrimaꝝ deuotōeꝫ. tercō p
tribulatōnū sustinentiā. quarto p sui huiliatōꝫ
quīto p terrene ꝯsolatōnis vitatōem. sexto p su
pnoꝝ ꝯtemplatōem. Dn̄s igr̄ ih̄s īde discessit
q: nōdū scōs p̄res post resurrectōꝫ suā visita-
uerat: quos ī paradiso deliciaꝝ dimiserat. Re
dijt ḡ ad eos pcedens ī stola cādida cū multitu
die angeloꝝ. Quem ipi ī tanta gl'a alōge ꝯspi-
cientes. cū ībicibili gaudio. exultatōe ⁊ iubilo.
cāticis ⁊ laudibꝫ eū susceperūt. ⁊ pcidētes ī t̄raꝫ
adorauerūt. Deīn surgētes ⁊ stātes coraꝫ eo re-
uēnt̄ ⁊ iocūde. ꝯpleuerūt laudes suas feruent̄ et
om̄i qua poterāt deuotōe. O qual' cāt⁹ et quāta
gaudia ibi erāt: vbi tāta contō scōꝝ sil' psalle-
bat. O q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū talibꝫ īteresse. vl' saltē
aliquid de his pcipe. Appropiqua ḡ ⁊ tu si per-
mitteris ⁊ admiscē laudibꝫ istis: vel saltem au-
scula alonge et iocundare ī eis. Oratō.

Domie ih̄u xp̄e. da vt sim petr⁹ obediēdo
⁊ Jacobꝫ vicia supplātādo. ac Joseph de
v̄tute ī v̄tutē p augmentū pficiēdo. et ī
hoc p lōganimitatē pseuerādo. vt tu qui ill' ī ā-
gustijs digt⁹es apparē. digneris ⁊ me sepe p tu
am grāꝫ ꝓpici⁹ visitare. Da etiā mihi: vt sic scti
p̄res gaudiū de tua p̄ntia habuerūt: cū te p⁹ re
surrectōꝫ tuā glificatū vidē meruerūt: ita ⁊ ego
ī illo ieffabili gaudio quo nūc tecū gaudēt ī cel'
mēar de ꝯspectu tuo sp gaudē cū eis Amen.

Quomodo dominus apparuit duobus disci-
pulis in via. Ca. LXXVI.

Ipsa aūt die resurrectōis
dn̄i duo ex. lxxij. discipul' eius ð hie
rl'm egressi. ibāt ðs⁹ castellū emaus.
qd distabat ab irl'm stadijs sexagita
.i. vij. milibꝫ q̄ngētis passuū ꝯ occidentē. Octo
q̄ppe stadia faciūt miliaē vnū. ⁊ sic distabat ab
hirl'm p septē miliaria ⁊ dimidiū: quoꝝ duo vl'
(s̄m q̄sdā) tria faciūt vnā leucā. Vni⁹ istoꝝ du
oꝝ nomē exp̄mit Lucas: cui iquiēs nomē Cle
ophas. alt̄i⁹ v̄o nom̄ tacꝫ cā humilitatis: q: s̄m
Grego. credit̄ fuisse ipe lucas: sꝫ s̄m Amb. pu-
tat̄ fuisse amaō fili⁹ rufi. Et cū ipi. q. despati ð
ih̄u adiuicē de his q̄ acciderāt. s. de e⁹ ꝯuersatōe
⁊ morte t̄stes ꝯferrēt: marie dolētes. q: eū sine
culpa ⁊ inocenter occisum nouerant: venit do-
minus ih̄s: et iunxit se illis. scꝫ corporaliter et
sp̄ualiter. ⁊ ibat cū eis tanq̄ socius itineris: in
terrogās ⁊ respondens. ac v̄ba salubria cū ipis
conferens. vt s̄m Bedaꝫ. fidem sue resurrectō-
nis mentib⁹ eoꝝ īcenderet: ⁊ quod se facturꝝ p-
miserat: implēt. s. vbi sūt duo vel tres ī nomine
meo ꝯgregati: ibi sū ī medio eorū. In ipo loco
ī q̄ se eis iūxit: p⁹ea capella facta fuit. Et q: in
t⁹ ī corde dn̄m amabāt. sꝫ de e⁹ resurrectōe dubi
tabāt. iō dn̄s eis foris ī corpe appebat: sꝫ quis
esset nō agnoscebant. Hoc apud eos agebat̄ fo
ris ī ocul' corporis: quod agebat̄ itus ī oculis
cordis.. Quia. n. amabant: videbant. q: v̄o du-
bitabant. eū quem videbant non agnoscebant
Et hoc est quod dic. Oculi autē eorū tenebātur
ne eum agnoscēnt: q: incredulitas eoꝝ ⁊ dubie
tas demēbat̄. q̄ xp̄c cognitōnem sui corpis ab
eis retardaret. Tenebant̄ oculi eoꝝ veritate.
nō falsitate. sꝫ ipis nō valentibꝫ veritateꝫ reci-
pere vel pcipe. vnde nō ab ipo domino Ih̄u. sed
ꝓpa dubitatōne tenebant̄. Vbi Aug⁹. q̄ auteꝫ
ait Marc⁹ eis ī alia effigie dn̄m apparuisse. hoc
lucas dic: q̄ oculi eoꝝ tenebant̄ ne ꝯgnoscerēt
eū. ocul' quippe eoꝝ acciderat aliquid. quod ita
manē pmissū est. vsq: ad fractōem panis. Non
q: domin⁹ nō poterat trāsformare carnē suā. vt
alia reuera essꝫ effigies quaꝫ solebant ītueri. sꝫ
nō ita est factum. hec Aug⁹. Et ait ad illos.
Qui sūt hi s̄mōes quos ꝯfertis adinuicem am-
bulantes. ⁊ estis tristes? Non q̄rit ex ignoran-
tia. sꝫ vt ex eorum r̄nsione incredulitas eorum
conuenienti⁹ arguatur. vt dic Grego. ꝯfēbant
quidē iter se. quasi nō ampli⁹ expectantes xp̄m
viuentē. sꝫ dolorosi. q. pempto saluatore. Et r̄n
dēs Cleophas: dixit ei. Tu sol⁹ pegrin⁹es ī hie-
rl'm. ⁊ nō cognouisti que facta sūt ī illa his di-
ebus? Hic sol⁹ non facit exclusionem alioꝝ pe-
grinoꝝ: cum valde multi peregrini ⁊ de diuersꝭ
ptibus venissent ī hirl'm ad diē festū pasche. sꝫ
notat exclusioneꝫ cognitōis ab isto sic apparē
te. s. noticie mortis ih̄u. quā sol⁹ videbat̄ igno-
rare: vt sit sēsus. Cū multi peregrini his diebꝫ
venerint ī hierl'm: mirꝝ est q̄ tu sol⁹ inter alios
pegrinos īgres ea q̄ sūt nota alijs om̄ibꝫ. Vbi
Theop̄. q. d. Tu sol⁹ q̄ui tā pegrin⁹es ⁊ extra ꝯfi
nia hierl'm hitans. ⁊ expers eoꝝ q̄ ī medio eius
cōtigerūt vt hec ignores. vbi ⁊ Beda. Peregri-
num putabant eū. cui⁹ vultū nō agnoscebant.
Sed reuera pegrin⁹erat eis. a quoꝝ nature fra
gilitate pcepta iam resurrectōis gl'a longe di-
stabat: et a quoꝝ fide vtpote resurrectōis eius
nescia manebat extraneus. Et cum nō ex igno
rantia. sed vt ex r̄nsione eos argueret. de factis
in hierl'm quenam essent eos īterrogaret: dixe
rūt de ih̄u nazareno: qui fuit vir ꝓpheta potēs
ī ope. s. miraculorum: ⁊ s̄mone. s. predicatōnis
⁊ doctrine: quomodo esset traditus ī mortem et
crucifix⁹. vbi Beda. Prophetam fatent̄: filiuꝫ
dei tacēt: vel nondum pfecte credentes. vel soli
citi ne īcidēnt ī manus iudeorum pseq̄ntiuꝫ. q:
nesciebant q̄s essꝫ. qd verꝝ credebāt celātes. Et
subiungunt. q̄ spabant ipm redemptuꝝ isrl'. q̄i
iā euanesceret spes eoruꝫ. cuius cāꝫ subdūt. q:
iaꝫ tercia dies ab ill' factis erat. qua se resurgē

pdixerat. et tñ adhuc discipul' nõ apparẽt: licet
tercia dies ppe finem esset. Et addũt. q quidam
ex eis abeuntes ad monumẽtũ terruerũt eos.
nõ de resurrectiõe xpi quã nũciabãt. sȝ de abla
tiõne corpis eius non inuenti. quã discipuli tie
bant. Et ipe dixit ad eos ex respõsione eorũ ar-
guẽs ipos. O stulti pter cecitatẽ itellect'. ꝛ tar
di corde ppt tarditatẽ affect' ad credẽduȝ i his
q locuti sũt pphe de xpi morte ꝛ resurrectiõe. nõ
ne hec oportuit pati xpm. tũ pp̃ter pr̃is preor-
dinatiõnem. tum pp̃ter xpi exaltatiõem. tum pro
pter humani generis redemptiõem. tũ ppt scri-
pturarũ ipletiõem. Et ita. s. p passionẽ ꝛ mortem
itrare i gloriam suam. ad quã nemo perueniet ni-
si p passionis viã. Et iterp̃tabat et exponebat
ill' i oĩbus scp̃turis q de ipo erãt: iducẽdo testio
nia aliq ꝛ apiendo misteria quãtũ ad ppositũ
ostẽdendum sufficiebat: ostẽdens eis oĩa cir-
ca ipm facta. ante fuisse pdicta. Firmitas. n. fi
dei i eorũ. q: oĩa q i xpo venerũt pdicta sũt. Cõ
sidera h multiplicẽ domi benignitatẽ ꝛ bonita-
tem. Primo q: non potuit ei' feruẽs amor susti-
nẽ. suos sic tristari ꝛ errare. Vere fidus ẽ ami-
cus. fidel' comes. ꝛ benign' dominus. Jungit se
ipis. qrit tristicie causaȝ. ꝛ expoĩt eis scp̃turas
iflãmãs corda eorũ. Sic qtidie facit nobiscuȝ
spũaliter. Si. n. aliqua pplexitate vel accidia
grauati pie de ipo loqmur: statim adest cõfortãs
corda nr̃a ꝛ illuminãs ꝛ etiã amorẽ suũ iflam-
mans. Optimũ. n. remediũ ẽ ɔt̃ tales pplexita
tes. loq de deo. silr ꝛ cogitaẽ de ipo: ppt qd isto
rũ discipulorũ exẽplo cũ p viã icedim'. de saluti
feris loq debem': ut xpm nobiscũ pgẽtẽ habea
m'. ꝛ nõsolũ pgentẽ. sed etiã nos docentẽ. sicut
istis discipul' cum qbus ibat scp̃turas apiebat
Et vniuersaliter vbiqȝ bonum est loqui de ihu.
bonũ ẽ eũ i mente semp habẽ. q: nec ipe obliui
scit eorũ q memores sũt eius. Sic ꝛ h videmus
Promisit. n. q vbi duo vel tres ɔgregati sunt i
noĩe eius: ibi ẽ i medio eorum. Specialr autẽ
de passione loquẽtes comitatur dñs. q: ampli-
us placet ei recordatiõ eorum que ipe pro nob
est passus. Vñ ad hoc spẽalr monet: dicẽs. Re-
cordare paupertatis mee. scȝ cõtra diuitias. et
trãsgressiõis. i. vilitatis. s. cõtra honores: absin
thij ꝛ fellis. s. contra delicias. Scdo cõsidera
hoĩtatem eius nonsolũ ex amore vt dictũ ẽ su-
pra. sed etiã ex huĩlitate profunda. Cõspice q-
mõ huĩlr vadit dominus oĩm. cũ istis discipul'
qsi vn' ex eis. Nõne tibi videt̃ redisse ad pmor-
dia huĩlitatis. Sȝ ꝛ i alio attẽde huĩlitatẽ ei'.
q: nõ ẽ dedignat' hos discipulos iferioris gra-
dus. Nõ. n. erãt isti de apl'is sed de alijs mioribꝫ
discipul'. ꝛ tñ fãiliariter iungit se ipis: vadit et
loqtur cum eis. Non sic faciunt elati. q nolunt
nisi cũ pcipuis viris ãbulare et ɔuersari. Itẽ i
alio relucȝ h sua huĩlitas. Nã si ɔsidẽs elatos.
videb q nolũt vba ampullosa spargẽ iter pau-
cos. q: ea pdita existiarẽt: nec illos dignos ea
suscipe reputarẽt. Sed dñs etiã cũ duobꝫ loq̃
archana sua. Non vilipẽdit paucos: nec etiam
vnũ. sic fecit loqndo cũ samaritana iuxta pute
um. Tercõ ɔsidera dñi benigtatẽ. et vide quõ
discipl'os suos istruit. ac smoĩbꝫ cõsolat̃ ꝛ refi
cit. iducẽs eos ad credẽdum ꝛ dicẽs. O stulti et
tardi corde ad credẽdũ. ꝛc̃. q. dicẽt nob. o stulti
ꝛ tardi ad credẽdũ: o stulti ꝛ tardi ad iqrẽdũ p
cepta ꝛ volũtatẽ dei. o stulti ꝛ tardi ad iplẽdũ i
tellecta ꝛ faciẽdũ ea. Huiliem' g nos: vt sacraȝ
scp̃turã inqram'. ꝛ sm eã viuam'. Huiliemus
etiã nos ad tolerãtiã passionũ. vt pticipes pas
siõis xpi effecti. sim' socij resurrectiõis ꝛ gl'e ipi'
Qui. n. nõ ɔpatit̃ nõ itrabit i gl'aȝ illã. quã eti
am pcedit mãdatorũ iquisitiõ ꝛ ipletiõ. Vñ Be-
da. Hoc nobis i loco non vllam scp̃turam iter-
pretandi. sed gemia nosipos humiliãdi necessi
tas icumbit: qui neqȝ i scripturis qtũ oportet
edocti. neqȝ ad iplenda q nouim' quãtuȝ decet
sum' itẽti. Nã si Moyses ꝛ oĩs pphete xpm lo
cuti sũt. ꝛ hũc p angustiã passionis i gl'aȝ suaȝ
itraturũ pdixerunt: qua ratiõne gl'antur se esse
xpianos. q iuxta viriũ suarũ modulũ. neqȝ scri-
pturas qualr ad xpm ptineant iuestigare: ne-
qȝ ad gl'am suam cũ xpo habere cupiũt. p passi
ones tribulatiõnũ desiderant attigere. hec Be-
da. Xpc. n. p passionẽȝ ꝛ mortem tanq p por-
tam angustaȝ itrauit i gl'am suam. ostẽdẽs nos
p multas tribulatiõnes itrare i regnuȝ dei. De-
lirant g ꝛ fatui sũt. q sine pati tribulatiõibꝫ psu
mũt itrare i gl'am alienã. cũ xpc sine his non i
trauerit i gl'am suam. Sȝ oportebat multa pa
ti illũ. cui' naturalr ẽ regnũ. multomagis nos
quorũ non est regnũ nisi de gr̃a. oportet p mul
tas tribulatiões itrare i regnũ celorũ. Exẽplũ hẽ
m' de oĩbꝫ caris ꝛ electis xpi. q oĩs p viã passi
onis volũtarie venerũt ad regnũ dei. Mirũ qppe
eẽt. si qs itrare nollet portã p quã rex su' iẽisset
vñ Bern. Caput nr̃m p passiones ꝛ angustias
celũ itroire videm'. ꝛ nos mẽbra ei' nob alia i-
tinera somniam'. Monstruosa res ẽ: si p vnuȝ
foramen caput transire videmus. p aliud corp'
Pudeat sub spiato capite. mẽbra fieri delicata
hec Bern. Hẽditas qppe transit ad hẽdes cum
suo onẽ ꝛ honore: de' aũt hẽditati btitudĩs et-
ne adiũxit on'. i. tolerãtiã passiõis. ꝛ cum isto
onẽ habuit eã xpc. q: (vt hic dr̃) oportuit xpm
pati: ꝛ sic itrare i regnũ dei. habuerũt eã apl'i.
q: psecutiõȝ p xpo (vt ipe eis pdixerat) sustinu-
erunt. habẽt eã oĩs fideles. q: vt dicit apl'us.
Oĩs q pie volũt viuẽ i xpo ihu: psecutiõȝ pati
ent̃. Qui g vult assequi etnã btitudinẽ. ꝛ nul-
lam pati tribulatiõem. videtur q velit eẽ ꝛ xpo
dignior ꝛ apostol' sanctior: et cunctis fidelibus
melior. Et cũ appropiquaret castello q ibant
tunc ipe domin' finxit se longius ire: vt. s. eorũ
augeret desideriũ. vt iuitaret̃ ab eis ꝛ teneret̃.
vñ Bern. Simulabat se lõgi' ire. nõ q: volebat
sȝ volebat audiẽ. mãe nobiscũ dñe qm aduespa
scit. hec Bern. In hoc tñ nulla falsitas fuit. q:
sic aliqd pt̃ figi vbis ita ꝛ factis. primũ at̃ fuit
sñ falsitate. vt ptȝ i pabol' testamẽti noui ꝛ ve-
teris. quibus aliquid fingit̃ vbis ad veritatem

aliquā ꝯueniēti⁹ designādā. ⁊ eodē mō ħ xp̄c fi-
xit se lōgi⁹ ire. ad designādā distātiā a cordibꝫ
eoꝝ ꝓpter fidei defectū. vñ Aug⁹. Qḋ nō ad mē-
daciū ꝑtiet: nō. n. oīe qḋ fīgim⁹ mēdaciū ē. ſꝫ
qñ id fīgim⁹ qḋ nihil sigt. Cū aūt fictō nr̄a ferť
ad aliquā significatōēꝫ nō ē mēdaciū. ſꝫ aliq̄ fi
gura vitatis. Sic aū dicta. ita etiā figuť facta
sñ mēdacō ad aliquā rē signādā. hec Aug. Ipi
aūt desiderātes adhuc audire ipm̄ coegeꝛt illuꝫ
factis. ſ. maībꝫ tīhēdo vt manēt. ac verb̄ et rōibꝫ
alliciēdo obnixe rogauerūt: dicētes. Mane nobi
scū qñ aduesꝑascit. ⁊ iclīata ē dies. ſ. ad occasū
Quo exēplo ſm Greg. colligiť. ꝙ ꝑegrini nō so
lū ad hospitiū īuitādi sūt: ſꝫ etiā tīhēdi. Quili
bꝫ morti appropiquās. ⁊ ad vespeꝝ seu occasuꝫ
vite tēdēs ꝯgruenē etiā possꝫ hoc vbū dicē. ⁊ do
minū ad manēdū secū corde ⁊ ore īuitare. Tādē
intrauit cū illꝭ. ⁊ recūbēs cū eis. accepit paneꝫ ⁊
bñdixit. ac fregit ⁊ porrigebat illꝭ. Conspice bñ
quō ad eoꝝ īuitatōꝫ ⁊ coactōꝫ benigne cū eis ī
trat. mēsā ponūt. cibos offeřt. panes accipit.
ac bñdicēs eos: maībꝫ sāctissimis frāgit ⁊ por-
rigit illꝭ. Faciēs ī hoc sic añ passionē qñ adhuc
iter eos ꝯuersabať seu morabať: facē ꝯsueue-
rat. Vñ ꝑ hoc seipm̄ eis reuelat: q2 tūc apti sūt
oculi eoꝝ. ſ. īteriores. ⁊ ꝯgnouerūt eū ī mō fra
ctōis panis. assuetā ei⁹ cōsuetudinē vidētes. sic
eñ frāgebat panē sola manu. ac si scīdeť cum
cultello. Cognouerūt eū ex mō frāgēdi ⁊ eti-
am bñdicendi panem. Legitur. n. paneꝫ sic fre-
gisse ⁊ bñdixisse pluries: p̄mo ī q̄nqꝫ panū mul
tiplicatōe. scđo ī. vij. panū distributōe. t̄cō ī sui
corꝑis ꝯfectōe. q̄rto ħ ī discipuloꝝ illuiatōe. In
his aūt. iiij. fractōibꝫ significať q̄druplex expo
sitō sacre scp̄ture. ſm quatuor ei⁹ sensus. scꝫ hi
storicum. tropologicū. allegoricum ⁊ anagogi
cum. Vbi Aug⁹. Non incongruēter accipim⁹
hoc īpedimentum ī oculꝭ eoꝝ a sathana fuisse:
ne agnoscētur ihs. sed tñ a xp̄o facta ē ꝑmissio.
vsqꝫ ad sacramentum panis. vt vnitate corꝑis
ei⁹ ꝑticipata. remoueri ītelligatur īpedimētuꝫ
īimici. vt xp̄c possit agnosci. Vbi ⁊ Theop̄. Sed
⁊ aliud īnuit. ꝙ. ſ. sumētibꝫ sacꝝ panē aperiun
tur oculi vt eum agnoscant: magnam. n. ⁊ inef
fabilem vim habet domī caro. hec Theophilus.
Ista circa discip̄los gesta. quottidie facit dñs
nobiscū īuisibiľr ⁊ in aīa. Nam teneri vult ⁊ e-
tiam īuitari ꝑ desideria ⁊ oratōnes: ac sanctas
meditatōes. ⁊ iō oportet orare ⁊ nō deficē. Ista
etiā facit ad nostrā eruditōꝫ. vt. ſ. ītendam⁹ in
oꝑa caritatis. pietatis ⁊ hospitalitatis: et quō
nō sufficit dīna eloq̄a legē vel audire. nisi com-
pleanť oꝑe: q2 dñs nō est cognitus dum loque
reť: ⁊ dignatus est cognosci dum pasciť. Pius
⁊ misericors dñs fidei istoꝝ subuenit: quos mi
sericordes reꝑit. eisqꝫ miscđiam impendit. Hic
ergo cognoscē possum⁹. ꝙ fides sine oꝑibꝫ mor
tua est: q2 dominū quē discipuli nec ex visione
nec ex scp̄turaꝝ īterpretatōne ⁊ expositōne co-
gnouerant: mox vt oꝑe qḋ scp̄ture p̄cipiūt: ꝑfe
cerūt. eū ī fractōe panis cognouerūt. Audien-
do scripturas ⁊ p̄cepta dei illuminati non sunt
faciēdo. ſ. ipm̄ sꝑtrahēdo ad hospitiū ⁊ apponendo
cibū illumīati sunt. q2 nō auditores legis ſꝫ fa-
ctores iustificabūť apud deū. In operibus er-
go pietatis ⁊ miscđie. vt in hospitalitate ⁊ hu-
iusmodi. ampli⁹ ꝯgnosciť de⁹. q̄ ī lectōne. dispu
tatōe ⁊ scp̄turaꝝ expositōe. Veritas. n. melius
oꝑando q̄ audiēdo ītelligiť: ⁊ meli⁹ ip̄o oꝑe q̄
verbo manifestatur. Nos ergo qui ꝑegrini ī
hoc mūdo sum⁹: q2 nō habem⁹ hic ꝑmanētē ci-
tatē. ſꝫ futurā inq̄rim⁹: si sp̄ūaľr ī nobis habe-
mus q̄ ī se habebāt isti ꝑegrini. erit dñs comes
itineris nr̄i. Pegrini isti laborabāt. q2 āmbula-
bāt. tristabāť. ⁊ de xp̄o ꝯfabulabāť. Sed Xp̄c
se eis iūgit. cor ꝟrit. scripturas aꝑit. longius se
ire fingit. Si tales essem⁹. ſ. laborando ꝯtra ac
cidiā. tristādo ꝯť vanā leticiā. de xp̄o ꝯfabulā
do ꝯť vaniloquiū. tūc xp̄c se nob iūgēt. cor ac-
cēdēt. scp̄turas aꝑiret: ⁊ ītellectū daret. licꝫ ali
qñ longi⁹ se ire figeret vt nos ꝓbaret. Itē pere
grin⁹ ab oībus ad euꝫ nō ꝑtinētibꝫ se exonerat
et alienat. viā q̄rit. sūmo desiderio patriā suaꝫ
appetit: ⁊ cor atqꝫ oculos ab oībus ne retrahať
vel īpediať: auertit. Esto talꝭ ꝑegrin⁹ ⁊ appare-
bit tibi xp̄c: ⁊ hec tria faciet tibi sic fecit ⁊ illis
duobꝫ ꝑegrinis. Tēpus abbreuiat ꝑ dulce vite
colloqum. viam īstruit: dans verum ītellectuꝫ
vltimo pane bñdicto ꝑ seipm̄ fracto reficit affe
ctū: ⁊ hoc si ꝯpellꝭ ipm̄ se longi⁹ ire fingētē ma-
nē tecū. Per istos discipulos eūtes ī emaus:
signāť volētes iplē cōsilia dñi: q2 emaus īterp̄
tať desideriū cōsilij. q̄bꝫ dñs sepe sua visitatōne
digť apparē. Nō aūt dedit dñs istis discipulꝭ su
is tūc magnā sui copiaꝫ. ſꝫ stati porrecto pane
euanuit ab oculꝭ eorū vt ex hoc ip̄oꝝ argueret
affectū: sīlꝭ oñdēs se corpus glosū habē. quod ꝑ
dotē agilitatis subito pōt disparē. Subtīhebať
carnalibꝫ oculꝭ sp̄ēs īfirmitatis: vt mētibꝫ eorū
īciꝑet apparē gl̄a resurrectōis. Vñ iā certi euꝫ
resurrexisse dixeřt adīuicē. Nōne cor nostꝝ ar-
dēs erat ī nob. ſ. ardore caritatis: dū loquētur
ī via. ⁊ aꝑiret nobis scripturas nos īstruendo
ex eis. Quare eū nō tenuim⁹? Quare ad pedes
ei⁹ nō corruimus? Quare nobisipis ⁊ cordibus
nr̄is nō credidim⁹? Vbi eū quēmus? Vbi īueni
em⁹? Per qḋ (vt dic Orig̃) īnuunt. ꝙ ꝓlati ser-
mones a saluatore. accēdebāt audiētiuꝫ cor ad
amorē diuinū. vnde Greg. Exaudito q̄ppe ſmo
ne inardescit anim⁹. torporis frigus recedit. fit
mēs ī suꝑno desiderio anxia. a ꝯcupiscētijs tře
nis aliena: audire ei libꝫ p̄cepta celestia: et q̄t
mādatis īstruiť: q̄i tot facibꝫ īflāmať. hec Gre
go⁹. Idcirco q̄ꝫ cito euanuit: q2 etiā alios cōso
lari festinabat: cū q̄bus tamē simul ⁊ istos ꝯso
latus ē. vt statim infra patebit. Oratō.

Domīe ihu xp̄e q̄ discipulꝭ euntibus ī e-
maus appuisti. ⁊ corda eorū tuo amo-
re īflāmasti: illumīa q̄so cor meū vt le
ta volūtate ipleā tui ꝯsilij desideriū: videlicꝫ vt
purificē me ab omnibus oꝑibus malꝭ. et faciaꝫ
oꝑa miscđie ac pietatis. vt ī futura resurrectōe

delicatã tuã īuitatõꝫ gaudentem: cũ electis tuis audiãt te ita: dicẽtẽ. venite bñdicti pr̄is mei ꝑcipite regnũ. qđ vob̃ ꝑatũ ẽ ab origiẽ mũdi. quã vocẽ dulcissimam fac me audire unigenite fili dei Amẽ.

Quomõ dñs apparuit discipulis Thoma absente. Ca. LXXVII.

Surgẽtes aũt eadẽ hora ꝑdicti duo discipli. regressi sunt ipa die ī hiƚm ad alios discipl̃os. ꝓpter metũ iudeoꝝ īclusos. vñ Theoꝑ. Ardebat ergo cor eoꝝ igne ãdorum domi. q̃bus ītẽdebãt: ⁊ adeo letati sũt. vt nullã moram passi: mox reuersi sũt ī hiƚm. vide h̄ discipuloꝝ diligẽtiã ⁊ fidei feruorẽ ad reuelãdũ resurrectõem q̃ tarda. s. vesptia hora aut mẽsa seu fatigatõe itineris nõ detẽti. ⁊ remoto iudeoꝝ tīore. ad ãnũciãdũ aplĩs resurrectõẽ dñicã. ⁊ qđ de ea in via ꝯperãt: cucurrerũt īpigri. Nec mirũ si eadẽ die ⁊ hora surrexerũt: erat. n. dies boni nũcij: ⁊ iđ timẽ poterãt si differrẽt vsq̃ ī mane illud. qđ tiebãt illi q̃ dicebãt. hec dies boni nũcij ẽ. si tacueri⁹ ⁊ nolueri⁹ nũciare vsq̃ mane: sceleris arguemur. Predicatõ. n. ñ ẽ differẽda: et ea q̃ sunt ad salutẽ cõẽꝫ. nõ sũt tacẽda. sꝫ reuelãda. Ex q̃ exẽplo ꝑlati moti. ad diligẽtiã ꝑdicatõis debẽt accẽdi. Et īuenerũt ī monte syon subt⁹ cenaculũ congregatos. ⁊ īclusos ꝓpter metũ iudeoꝝ ⁊ ꝓpter domĩce resurrectõnis gaudiũ. q̃ ꝑus dispersi fuerãt ꝓpter metũ iudeoꝝ. ⁊ ꝓpter passionis metũ. vndecī ⁊ q̃ cum ipis erãt de. lxxij. discipulis. loquentes mutuo: ⁊ dicẽtes ipis duobꝫ. q̃ resurrexit domin⁹ vere: ⁊ appuit Symõi Et ipi duo ad maiorẽ certitudinẽ faciendaꝫ de resurrectõe ecõuerso narrabãt ilƚ q̃ gesta erant ī via. ⁊ apparitõeꝫ factã eis: ⁊ quõ cognouerũt eũ ī fractõe panis. Sꝫ q̃dam ex eis nec istis duobꝫ nec alijs credebãt. ex q̃bꝫ vn⁹ Thomas erat Cõsidera mõ quãta ibi leticia fuerit: dũ isti ⁊ illi vicissim sua gaudia nũciarẽt. Et dũ hec loq̃rẽt̃ adiuicẽ. exiuit Thomas īde. Quo egresso dũ adhuc alij colloq̃rẽt̃ đ his q̃ audierãt ⁊ viđrãt: ⁊ sero iã eẽt die illa ꝑdicta. s. vna sabbatorũ. i. ꝑma p⁹ sabbatũ q̃ ẽ dñica. hoc ẽ eadẽ die r̄surrectõis dñice. ⁊ fores. i. ostia q̃ fores dicunt̃ q̃ de domo ducũt foras. essẽt clause ꝓpt̃ metuꝫ iudeoꝝ. qđ etiã dĩna reuelatõne ẽ factum. vt. s. ihs ītrãs ad discipl̃os ianuis clausis. maifestaret eis vtutẽ sue p̃tatis ⁊ gl̃osi sui corpis: venit dñs ihs ad suos a desiderio eorũ vocat⁹: īdut⁹ albissimis vestimẽtis gl̃e resurrectõnis sue ⁊ nouitatis: ⁊ ītrãs ad eos ianuis claus̃. stetit ī medio eoꝝ: vt videret̃ ab oĩbꝫ. q̃ ꝯgregati erãt ī nomĩe e⁹. Scđm Bedã. Iđ sero appuit q̃ tũc maxĩe timidi erãt. Et ſm Theo. ꝑstolabat̃ vt oĩs ꝯuenirẽt: ostijs ṽo claus̃. vt se corp⁹ gl̃osũ. cui aliud nõ resistit habẽ: ostẽderet. Ipe etiã ad cõgregatos venit. ⁊ spirit⁹ ad congregatos descẽdit: quia xp̄c ⁊ spũssanct⁹ nõ nisi ī caritate congregatis assũt. Stetit ī medio: vt oĩs eũ certitudialiter agnoscerent: ⁊ oĩs ꝯsolatõnem sue

p̄ñtie recipent. Et nota q̃ sicut dic Salustius medi⁹ loc⁹ est dignitatis. ⁊ debet̃ honorabilioribꝫ. ꝓpter qđ xp̄c stetit ī medio discipulorum. sicut sol īter sidera vt eos illumĩaret. sicut flos ītẽr lilia. vt eos decoraret: sic princeps īter milites vt eos roboraret: sic magister inter discipulos vt eos īformaret. sicut pater īter filios: vt eos ꝯcordaret. sicut cor īter mẽbra vt eos viuificaret: ⁊ sicut coĩs amic⁹ vt oĩbꝫ eis se coĩcaret. Unde quãdo sum⁹ plures aliquẽ diligentes si suꝑuenerit. statuim⁹ eum ī medio. vt singuli possim⁹ ei⁹ frui p̄ñtia. Est aũt ibi altare in loco vbi domin⁹ dr̃ tũc stetisse. Considerandũ ẽ h̄. q̃ de se colloquẽtibꝫ domin⁹ ī medio stetisse dicit̃. vt intelligamus: quia eum nobiscum habitantem habebim⁹. si quotiens ī vnum ꝯgregamur ea que ad ei⁹ laudem ⁊ nostram salutẽ ꝑtinent: agim⁹. iuxta quod ait. vbi fuerint duo vel tres congregati ī nomĩe meo: ibi sum ī medio eorũ.

Qñ autẽ ihs saluator ad discipulos venit ipi erant ī tĩore. sero factũ erat: ī vnum erant ꝯgregati: ⁊ fores erant clause. In quibus. iiij. īsinuant̃ nob̃ valde necessaria: vt saluatorẽ quẽ expectam⁹ suscipe mẽamur. Primũ ẽ timor: qui domum conscĩe mũdat. ſm illud ecclastici. Timor domĩ expellit pc̃m. nã q̃ sine timore ẽ nõ poterit iustificari. Scđm ẽ ꝯtẽpt⁹ vane glorie. quod significatur ī hoc. q̃ sero factum erat. ad eũ. n. dñs venit. cui lux mundane gl̃e occubuit ⁊ qui vere eã ꝯtẽnit. Terciuꝫ est vnitas. q̃ erãt ī caritate ꝯgregati. non. n. visitat saluator homĩes discordes. vnde apl̃s. pacẽ habete: ⁊ de⁹ pacis erit vobcũ. Quartũ ẽ stabilitas q̃ aliq̃s ī domo ꝯsciẽ manet ñ curiose exẽ⁹ euagãdo. vñ fores sẽsuũ claudẽde sũt. ⁊ sic saluator ẽ expectand⁹. Per istos ṽo discipl̃os ī vnũ foribꝫ claus̃ ꝯgregatos. significãt̃ religiosi cũ foribꝫ. v. sẽsuũ clausi: q̃bꝫ dñs sepe apparet: eosq̃ sua visitatõe ꝯsolat̃ ⁊ letificat. Et dixit eis. pax vobis. Nõ pax tp̄is. q̃ exponẽdi erãt mƚtis tribulatõibꝫ. sꝫ pax pectoris ⁊ pax et̃nitatis. ꝑma ī p̄ñti. scđa ī futuro. De vtq̃ dr̃ ī Johe. Pacẽ. s. pectoris relinquo vob̃ ī p̄ñti. pacẽ meã. s. et̃nitatis q̃ ẽ spẽaliter pax mea. do vob̃. i. cito dabo: dic ḡ. pax vobis. s. recõciliatõis. quaꝫ ad deũ factã nũciauit ac caritatis ⁊ vnitatis quã eis ſuandã p̄cepit itẽq̃ eternitatis ⁊ īmortalitatis quã eis futura ꝑmittit. Pacẽ offert. q̃ ꝓpt̃ pacẽ venerat. vñ põtifex p̄cipu⁹ spõs⁹ ecclĩe. ī ꝑsona xp̄i sicut spẽaƚ vicari⁹ ei⁹ dicit. Pax vob̃. cũ ī missa ꝑmo se vtit ad ꝑpƚm. q̃ hec fuit ꝑma vox xp̄i ad discipulos post resurrectõnem: īstar ṽo alioꝝ sacerdotuꝫ dic postea. domin⁹ vobiscũ vt se vnũ ex nob̃ oñdat. Cũ aũt eccƚa primitĩa quottidie ⁊ generaliter. ⁊ p⁹ tñ diebꝫ domĩcis: p⁹ ṽo tñ ī tribꝫ solennitatibꝫ cõmunicaret corpi ⁊ sanguini dñi nũc eccƚa ꝑ osculuꝫ pacis quo designat̃ vnitas eccƚastica coĩcat ī missa spiritualiter: etsi ñ sacramẽtalr̃. Et pulchre resurgẽs a mortuis domin⁹ pr̄io pacẽ discipuƚ commendauit. vt illos ad sui visionẽ ꝯuenturos eẽ demonstraret. qui

pacē ⁊ ꝯcordiā corde et corꝑe ꝓuāt. Ex quo pꝫ
ꝙ illi sūt pacifici q̄ vere sūt xp̄i discipl'i. Scdm
Cris. discipul' dixit pax vob: qꝛ plīū iexpugbi-
le ad iudeos hēbāt. Mlierib' at̄ gaudiū euāge-
lizat: qꝛ ī ēsticijs genꝰ illō erat. Alēnati igr̄ vi
ris q̄dē ꝑpē plīū pacē. mlierib' ꝑpē ēsticiā euāge
lizat gaudiū. Et ne discipuli eū aliū vl' fātasma
putarēt: subiūxit. Ego sū. s. ī ꝑsona ꝓpa nō res
fātastica seu illusio dyabolica. nolite timē vel
dubitaē. Quidā do ex ipis ꝯt̄bati ꝑ stupore et
admiratōe: ⁊ ꝯt̄riti ꝑ tiore seu q̄da naēali hor
rore (q̄ viui solēt mortuos horrē) existiabāt se
spūm quē ī passiōe emiserat nō carnē vidē. nō-
dū. n. credebāt vel ēcia die verā carnēz potuisse
de sepulcro resurgē. vel resuscitatā clauē ianu
is ad eos posse ītrare. Dīna at̄ ꝓuidētia ꝑmissi
sūt dubitaē ad maiorē ēdificatōēz fidei de dn̄ica
resurrectōe. Et dixit eis. Quid. i. q̄ de cā turba
ti estis: ⁊ cogitatōnes ascēdūt q̄i ab īfimo tāq̄
false et fātastice. n̄ desuꝑ de celo descēdētes tāq̄
vē ⁊ bone ī corda vr̄a īfirma ⁊ dubitātia: et qꝛ
ad illō corpꝰ qō videri poēat fides ītuentiū du
bitabat: ⁊ vitatē carnis ꝓbaēt. exhibuit eis ma
nꝰ ⁊ pedes ⁊ latꝰ ad vidēdū ⁊ palpādū. declarās
ꝙ ipē q̄ crucifixꝰ. mortuꝰ ⁊ lāceatꝰ fuit. ī illo eo
dē corꝑe surrexit. Videte inq̄t manꝰ meas et pe-
des. qꝛ egoipē sū. q. d. Per hmōi cicaēces pote-
stis ꝑcipē. qꝛ ego sū qui passus fui ⁊ resurrexi.
Per cicatrices. n. remanentes. ostendit ꝙ erat
idē corpꝰ numero. Resurrectō. n. vera: est eius-
dem ī numero iterata surrectō. Palpate ⁊ vide
te. qꝛ spūs carnem ⁊ ossa nō habet. sicut me vi
detis habē. q̄i dicēt. Per hoc potestis etiam co
gnoscē. me habē corpꝰ verꝫ. nō fātasticum. Ad
dubitātiū. n. corda sanāda. vulnerꝫ ꝓuata sunt
vestigia. ⁊ iō vulnerꝫ cicaēces oñdit vt dubieta
tis ⁊ īfidelitatis eoꝝ vulnꝰ sanaēt. Oñdit ḡ ma-
nꝰ vt īcitaret ad pugnandū. q. d. Videte manꝰ q̄
bꝫ ꝑ vobis fidel'r pugnaui: has vobis ideo ostē
do vt ⁊ vos pugnetis. qꝛ sine pugna victorēs nō
eritis. Viril'r ergo agite. quia vicenti dabo se-
dere mecū ī throno meo. Ostēdit etiā latꝰ: vt ꝓ
uocaret ad amandū. q. d. Videte latꝰ aꝑtū. cor
vulneratum. vt videatis quantū dilexeri vos.
vt ⁊ vos me diligatis. Ostendit ⁊ pedes: vt sta-
biliret ad ꝑseuerandū. vt ab īceptōe bone vite
nō desistamꝰ. Vñ ꝑseuerātia vel stabilitas est.
qñ hō nec minis nec amore nec tiore nec ꝯmo
do nec īcōmodo. a bona vita vel a p̄ceptis. vl' a
voto qō vouit r̄tbiē. Sūt at̄: v. ꝑncipales di
aboli īpugn̄tes nos. ꝯt̄ q̄s debemꝰ eē fortes. ꝑ-
mꝰ ē amor culpe ⁊ īiustaꝝ reꝝ. vl' amor carnis
vl' amor honoris: q̄ ī quorūdā cordib' ē ita for-
tis. ꝙ ꝓ eo celestēz glāz deserūt. Scd̄s est timor
diffidētie. q̄ etiā multos īpugnat q̄i dominꝰ no-
lit eos iuuare. ꝙ possint ī bono ꝑseuerare. vl' ꝙ
nō possint sustinē durā pniam. cū tn̄ deberēt su
stinē duriorē gehenne penā. Tercꝰ est dolor de
lectatōis carnis vel mūdi. dimittēde vel iam di
misse. O miser q̄d facis: morbū eligis ꝓ sanitate:
mortē ꝓ vita. tristiciaꝫ pro leticia. penā sempi
ternam ꝓ glā. Quartꝰ est pudor opatōis bone:
quādo q̄s cogitat. ꝙ hoīes deridēt eū. si humi
li veste īcedit. si ieiunat. orat. ꝑegrinaē. et silia
facit. Quītus est spes venie. quādo quis dic de
us est mīsicors nos de facili nō dānat. ⁊ xp̄iani
sumꝰ. Hoꝝ spes ꝯfundiē. qꝛ spes est certa expe-
ctatō future bēitudīs. ex meritis ꝓueniēs: sꝫ i-
sti q̄ carent meritis. nō ꝓpe sꝑant sed p̄sumunt.
Hoc aūt ꝙ se palpabilēz p̄buit. factū ē miracu
lose. qꝛ corpꝰ dn̄i īcorruptibile ⁊ īmortale a cor
ruptibilib' ⁊ mortalib' naēal'r palpari ē īpossi
bile. Miro ḡ ⁊ ineffabili modo s̄m Grego. cor-
pus suū palpabile p̄buit: vt reformaret nos ad
fidē. et corruptibile demōstrauit vt īuitaret ad
p̄miū. Siue ⁊ palpabile exhibuit ⁊ īcorrupti-
bile. vt ostēderet se eiusdē esse nature cuiꝰ fuerat
añ passionēz. i. carnem habē: ⁊ alterius glorie.
id est eandē carnem īcorruptibilem esse. Et qꝛ ī
domum resurrectōne nostra general' resurrectō
ē p̄figurata. ostendit ꝑ hoc nostra corꝑa pꝰ
resurrectōem ita esse īcorruptibilia ⁊ subtilia ꝑ
effectū spūalis potentie. vt possint esse palpabi
lia a consilibus corporibus ꝑ veritatē nature.
Caro. n. nostra absq̄ corruptōne vel fragilita-
te mortis ī veritate substantie ē resurrectura.
vnde Beda. Parum fuit ocul' se videntiuꝫ pre-
bere. si nō p̄bebēt etiā manib' cōtrectādū. Qui
dum palpāda discipul' ossa carnemq̄ p̄mon-
strat. apte statum vere resurrectōis q̄ ⁊ in se fa
cta ⁊ ī nob' est futura significat. Unde ⁊ grego.
Non. n. in illa resurrectōnis glā corpus nostꝝ
erit impalpabile. et ventis aereq̄ subtilius vt
euticiꝰ dixit: sꝫ subtile q̄dem per effectum spūa
lis potentie. palpabile autem ꝑ veritatē natu-
re. Sed vt dicit Augꝰ. claritas qua iusti fulge-
būt sic sol ī regno patris sui. ī xp̄i corpore cuꝫ
resurrexit. ab ocul' discipulorū potiꝰ abscōdita
fuisse ꝙ defuisse credēda ē. Non. n. eaꝫ ferret hu
manus atq̄ īfirmꝰ aspectus: quando ille a suis
ita debēt attēdi vt posset cognosci. Et cuꝫ q̄-
dam eorum adhuc dubitarēt. petijt ab eis si a-
liq̄d manducandū haberent. vt ꝑ comestionem
meliꝰ resurrectōem astrueret. At illi obtulerūt
ei partem piscis assi. cuiꝰ forte iam aliā parteꝫ
comederant. ⁊ fauū mell'. Fuerūt autem ei hec
duo competenter oblata: ipē. n. erat piscis assꝰ
per nature humane passionē: sed fauus mell' ꝑ
nature diuine dulcedinē. In fauo quippe mel-
lis vtraq̄ natura sue ꝑsone exp̄miē. fauus. n. ē
mel ī cera. hoc ē diuinitas seu dīnitatis dulce-
do ī humaītate. Hec autē duo domīo oblata. si
gnificāt duo q̄ ⁊ nos debemꝰ domīo offerre. scꝫ
piscem assum ꝑ carnis mortificatōem. ⁊ fauuꝫ
mell' ꝑ mentis deuotōem: vel ī cibo suo dn̄s pi-
sci asso ꝯiūgi voluit fauū mell'. qꝛ ipē vt piscis
latere digtꝰ ē ī aq̄s hūani generis. ⁊ tūdi mūdi
fluctib': ac capi laq̄o nr̄e mortis: et assari igne
⁊ t̄bulatōe sue passiōis. ⁊ decoq̄ ī ara crucis. ⁊ q̄
piscis assus fuit ī passione. fauus mell' et melle
dulcior nobis extitit ī surrectōne. Piscē ergo
assum ⁊ fauū mell' ei offerunt: q̄ fidem passiōis

⁊ resurrectōis eꝰ tenēt. vel ſm Theo. p piſcē aſ-
ſū ſignificat vitā actiuā. ꝯſumentē nr̄aȝ humili-
tatē laboꝝ prunis. ꝯtēplatōꝫ vō ſigficat p fauū
mell'. ꝓpē dulcedinē eloq̄oꝝ dei. Et mādu caui t
corā eis: p qḋ oñdit ſe hr̄e corpꝰ viuū aīa vege
tatia aīatū. Mādu caui t q̄dē: nō q͛ tūc cibo car
nali ſuſtētari īdigēt: ſȝ vt in vitate carnis ſe re
ſurrexiſſe mr̄aret: q꞉ ꝯmedē ꝓpe ad corpꝰ nō ad
ſpm̄ ptiet. vñ Beda. Ad īſinuandā reſurrectō
nis ſue vitatē: nō ſolū tāgi a diſcipul'. ſȝ etiā ꝯ-
ueſci cū ill' dignat̄. Nō q̄dem quaſi poſt reſur-
rectōnem cibo īdigens. nec quaſi nos ī reſurre
ctōne quā expectamꝰ cib egere ſignificās: ſȝ vt
eo modo naturā corꝑis reſurgētes aſtruēt: ne
illud non corpꝰ ſed ſpūm arbitrarētur. ⁊ ſibi nō
ſolide. ſȝ ýmagiabilr̄ apparere. Scōm ſēſū ḡ
lrālez. certificauit eos de ſua reſurrectōe p tria
Primo p viſū: dicēs. Uidete manus ⁊ pedes. q꞉
ēgoipē ſū. Scdō p tactuȝ: d. Palpate ⁊ videte.
q꞉ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō hēt. Tercō p guſtū: cū
dixit. Habetis h̄ aliq̄d quod mādu ceē? Miſtice
vō xp̄m reſurrexiſſe vidēt. q̄ r̄ſurrectōis eꝰ glaȝ
meditātur: ipm tāgūt ⁊ palpāt. q̄ ſibi caritate
copulant̄. Piſcē aſſū offerūt. q̄ patiaȝ igne tri
bulatōnis decoctā hñt p noīe xp̄i. Sȝ illi offe-
rūt fauū. q̄ mēbris eiꝰ exhibēt opa pietatis. Et
cū manducaſſet corā eis: dedit eis ciboꝝ reliq̄
as. ſ. ad maiorē ꝓbatōꝫ. q͛ vere reſiduū mandu-
caſſȝ. Et ad īſinuādū q꞉ ſuā paſſionē eis imitā
dā eē oñdit: q̄ amara ē ī dolore corꝑis. ſȝ dulciſ
ſima ī glā remūeratōnis. illos ḡ ī ſuo corꝑe ad
etnā req̄em ſuſcipit. q̄ cū h̄ tribulatōes p deo ſen
tiūt. ab amore iterne dulcedis n̄ recedūt. Qui
h̄ p vitate. q. piſcis afflictōnib aſſāt̄. illic q̄i fa
uo vera dulcedie etne btitudis ſatiabūt̄. De
iñ ctificat eos de reſurrectōe p auditū: dicens.
hec ſūt vba. i. res vboꝝ. Uerbuȝ. n. q̄ñq꞉ dr̄ vox
quā ꝓferimꝰ. q̄ñq꞉ res quā p vocē ſignificamꝰ:
q̄ locutꝰ ſū ad vos. ſ. ſupra: dicēs. Ecce aſcendi-
mꝰ Hieroſolimā. ⁊c̄. cū adhuc eſſē vobiſcum. ſ.
ī carne mortali ante paſſionis īſtantiam. quo-
niam neceſſe eſt impleri p rerum exhibitōnem
omnia que ſcripta ſunt ī lege Moyſi et ꝓphetis
⁊ pſalmis de me. Jn his. n. tribus vetꝰ teſtamē
tū comꝓhendit̄. p hoc q͛ loq̄batur ſēſibilr̄ ⁊ eti
am rōabilr̄. reducens ad mēoriā q̄ eis dixerat
añ mortē ſuā. oñdit ſe hr̄e corpꝰ aīatum aīa ſē-
ſitia ⁊ itellectiua. ⁊ eadē que prius. Tūc poſt p̄
dicta. aperuit ill' p grāȝ iternā ſenſum ⁊ itelle
ctū. q̄. ſ. prius erat clauſus: vt itelligerent ſcri-
pturas: ⁊ ex illis cognoſcerēt reſurrectōnem ſu
am. ſic p precedentia ꝓbauit vitatē ſue reſurre-
ctōnis q̄tum ad humaītatē. ſic p iſtud illā pro
bat q̄tum ad deitatem. q꞉ illuīnare mētes igno
rātiū itellectu ſacre ſcp̄ture ⁊ ſubito. eſt ipiꝰ dei
tatis ꝓpriū. Sic añ paſſionē declarauit ſe verū
deū ⁊ hoīeȝ. ita etiā pꝰ reſurrectōꝫ ſuā. Et dixit
eis iſtruendo p doctrinaȝ. qm̄ ſic ſcp̄tum eſt. q.
d. Vñ debetis credē. qm̄ ſic ſcriptū eſt ſic eueīt
⁊ ſic ꝯtigit ſicut ſcriptum eſt. Uñ ſubdit̄. Et ſic
oportebat xp̄m pati. ſ. p lignū crucis. ⁊ reſurgē

a mortuis tercia die. Quia vt dic beda. ꝓhibit
xp̄c fructū paſſiōis. ſi nō eēt vitas r̄ſurrectōis
Oportebat aūt. nō q̄dē ꝓ ſe ſed ꝓ nob. vt p ſuaȝ
indebitā paſſionē. a debita pena nos liberaret
⁊ p ſuam ſanctā reſurrectōem. nos ſecū regtu
ros oñderet: q꞉ ſic ait apl's. Mortuꝰ ē ꝓpē pcc̄a
nr̄a. ⁊ reſurrexit ꝓpter iuſtificatōꝫ nr̄aȝ. apuit
eis ſcp̄turas. Tūc. n. agnꝰ q̄ occiſus ē. iudicatꝰ
eſt eſſe dignꝰ accipe librū. ⁊ p ſpūm deitatis ſol
uere. vij. ſignacula eius. hoc eſt: quecunq꞉ ſcri-
pta ſunt de ſacramentis incarnationis. baptiſ-
matis. predicatōnis. ⁊ opatōnis ipiꝰ. ac paſſio
nis. reſurrectōnis. ⁊ aſcēſionis eiꝰ. Ex hoc pa-
tet. q͛ ſacre ſcripture nō pñt ſufficiēt itelligi. ni
ſi ille apiat q̄ habet clauē dauid. q̄ apit et nemo
claudit. Et cur ꝓ nobis (vt dictū eſt) mori ⁊ re
ſurgē voluit. maīfeſtat̄ cū ſubdit̄. Et p̄dicari ī
noīe eiꝰ: penitentiā. ſ. ex pte homīs. ⁊ remiſſio
neȝ peccatoꝝ. ſ. ex parte dei. cuiꝰ ſoliꝰ ē peccata
remittē homībus. ī omnes gentes. non in vna
tm̄ gente iudeoꝝ vel ī vna pte terraꝝ. q꞉ nō eſt
acceptō ꝑſonaꝝ apō deū. Cōmēdata igr̄ ſui cor
ꝑis vitate. ꝯmēdat vt iā dictū eſt vnitatē eccl'ie
q꞉ vt dic Theoꝑ. nō tacebat āpliꝰ hipticū eē hu
manū genꝰ ⁊ iudeos ⁊ gētiles. A pnia ḡ ſicut ⁊
xp̄i. ſic ⁊ p̄curſoris ⁊ apl'oꝝ incepit predicatio
Et ne aliq̄s ꝓpē magnitudinē peccatoꝝ deſpa-
ret de venia. ſubiūctū ē icipientib ab hirl'ima
Hirl'm. n. eſt ī medio t̄re hitabil'. ⁊ ideo ꝯueni-
enē ab illa icepit p̄dicatō euangelij. ⁊ p xp̄i di-
ſcipulos circūquaq꞉ p orbeȝ diſꝑſos ī oīneȝ t̄rā
exire ſonꝰ p̄dicatōis eoꝝ. vñ dic Theo. q͛ iō vt
oīnes ī vnū vnirent. mādauit icipe ſmonem a
hierl'm. ⁊ ad gentes terminari. Nullus ergo p̄
magnitudie peccatoꝝ ſuoꝝ. remiſſionē ſe poſſe
conſeq̄ deſpet: q̄ñ ipis hieroſolimitis ꝯgēſcit in
dultuȝ. q̄ cruentis manib ⁊ mendacib vocib
ipm ſāguinē. p quē genꝰ humanū redemptū eſt
effuderūt. Uñ ſm Bedam incipiūt ab hieroſo-
lima. nō ſolū q꞉ credita ſūt ill' eloq̄a dei ⁊ eoruȝ
adoptio filioruȝ ⁊ glā: verumetiā vt gentes va
rijs erroribus implicate. hoc maxīe iudicō di-
ne pietatis ad ſpem venie ꝓuocent̄: q͛ eis q̄ fi-
liū dei crucifixerūt venia ꝯcedit̄. Unde ⁊ Criſ.
Jnſup ne dicēnt aliq̄. q͛ obmiſſis notis iuert ſe
oſtentaturos ad extr̄neos. ideo primo apō ipos
occiſores pandūt reſurrectōis iſignia ī eadē ci
tate ī qua ꝓrupit temerariꝰ auſus. Ubi. n. cru-
cifixores credē vident̄: reſurrectō plurimū de-
mōſtrat̄. Et q꞉ añ paſſioneȝ eis dixerat. iteꝝ
videbo vos ⁊ gaudebit cor veſtrū: hoc nūc ope
oñditur ipletum. Unde ſeq̄tur. Gauiſi ſunt er-
go diſcipuli viſo dño. id eſt agnito: et q̄ ante e-
rāt t̄ſtes ⁊ ſic expauefacti. letāt̄ corā eo ꝯſola-
ti. Quis. n. ſine magno gaudio vidēt tantū pie
tatis ſpectaculū? Oſtendit manꝰ clauis ꝑfora-
tas. q̄b opatꝰ ē ſalutē ī medio t̄re. pedes q̄bus
p̄dicādo diſcurrit ⁊ ī itinē laſſatꝰ fuit. latus: ex
quo ſacramenta redēptōnis ꝓfluere fecit: ī qui
b oīb ad dubitātiū corda ſanāda. vulnerū ſūt
ſuata veſtigia: et ideo in talib ſignis pietatis

gauisi sūt discipuli viso dn̄o. q2 iste vis⁹ nō po-
tuit esse sine maxīa leticia ⁊ gaudio. Et sic du-
plex eoꝝ tristicia ē amota. s. de morte xp̄i et me-
tu iudeoꝝ. erāt. n. ꝯturbati de ipi⁹ xp̄i morte: ⁊
de iudeoꝝ ꝑsecutōe eis iminente: poterat q3 eos
ꝑ suā p̄n̄tiā custodire. ⁊ de sua resurrectōe certi
ficare. Dixit ḡ eis iterū. Pax vob. Gemiat pa-
cē. ꝓpter duo p̄cepta caritatis. s. dei ⁊ proximi. Ge
minā. n. pacē ꝓuāt. q̄ hāc geminā dilectōꝫ h̄n̄t
Siue iō repetit. q2 ip̄e est q̄ vtraq3 vnum fecit.
Iterat etiā pacē: vt mōstret ꝑ suū sāguinē esse
pacificata que ī cel' ⁊ que ī terra sunt. q. d. Pa-
cem relinquo. i. reliq̄as pacis. s. pectoris ī p̄sen-
ti do vob: pacē meaꝫ. s. eternitatis ī futuro. do
. i. dabo vob. Etiam hāc pacē itero. vt ostendā
vos deo reconciliatos: hoīem angel'. hoīem ho
mī: vt homo deum diligat. ⁊ homo hoīem pro-
pter deum. Et ſm Cris. simul quoq3 demōstrat
crucis efficaciā. ꝑ quā soluit oīa tristia ⁊ ꝯtulit
oīa bona: ⁊ hec est pax. Deīde subiūgit. Sic
misit me pater ad vitatem fidei docēdā ī iudea
⁊ ego mitto. i. mittam vos ad hanc veritatē pu
blicādā ꝑ totū mūdū. Meos vicarios vos ꝯsti
tuo. mea vice vos mādo. meū officiū vob ꝯm̄do
ad docēdū. ad p̄dicādū. ad baptizādū. ad meuꝫ
⁊ p̄ris nom̄ glificādū vos mitto. Mediū ⁊ medi
atorē se ostēdit: cū ait. ille me: ⁊ ego vos. Misit
de⁹ p̄r filiū suū. qn̄ eū īcarnari ꝯstituit. misit fi
li⁹ ap̄los. qn̄ eos ad p̄dicādū īcarnatōꝫ eādēꝫ ꝑ
orbē vniuersū direxit. Et sic p̄r amās filiū. mi
sit eū ī mundū ad p̄ssuras et passionem toleran
das ꝑ salute fideliū. Ita ⁊ fili⁹ amās ap̄los. mi-
sit eos ad mala ⁊ passiōes tolerādas ꝑ suo noīe
nō ad mūdi gaudiū. vn̄ greḡ. Itaq3 dr̄. Sic mi-
sit me p̄r ⁊ ego mitto vos. i. ea caritate vos di-
ligo. cū īter scādala ꝑsecutoꝝ mitto. q̄ me p̄r di
ligit. quē venire ad tolerādas passiones fecit. Et
q2 executō hui⁹ officij nō p̄ōt ꝯuenient̄er fieri sī
grā sp̄ūsc̄ti: iō cū hec dixissꝫ. īsufflauit ī eos: ⁊
dixit. Accipite sp̄ūsc̄tm̄. īsufflando sp̄ūm de-
dit: vt seip̄m eē ōn̄dēt. q̄ ī facie p̄mi hoīs spira-
culū spirauerat: vel certe vt ōn̄dēt sp̄ūsc̄tm̄ a
se p̄cedē. sic p̄cedit a p̄re. ⁊ nō p̄ris soli⁹: sꝫ ⁊ su
um esse: flatus. n. p̄cedit a flāte. Nō tn̄ ē itelli-
gēdū: q̄ hm̄oi flat⁹ xp̄i fuerit sp̄ūsc̄tc̄s. sꝫ signū
ei⁹. vnde Aug⁹. Flat⁹ ille corporeus substātia
sp̄ūsc̄ti nō fuit: sꝫ demōstratō ꝑ ꝯgruā sig̃fica-
tōem. nō tm̄ a p̄re. sꝫ etiā a filio p̄cedē sp̄ūmsā-
ctū. hec Aug⁹. Vn̄ ꝯsuetudo eccl'astica obtinu-
it. vt ī eorū facie q̄ ꝑ grām sp̄ūsc̄ti regenerādi
sūt. a sacerdotib⁹ īsufflet̄. Et q2 ꝑ sp̄ūsc̄tm̄ re-
missio pc̄toꝝ t̄buit̄. q̄ ē fruct⁹ ⁊ effect⁹ sp̄ūsc̄ti:
recte p⁹ eūdē sp̄ūm datū discipul' dr̄. Quoꝝ r̄mi
seritis pc̄ta remittūt̄ eis. ⁊ q̄ꝝ retinueritis r̄te
ta sūt. Vbi dedit eis p̄tatē ligādi ⁊ soluēdi: mi-
sterio nō autoritate. eos q̄ꝝ pc̄ta ipi remiserit
vl' retinuerit. i. retinēda iudicauerit. vl' nō re-
miserit. Hoc tn̄ itelligēdū ē. qn̄ iudiciū eccl'e di
no iudicō ꝯformat̄. vn̄ Aug⁹. vt euidēti⁹ ōn̄dēt
dn̄s ab sp̄ūsc̄to quē donauit fidelib⁹ suis dimit-
ti pc̄ta: nō meritis hoīm: ꝯtinuo subiecit. si cui
dimiseritis pc̄ta. dimittūt̄ ei. hoc ē. sp̄ūs dimit
tit. n̄ vos. sp̄ūs aūt de⁹ ē. de⁹ aūt dimittit nō vos.
De⁹ ḡ hitās ī tēplo sc̄to suo. i. sc̄tis fidelib⁹ ī ec-
cl'a sua. ꝑ eos dimittit pc̄ta. q2 viua tēpla sunt.
hec Aug⁹. Licꝫ ḡ sol⁹ de⁹ p̄ncipal'r pc̄ta remit-
tat. tn̄ mistri eccl'e ꝑ v̄tutem clauiū ad hoc mi-
stral'r opant̄. Dimittūt̄ aūt pc̄ta ī eccl'e vnitate
⁊ caritate ꝯstitutis. sꝫ nō alijs. vn̄ Aug⁹. eccl'e
caritas. q̄ ꝑ sp̄m̄sc̄tm̄ diffūdit̄ ī cordib⁹ n̄ris. ꝑ
ticipū suoꝝ pc̄ta dimittit. eoꝝ aūt q̄ n̄ sūt ꝑtici-
pes tenꝫ. hec Aug⁹. P̄tās ḡ ꝯficiēdi corp⁹ xp̄i.
data fuit discipul' ī cena qn̄ dn̄s dixit. Hoc fa-
cite ī meā ꝯmēoratōꝫ. Sꝫ clauiū p̄tās sup cor
p⁹ xp̄i misticū. q̄ p̄missa fuit Petro. ⁊ ī petro ce
teris. p⁹ iteꝝ exp̄sse alijs. hec eis collata fuit. Et
nota h̄ dn̄m ap̄los ordiasse ep̄os. vn̄ aug⁹. nēo
tunc dubitat dn̄m ap̄los ep̄os ordiasse. cū īsuf
flās eis dixit. Accipite sp̄m̄sc̄tm̄: q̄ꝝ remiseritis
pc̄ta remittūt̄ eis. ⁊ q̄ꝝ retinueritis retēta erūt
vides quō oīa ista sc̄ plēa iocūditate ⁊ leticia. ⁊
h̄ nūc eē magnū pascha. O qual' domūcula. ī q̄
fiūt ista ⁊ q̄ḡlosū hitaē ī ea. Ex hoc facto ap
ꝑitōis dn̄i tā sp̄ūal'r et mistice accipiūt̄. q̄ ī aīa
fideli appitōeꝫ ⁊ p̄n̄tiā v̄bi etn̄i mētal'r flagitā
te exigūt̄. Primū ē aīe ab oī ope exteriori va
catō: qd̄ notat̄ ꝑ diē sabbatoꝝ. ꝑ sabbatū. n. re
q̄es sig̃ficat̄. q̄ iudei ab om̄i ope vacabant. Se
cūdū ē viriū ab oī sp̄e ext̄nea custoditō. qd̄ no
tat̄ ꝑ fores clausas. Fores. n. aīe sūt sēs⁹ corꝑis
⁊ vires aīe. Terciū ē viriū oīm ad ītīa recolle-
ctō. qd̄ notat̄ ꝑ discipuloꝝ ꝯgregatōꝫ. vires. n.
aīe sūt q̄i q̄dā discipuli. sub magisterio v̄bi etter
ni. Sꝫ dn̄s n̄ veit ad aīaꝫ nisi de sero. ꝓpt̄ qd̄ di
cū eēt sero. Per sero itelligit̄ ꝑfectō boni opis.
nō. n. ī iitō boni opis dn̄s appet: sꝫ sero. postq̄
sol dīne grē cursū suū ī ꝑfectōe opis ꝑegit. tūc
de⁹ homi se ōn̄dit. Ihs aūt veniēs ī aīaꝫ opa-
tur ibi. v. Primo stat ī medio disciploꝝ oīm. vide
lꝫ viriū. i. ī iitō aīe quā īhitat. ⁊ ip̄aꝫ eēntiā aīe
q̄ mediū est oīm potētiaꝝ ꝑ grāꝫ ꝑficit ⁊ fecun
dat. ꝯfēndo sibi eē dīnū. Secūdo annūciat disci
pul' pacē. Ecce q̄bus loq̄tur paceꝫ. q2 discipul'.
Esto ⁊ tu discipul⁹ disciplie xp̄i capax et audi-
es. Tercō ostendit eis man⁹ ⁊ latus: conferēdo
s. eis ⁊ dīnas operatōnes que per manus. ⁊ affe
ctōnes que ꝑ latus: vbi cor latet: designantur.
Quarto facit gaudē disciplos. excitādo videlꝫ ī
eis gaudiū īternū. q2 gauisi sūt discipl'i viso do
mīo. Quīto īflat dando eis sp̄ūm viuificatōnis
ad nouā vitā. vt viuāt tā sibi q̄ alijs ad salutē.
Sꝫ dn̄s cū discipul' tūc paꝝ stetit. q2 multū se
ro fuit. Tn̄ forte etiā ipi coegerūt eū aliq̄tuluꝫ
pl⁹ stare. rogātes ne sic cito recedēt. nec hoc do
mīo displicebat: tenē. n. vult p̄ut supra dictū ē.
Tādēꝫ bn̄dicēs discessit ab eis. Cūq3 ab eis e-
uanuissꝫ: redijt Thomas. q̄ an̄ dn̄i aduētū exi-
uerat. Dixerūtq3 aīo leto alij ad euꝫ. nūciantes
ei bonū nunciū: vidim⁹ dn̄m. sic. n. ante passio
nem appellauerūt eum. Qui dixit se nō creditu
rū. nisi videt ⁊ etiā tangēt cicatrices vulneꝝ: vt
si vis⁹ deciperetur: saltem tact⁹ nunciaret v̄itatē.

Uolebat ctificari duplici sēsu. s. visu et tactu. i-
sti. n. duo sēsꝰ sūt. q̄ minꝰ decipi pn̄t. Tāta q̄ppe
viderat mortis supplicia. q̄ resurrectōis ⁊ vite ñ
potat accipe argumēta: nisi nō solū visu. sȝ etiā
tactu ꝑcipet ea. vñ Crisº. Alijs. n. grossior exi-
stēs. eā q̄ et ꝑ sensū grossissimū. s. tactu quēbat
fidē: ⁊ neqȝ oculꝭ credebat. Remāserūt autē di
scipuli famelici ⁊ sitibūdi de dn̄o suo. de q̄ tātaȝ
copiā h̄re ꝯsueuerāt. ⁊ cū sepe suspirijs ⁊ deside
rijs ꝛuocabāt. Uidisti q̄tiēs hodie pascha ha
buisti. Nā oēs p̄dicte appitōes i die resurrectō
nis fuerꝰ. de q̄bus tm̄. v. i euangelio scp̄te sunt
Et has. v. rep̄sentat sacerdos i missa: qui quies
se vertēs ad pp̄lm. ⁊ quasi ꝑ apparitōe rep̄ntans
eis vultum. sed tercia v̄sio est cū silentō. que si-
gnificat terciā ex his apparitōem factā Petro
q: nescitur vbi vel qñ facta fuerit hec apparitō
Per hoc etiam eas rep̄ntat. q̄ q̄nq̄es dn̄s vobi
scū dic. Sed forte audisti. nō tn̄ sensisti. q: nec
forte i passione ꝯpassionē habuisti. Credo. n. q̄
si i passiōe ꝯpati scires: ⁊ mētē vnitā ⁊ nō spar
saȝ ad secularia aut supflua vel curiosa h̄res. i
q̄libȝ vice sētires pascha. et hoc tibi ꝯtigē possȝ
q̄libȝ die dn̄ica. si mētē itegra feria sexta et sab-
bato te i passiōe domi p̄pares: q: s̄m aplm. Si
fuerimꝰ socij passionū. eriꝰ ⁊ ꝯsolatōnū. Tūc
v̄o dn̄s Ihs redijt ad sanctos patres. qui coraȝ
eo non ociose sed vigilāter laudibꝰ isistebāt io-
cūdātes. Stabāt. n. i cāticis ⁊ laudibꝰ oms̄ san
cti p̄res ⁊ āgeli coram dn̄o: reuēnter. alacriter
⁊ deuote. ac tanq̄ glosi iubilāt ꝯtinue. Cōspice
igr̄ eos ⁊ tu cū leticia. ⁊ eis ꝯgratulare. ac disce
deū venerari ⁊ laudare. ⁊ sibi gr̄as agere. ⁊ sua
b̄nficia ꝛcognoscē: ac toto conatu ad illā glaȝ
tēdē nō cesses. vbi sp̄ i ꝯspectu dei tui cū tā nobi
li multitudīe i laudibꝰ dei ꝑseuēs. Orō
Alme fili dei p̄ris. q̄ foribꝰ clausꝭ appu
isti discipulꝭ i vnū ꝯgregatis. obstrue q̄
so claustra sēsuū meoꝝ itioꝝ ⁊ extioꝝ. ꝯ picla
tēptatōnuȝ. sctō tiore reuēntie tue: mortifica i
eis oīa mala cū vīctō tue caritatis delicate. ⁊ il
luīa eos cū luīe ꝛligiōis dīne: vt mēar tua leta
visiōe ꝯsolari. paceq̄ȝ pectoris i p̄nti. ⁊ eternita
tis i fut̄o. te donāte valeā iueire. vbi cū āgelꝭ ac
oībꝰ sctis ⁊ electis tuis te laudare mēar sine fi-
ne Amē.

Quō dn̄s apparuit discipulꝭ iclu-
sis Thoma presente. Ca. LXXVIII.

Aduenīete autē octauo
die resurrectōnis. iterū apparuit do-
minꝰ ihs discipulꝭ suis. Naȝ quia nō
malicia. sed ignorantia Thomas du
bitauit: noluit pius magister tam dilectum di-
scipulum i infidelitate relinquere: sed ad fidem
eiꝰ reformandā: iteꝝ dignatꝰ est apparere. Igr̄
cū i p̄dicto mōte syon: iteꝝ eēnt discipuli itus.
⁊ Thomas cū eis. pastor bonꝰ ⁊ de pusillo grege
solicitꝰ. venit ianuis clausꝭ ⁊ stetit i medio eoꝝ
vt possit videri ab oibus: ⁊ dixit illꝭ. Pax vob.
Stetit in medio ⁊ dixit. pax vob. Nunq̄ pōt eē
pax i collegio: nisi prelatꝰ sit i medio. ita q̄ nō

plꝰ ad vnā ꝑtem iclinetꝰ q̄ ad aliā. Colūna nun
q̄ sustiet edificiū si sit ad ꝑtem ꝑpe pietē et nō i
medio. Oīa elementa preter terraȝ mouentꝰ. q:
non sunt i medio. Terra aūt imobilꝭ ē. quia in
centro ē ⁊ i medio. Sepe dn̄s pacē discipulꝭ nū-
ciat ⁊ ꝯmēdat ac ꝑsuadet habere. q: sine pace i-
possibile est deo placē. In eis. n. q̄ pacem ⁊ con
cordiam diligūt hitat deus: q: factꝰ est in pace
locꝰ eius. Pacem veniens attulit: ⁊ hic abiens
pacē reliq̄t: q: tota ꝑfectō xp̄iane vite ⁊ religi-
onis i pace ⁊ dilectōe ꝯsistit. Cum magna ḡ di
ligentia debemꝰ eam iquirere ⁊ studiose obrua
re. Unde Gregoꝰ. nazanzenꝰ. Pudeat ergo nos
pacis munꝰ deserere. quā nob hic discedens xp̄c
reliquit. Pax ⁊ res ⁊ nomen dulce. quam ⁊ dei
esse accepimꝰ. Iuxta illud. pax dei: ⁊ eiꝰ eē deuȝ
iuxta illud. deꝰ pacis: ⁊ ip̄aȝ esse deū. iuxta illō
ip̄e est pax n̄ra. Pax bonū ꝯmēdatū ab omni-
bus. ⁊ obseruatū a paucis. Que aūt cā ē: For-
tassis ambitō dominij aut facultatū. aut liuor.
aut odiuȝ. aut ꝯtemptꝰ. aut aliq̄d hm̄oi. ex his
q̄ dei ignaros videmꝰ incurrere. Deide dic Tho
me. quasi respondēs petitōni eꝰ supposite. Infer
digitū tuū huc. ⁊ vide manꝰ meas: nō q̄ i digi-
to sit visꝰ. sed quasi dicēt. Tāge hoc ⁊ experire
Unde vidē i hoc loco ꝑ sentire ⁊ intelligere poi-
tur. quod genꝰ locutōis adeo vsitatū est. vt per
oms̄ sēsꝰ currē videatꝰ. Sic cū dicimꝰ. audi ⁊ vi
de q̄ modulate cātat. Olfac ⁊ vide q̄ suaue redolȝ
Palpa ⁊ vide q̄ lene sit. Gusta ⁊ vide q̄ dulce sit
vñ i Exo. dr̄. Cūctꝰ pp̄ls videbat voces. i. sentie
bat. Uisꝰ ḡ ꝑpter sui certitudinē ꝑ omni sēsu ac-
cipitꝰ. Unde s̄m Augꝰ. Nomīe visꝰ generalꝭ alij
quatuor sensus consueuerunt noīari. imo etiā
aliqñ ꝑ intellectu accipitur. vt cum alicui dicitꝰ
vides tu hoc. i. itelligis. Uel simpliciter dici po-
test. q̄ ihs ad verba Thome respondet: i quo e-
tiā suā deitatē declarat. iq̄tū absēs corpalr̄ eiꝰ
v̄ba sciebat. Thomas. n. duplici sēsu. s. visu ⁊ ta
ctu certificari volēs: dixerat. nisi videro i mai-
bꝰ eꝰ fixurā clauoꝝ. ⁊ mit. dig. me. i lo. cla. ⁊ ma
nū meā i latꝰ eiꝰ: non credā. Ihs v̄o q̄ i rñdens
dic ei. Infer digitū tuū huc. s. i locū clauoꝝ. ⁊
vide manꝰ ꝑforatas ⁊ clauorū fixuras. Deinde
subiūgit. Et affer manū tuā. ⁊ mitte i latꝰ meū
lācea ꝑforatū. ⁊ ꝯgsce me illū eūdē eē. q̄ pepen
dit i cruce. Magnū ēte fuit vulnꝰ illud sactissi-
mi latis. i q̄ nō digitū sȝ manū mittere debebat
Mistice ꝑ digitū sig̃ficatꝰ discretō. ꝑ manū opꝰ
n̄rm. Mōet ḡ digitū ⁊ manū i locū clauoꝝ ⁊ lā
cee mittē: vt q̄cq̄d i nob ē discretōis ⁊ opis. i ser
uitiū xp̄i expēdamus. Deiñ subdit. Et noli eē i
credulꝰ. hoc est ad credēdū tardus. sȝ fidelꝭ. hoc
ē fide firmus: q: i pctō ifidelitatis me iteꝝ cru-
cifigis. cām mee iterās passiōis. Hoc dixit Ihs
q: Thomas dixerat discipulꝭ resurrectōȝ xp̄i nū
ciātibꝰ se alr̄ nō crediturꝝ. Sic ḡ Thomas p̄ ce
teris dubitauit. ita p̄ ceteris palpare et videre
monetꝰ. vbi Crisº. Tu v̄o cū videris decredenteȝ
discipulū. excogita dominatoris clemētiaȝ. q̄lr̄
etiā ꝑ vna aīa ostēdit seip̄m vulnera habentē.

et accedit vt saluet vnū. Nō.n. stati ei appet. sȝ p⁹dies. viij. vt ī medio a discipul' admoit⁹ accē=dat ad mai⁹ desideriū. ꝛ fidelioꝛ fierȝ ī futuruȝ.

Tūc thōas cicatces dñi tetigit. ꝛ ñsolñ corde credēdo. sȝ etiā oꝛe ꝯfitēdo (qꝛ vtꝛqꝫ ad salutē ṙ qrit) exclamās: dixit. Dñs meus ꝛ de⁹ me⁹. s. tu es. Dñs me⁹ ſm humaītatem ī q̄ me sanguīe tuo redemisti ꝛ ꝯpasti: ꝛ de⁹ me⁹ ſm diuitateȝ q̄ me creasti. ꝛ de limo formasti. Jā nihil dubito. ċt⁹sū. ꝯfirmo resurrectōȝ. p̄dico īmortalitatē. Tu es dñs me⁹ ꝛ mgr̄ me⁹. ego ſu⁹tu⁹ ꝛ fili⁹ ā=cille tue. tu es deiqꝫ de⁹ me⁹ q̄ me creasti. et ꝑ me carnē suscepisti. quā vt me redimēs morti tdi=disti: ꝛ vt me tecū resuscitaēs nūc a morte ṙsur rexisti. hec ē fides mea. ita sētō ꝛ ita credo. O fe lix thōa q̄ felicē habuit licētiā man⁹ tua. Mag q̄ppe licētia ꝛ mag gr̄a ē mittē manuȝ ī lat⁹ illō dulcissim. ī lat⁹ illō salubrimū. ī lat⁹ īquā vnde ab ira saluamur. vñ a culpa sanamur vñ ī gr̄a generamur. vñ ī gl'a subliamur. Jpe g̃ thōas q̄ dr̄ didim⁹. ꝑpē dubiū coꝛ ī credēdo. qꝛ didi⁹ gre ce gemi⁹ ē latie. bñ et dr̄ abiss⁹. qꝛ altitudieȝ di uitatis ċta fide penetuit. Quātā at ṙmūeratōȝ fides hēbat maīfestat cū sbdit. Dic ei ihs bt̄ifi cādo ꝯfessiōȝ ipi⁹. qꝛ vidisti me Thōa. i. qꝛ exꝑ=t⁹es etiā ꝑ tactū. iō credidisti. bt̄i q̄ ñ vidert et crediderīt. Jn hoc ꝯsiclō ñsolū fides thōe ꝯmen dat. sȝ et nr̄a sal⁹fut̄a p̄dicit. Acsi dicēt dñs. Tu q̄dē bt̄⁹ es. qꝛ.n. me vidisti: credidisti. sȝ et illi bt̄i ert. q̄ ñ vidētes me corꝑe. credidit ī sē mēte vbi ſm Aug. p̄titi tpis vs⁹ē vbis ꝑpē ċtitudinē tāq̄ ille q̄ qō erat futuꝝ ī sua nouerat p̄destina tōe iā factū. qꝛ apō e⁹p̄ntiā oīa fut̄a p̄eita sūt Sȝ aliud thōas vidit ꝛ palpauit corꝑe. ꝛ aliud credidit corde. qꝛ fides salte q̄ ad actū ñ pt̄ eē ō vis ꝛ appentibꝫ: nā fides ē argumētū. i. oñsio ñ appentiū. arguē.n. dicebāt antiq̄ oñdē: hoīem nāqꝫ seu hūanitatē vidit ꝛ tetigit: ꝛ deū seu dei tateȝ q̄ ī p̄nti viūri nō pt̄: credidit. Dicēdo em̄ dñs me⁹. humanā naturā. cui datū ē toti⁹ crea=ture dominū. dicēdo vo de⁹ me⁹. diuā q̄ oīa ꝯdi=dit ꝯfess⁹ē. ꝛ vnū eūdē deū ꝛ dñm. vñ Theo. q̄ p⁹ īfidel' fuerat. p⁹ lateris tactū optimū theologū oñdit. Nā dupliceȝ naturaȝ vnicāqꝫ ẏpostasim xp̄i edisseruit. Nos g̃ ꝯsolādo subiūxit: bt̄i q̄ ñ viderūt ꝛ crediderīt. Vñ Greg⁹. Letificat auteȝ valde qō seq̄t. bt̄i q̄ nō viderūt ꝛ crediderīt. Jn q̄ sn̄ia nos sp̄eal'r signati sum⁹: q̄ eū quē carne nō vidim⁹. mēte tenem⁹. si fidē nr̄aȝ opibꝫ seq̄=mur. Jlle.n. vē credit. q̄ exerceȝ opando qō cre=dit. hec Greg⁹. de his at q̄ fidē noiete⁹ retinēt paul⁹dic. Cōfitēt se nosce deū. factis at negāt et iacobꝫ. fides sñ opibꝫ mortua ē. Cū g̃ vt dicit Crif. aliq̄s sic isto tpe dixēit. vtinā ī tpibꝫ ill' fu issē ꝛ vidissē xp̄m miracl'a faciētē. tūc excogiteȝ bt̄i q̄ ñ videīt ꝛ crediderīt. potuit at eē q̄ p⁹con fessiōȝ q̄ dixit dñs me⁹ et de⁹ me⁹. dñs ihs īflās dixēit. accipite spm̄scēm q̄ꝝ ṙmiseītis pcc̄a ꝛc. l; hoc ñ dicat euāgelista. qꝛ ml'ta fecit ihs q̄ nō sē scp̄ta ī li. hoc: vñ ipē q̄ v̄tutē suā ñ alligauit sacm̄tis. potuit sñ sig̃ sēsibili daē spm̄scēm. ꝛ ꝯ=ferre ei ꝑtatē ꝛ ordinē ep̄alē. Nā credēdū ē q̄ eū sic alios ep̄m ordiauit. Attēde h̄ qꝛ xp̄c Thome appuit. qñ ī erroē fuit: ī q̄ mag xp̄i pietas oñ=dit. q̄ ꝑpē vnū solū veit. vñ Crif. Cōsidera dñā toris clemētiā. q̄lr̄ et ꝑ vna aīa oñdit seip̄m vul nera hñtē. ꝛ accedit vt saluȝ vnū. Hoc at ō tho me dubitatōe dispēsatorie ꝑmissū est: vt euidēti oribꝫ argumētis ṙsurrectō dñi ꝑbaret. Jō ei du=bitatū ē ab illo. ne dubitet a nob. vñ ſm greg. ñ cāu sȝ diue pietatis dispēsatōe gestū ē vt ille elect⁹discipl's tūc deēē. q̄ audita ṙsurrectōe du bitaēt. dubitās palparet. ꝛ palpās credēt. vt a nr̄is cordibꝫ oēȝ dubitatōȝ expellēt. et dū ī ma=gistro suo vulnēa palparet carnis. ī nob vulne=ra sanaēt īfidelitatis. Pl⁹.n. in nob īcredulitas thōe q̄ alioꝝ credulitas ab fidē ꝑfuit. qꝛ dū ille ad fidē palpādo reducit: mēs nr̄a oī dubitatōe p⁹poita ī fide solidat. Et ñsolū nr̄aȝ fidē robo=rauit. sȝ etiā hēticoꝝ errorē dicentiū ihm verū corp⁹ñ habuisse exclusit. vñ ꝛ leo papa. Suffe cit Thōe ad fidē ꝑpā vidisse qō viderat. sȝ nob o=pat⁹est vt tāgēt qō videbat. Vñ ꝛ Greg⁹. ō ipi⁹ Thōe ꝛ alioꝝ etiā discipl'oꝝ dubitatōe sic dic. q̄ resurrectōnem domicā discipuli tarde credi derūt. nō tam illoꝝ infirmitas q̄ nostra (vt i=ta dicam) firmitas fuit. Jpa nāqꝫ resurrectio illis dubitātibus ꝑ multa argumenta mōstra=ta est. q̄ dum nos legentes agnoscim⁹. quid a=liud q̄ de eoꝝ dubitatōe solidamur. Minus.n. mihi maria magdalena p̄stitit. que citi⁹ credi=dit. q̄ Thomas qui diu dubitauit. Jlle etēi vul neꝝ cicatrices tetigit. ꝛ de nostro pectore dubi=etatis vuln⁹ amputauit. hec Grego⁹. Dispē=satōis aūt gr̄a. nō ex curandi impotētia domi n⁹qui mortis regna destruxit. signa mortis de=lē noluit. sȝ plibꝫ de cāis vestigia passionis. s. ci catces vulneꝝ ī corꝑe l; īcorruptibili ṙſuauit p̄mo ad astruēdā ꝛ ꝑbādā ṙsurrectōȝ. ac refor=mādā ꝛ corroborādā discipl'oꝝ fidē ō sua ṙsur=rectōe dubiā: vt credāt q̄ ipē q̄ crucifix⁹ fuit ī eodē corꝑe nūero resurrexit. Jn eo.n. q̄ vulnēa oñdebat. maīfestabat q̄ idē ṙsurrexerat q̄ ī cru=ce pepēdit. vñ lucas. videte man⁹meas ꝛ pedes meos. qꝛ egoipe sū. Scdō ad ꝯmēdādā ei⁹ circa nos dilectōȝ. vt q̄ miscdie sim⁹ adiuti oñsis sue mortis indicijs īsinuet: nosqꝫ ad dilectōȝ repē=dēdā magis ꝑuoceȝ. vñ ī apoc. qui dilexit nos ꝛ lauit nos a pccīs nr̄is ī sāguie suo. Tcō ad oñdē dā nr̄aȝ redēptōȝ. qꝛ illa vulnera fuert nr̄e ṙdē ptōis signū. vñ Jsa. ipē vulnerat⁹ē ꝑpē īiquita tes nr̄as. iōqꝫ miscdias dñi cātaē nō cessēt. sȝ di cāt q̄ redēpti sīt a dño qm̄ bon⁹. qm̄ ī se.mi.ei⁹. Q̄rto ꝑpē nr̄aȝ edificatōȝ ꝛ īstructōȝ. si ei ī cor=ꝑe xp̄i glōso etiā māebant sig̃ sue passionis. et nos q̄i ꝯpatiendo eadē vulnera ꝯtinue ī mente portare. ꝛ ꝑ eis gr̄as agē debē⁹. vnde apl's. hoc sentite ī vob: qō ꝛ in xp̄o ihū. Quinto ꝑpter no stri recordatōȝ ꝛ memoriā apud se sꝑ retinēdā Neq̄q̄.n. nostri obliuiscit. ꝑ quib⁹ sic crudelit plagat⁹dinoscit. vnde ī Jsaia. Ego tui nō obli=uiscar: ecce ī manibus meis descripsi te. Sexto

xp̄c dei pr̄is recōciliatoꝝ. vt de⁹ pr̄ ignoscat hu-
māo generi ꝑ q̄ fili⁹ sic voluit plagari. vñ apl's
aduocatū hēm⁹ apd̄ pr̄e; ih̄m xp̄m iustū: et ip̄e
ē ꝓpiciatio ꝓ pcc̄is nr̄is. Nā pr̄i ꝓ nob̄ supplicat
obediam repn̄tās. ⁊ quale gen⁹ mortis ꝑtulerit
sempꝫ oñdens: quod est q̄dam modus īteruen-
endi pro nob̄. Unde Bernhardus. Securū ac-
cessum habes o homo ad deū vbi habes filium
ante patrē. matrem ante filiū. fili⁹ ostendit pa
tri lat⁹ ⁊ vulnera. mater ostēdit filio pectus et
vbera: nec vlla poterit ibi eē repulsa. vbi tot ca
ritatis occurrūt īsignia. Septio ad ipioꝝ con
fusionē. vt oñsis eis ī iudicō vulneribꝫ. denūci-
et ꝯiuste damnari debeant. vnde ſm Augusti.
Conuicens eos de pcc̄o sue mortis: dicet. Ecce
hoīem quē crucifixistis: videtis vulnera q̄ īfli-
xistis. agnoscitis lat⁹ qd̄ pupugistis: qm̄ ꝑ vos
⁊ ꝓpter vos aptū est nec itrare voluistis. Octa
uo ad electoꝝ exultatōem du; ī deo suo īsignia
amoris p̄cipui que; ad eos habuit videbūt. Nā
ſm Bedam. Magnū gaudiū erit sanctis videre
vulnera ī carne xp̄i fulgida. ꝑ que victor trium
phauit de morte. et saluauit electos. Ueniens ḡ
dn̄s ad iudiciū ī eadē forma oībꝫ appebit. s. iu-
stis ⁊ īiustis: vt iusti vidētes quāta ⁊ q̄lia ꝑ eis
sustinuit. ī e⁹ amore ā pli⁹ exardescāt. ⁊ in laude
ac grā ꝝ actōe ꝑficiāt. īiusti v̄o dec̄i⁹ puniāt̄ ꝯfū
dāt̄ ⁊ ꝑeāt: q̄ntomagis tātis bn̄ficijs īgr̄ti exti-
tert. ⁊ largiora bn̄ficia dei īdigni⁹ ꝯtēpsert. No
no vt t̄ūphū seu titl'm t̄ūphalē ⁊ signū victorie
sue oī carni oñdat ⁊ īꝑpetuū c̄cūferat. q̄ eu; vi-
ctorē dy̆aboli ꝑ īfinita scl'a demōstrēt. v̄bigr̄a.
miles ꝑ toti⁹ gētis salute fortit̄ egit. ⁊ ml'tis vul
neribꝫ ꝑfoss⁹ ē: hostē tñ inf̄ecit. e⁹ q₃ spolia diri
puit ⁊ victoriā sue gēti reportauit. ait illi medi
c⁹. Uis sanari sñ oī cicat̄ce. vl' cū cicat̄cibꝫ sine
oī deformitate: puto q̄ ī signu; sue victorie. et ꝑ
exēplo aīandi alios ad idē r̄suaret sibi cicat̄ces
ille. n. cicat̄ces sc̄ ī xp̄o ñ ī deformitatē. s; ī ma
gnā pl'c̄tudinē. vñ dic cris. q̄ cicat̄ces sc̄ ī xp̄o
sup radio sol' lucidioēs. vñ et ſm aug. ī illo reg
appebūt ī corpibꝫ bt̄oꝝ martiꝝ cicat̄ces vulne
rū. q̄ ꝑ xp̄i nomīe ꝑtulert. sic stella ī celo: sic la
pis p̄cōs⁹ ī anulo. sic flos ī stipite. ⁊ sic rube⁹ co
lor ī rosa. ñ. n. deformitas ī eis. s; dig̃tas erit. ⁊
q̄ba; ꝯuis ī corpe. ñ corpis s; v̄tutis pulc̄tudo
fulgebit. Nec id̄ tñ si martiribꝫ aliq̄ āputata et
ablata sc̄ m̄bra. sñ ip̄is mēbris erūt ī resurrectōe
mortuoꝝ: s; vbi mēbra vt ꝑcidēnt̄ ꝑcussa sc̄ vel
secta: ibi cicat̄ces. s; tñ eisdē mēbris reddītis ñ
ꝑditis appebūt. Conspice nūc dn̄m ⁊ ꝯsidera so
litā ip̄ius benignitatē. huilitatē. ⁊ amorē feruē
tē. quomō videlicet mōstrat thome ⁊ alijs disci
pul' vulnera. vt tollat oēm obscuritatē de cordi
bꝫ eoꝝ ad ip̄oꝝ ⁊ nr̄a; vtilitatē. Stat igr̄ cū
eis ꝑ aliquā morulā. loq̄ns de reg̃ dei cōsolato-
ria. stāt ⁊ ip̄i cū eo ī leticia mag̃. audiētes illa
v̄ba excelsa. ⁊ aspicientes faciē e⁹ plenā gaudio
ac decore ⁊ grā. Attēde bñ eos. faīliarit̄ c̄cūcir
ca stātes. Sta ⁊ tu reuēnt̄ ⁊ v̄ecūde s; gaudēt̄ a
lōge tñ. si forte mis̄cdia mot⁹ faciat te vocari s;
īmeritū. Tandē dicit eis q̄ ī galileā vadāt: ⁊ q̄
ibi eis apparebit sicut ꝓmiserit. Et benedictio-
ne data. discessit ab eis. Ipi v̄o remanserunt vt
prius. de ip̄o famelici ⁊ sitibundi. sed plurimu;
confortati. Oratō.

Domīe ih̄u xp̄e q̄ tbōe dubitāti loca cla
uoꝝ ⁊ lācee oñdisti. ⁊ eū ꝑ digiti ⁊ ma
n⁹ īmissiō; ab errore r̄uocasti: da mihi
vt tuoꝝ vulneꝝ ⁊ passiōis sp̄ hn̄s mēoriā. digi-
tū ⁊ manū. hoc ē q̄cq̄d discretōis ⁊ opis ī me fu
erit. totū ī s̄uitiū tuū mittā ⁊ expēdā. ⁊ cū Tho
ma ꝯfitear. q; tu es dn̄s meus. qui me sanguīe
tuo compasti. ⁊ de⁹ me⁹ qui me creasti: vt qd̄ de
credētiū salute futura ei p̄dixisti. ī me mēar ex-
ꝑiri. ⁊ te largiēte bt̄s apud te inueniri Amen.

Quomō dn̄s apparuit. vij. discipul' ad mare
tyberiadis. Ca. LXXIX.

Postea facto interuallo tē-
pis: manifestauit se iteꝝ Ih̄s ad ma-
re tyberiadis. i. se visibilē prebuit. ⁊
hoc etiā modo dicit̄ apparē. qd̄ idem
est qd̄ manifestari. nam ſm Ambro. illud appa-
ret. ī cui⁹ p̄tate ē videri ⁊ nō videri. Piscabāt̄ si
mul. vij. discipuli nocte q̄dā. vt cibū haberent.
sc; Petr⁹ ⁊ nathanael. q̄ (vt credit̄) frater phi-
lippi erat. ⁊ filij zebedei. s. iacobꝫ et iohēs. et alij
duo. q̄ꝝ noīa nō exp̄mūt̄. q; ſm quosdā erant
mīores. vl' ſm quosdā vident̄ fuisse philipp⁹ ⁊ ā-
dreas. Et piscabāt̄ ī naui alīēa eis accomoda
ta. vl' locata seu alio mō licite accepta. q; a p̄n
cipio sue ꝯuersionis reliq̄rant nauē ⁊ retia. Pi
scabant̄ autem licite. q; ſm Aug⁹. non fuerunt
prohibiti ex arte sua licita ⁊ concessa victu; ne
cessarium querere. ꝑuata sui apostolat⁹ īegri-
tate. si qñ vñ viuēnt aliud nō habēnt. Propter
qd̄ ⁊ paul⁹ scenefactoriā artē didicit. vt cū nc̄cī
tas vel eccl'e vtilitas occurrēt. de labore suo vi
uēt. Et ſm Grego. negociū qd̄ añ ꝯuersionē si-
ne pcc̄o extitit: hoc etiā p᷑⁹ cōuersionē repetē
culpa ñ fuit. qd̄ aūt ad pcc̄m īplicat. ad hoc ne
cesse est vt post cōuersionem animus nō recur
rat. Unde p᷑⁹ conuersionē suam ad piscatōꝫ pe-
tr⁹ redijt. Mathe⁹ v̄o ad theoloniū non resedit
Et ꝑ totam noctē illā hi. vij. discipuli īuanum
laborauerūt: ⁊ nihil de piscibꝫ ceperūt. q; diuī
auxiliū deerat. cui⁹ carentia nox dici pōt. Hoc
ideo factum ē: vt captō sequens maīfeste mira-
culosa apparēt. Mane aūt facto: ꝑ qd̄ ītelligit̄
gl'a r̄surrectōis. dn̄s Ih̄s apparuit eis: stās ī lit
tore maris. Nō apparuit sup̄ aquā s; ī terra so-
lida: ad ostēdendū q̄ amplius nō erat cū eis in
fluctibus vite corruptibil'. sed magis trāsierat
ad statū vite īmortal'. Non tamen cognouerāt
discipuli q̄ Ih̄s esset. Scd̄m Cris. Non statim
ostendit ih̄s seip̄m. vt per miraculum quod fa
cturus erat agnosceret eū. Attēde h̄ q̄ acta sūt
q; iocūdissima sūt. Querebat ab eis quasi pisces
emere volēs. si pulmentariū haberent. i. aliq̄d
quod decoq̄ ⁊ comedi posset. Pulmētariū pt̄ di
ci illud quod pani dulcorādū adiungit̄. ⁊ quo

panis vt magis comestibil' sit cōdit̄. Pulmēta
riū at̄ h̄ vocat pisces: ad edēdū dulces ⁊ delectā
biles. vt dic̄ Cris. īteri hūani⁹ loq̄t̄ vt q̄d debēs
emē ab eis. Mistice a nob̄ pulmētū petit dn̄s vt
reficiat̄. q̄d ē obedia mādatoꝝ dei. ad quā oēs
obligāt̄. vn̄ sup̄ dixerat. me⁹ cib⁹ ē: vt faciā vo
lūtatē e⁹ q̄ misit me. Et rn̄derūt ei n̄. credebāt. n.
eū eē mercatorē: pisces emē volētez. Cū autē ab
mādatū ei⁹ misisset ī dexterā nauigij rete. iple-
uerūt illud: ⁊ nō valebāt trahē ꝑ pisciū multi-
tudīe. Quia. n. obediētes fuerūt: ex obedia fru
ctū ꝯsecuti sūt. Per. vij. piscatores. qui h̄ enu
merant̄ vniuersitas ꝑdicatoꝝ eccl'e designatur
qui sine xp̄i v̄tute nihil p̄dunt. ⁊ nihil ꝓficere
possunt. q: sine instructione eius interiori fru-
stra laborat līgua ꝑdicatoris. Sed mane quā-
do venit lux illuminās corda. ipo xp̄o p̄cipa-
liter opante: capiūt copiosā multitudinē pisci
um: ꝑ quā signat̄ multitudo credentiū ꝑ ꝑdica
tōem aplorum. ⁊ sil'r multitudo penitentiū per
predicatores alios ad bonū cōuersorum. Dicit̄
q̄ pisces fugiunt retia fetida ⁊ corrupta: nec li-
benterītrant ea. ⁊ ꝓpter hoc illi qui piscantur
cū talib⁹ retibus: paucos vel nullos pisces ca
piūt: sequūt̄ tamē retia odorifera ⁊ mūda: ⁊ iō
cum talib⁹ capiuntur melius. Rethe xp̄i est v̄-
bū dei: pisces sunt oīs pctores. dextra sp̄ualia
sinistra tēpalia. Iste ḡ q̄ ꝑdicat ꝓpter lucrum
tpale vl' vanā gl'az: piscat̄ ad sinistrā. ⁊ retia fe
tida habz. ⁊ ideo parꝫ ꝓficit: sed qui ī doctrina ⁊
ꝑdicatōe q̄rit salutē audiētiū. ille piscat̄ ad de-
xterā. ⁊ retia odorifera habz. ⁊ iō multū ꝓficit
Nec mirꝫ: q: (vt dicit̄ in ꝓuerbijs) vias que a de
xtris sunt nouit domin⁹. ꝑuerse autē sūt que a
sīstris sunt. Iohes itaq̄ ꝯsiderato miracl'o fa
cto. q: vidit īpletū sicut ꝑdixerat: recognoscit
eum. et dixit petro. quē ꝑ alijs diligebat. ⁊ etiaz
q: īter alios ꝑor erat. Dn̄s ē. cui. s. ⁊ pisces obe
diūt: dn̄s. n. est nomē ꝑtatis. ⁊ ꝑ ꝑtatē ī mira-
culo pisciū ē h̄ maifestat⁹. Iohes q̄ tāq̄ v̄go ce
teris purior erat ⁊ ꝑspicatior ī cognoscēdo. ci-
ti⁹ alijs ꝯgnouit xp̄m. q: puritas mentis ⁊ corꝑis
maxīe disponit hoīem ad cognitōz diuinoꝝ. Fm
Bedā ꝯgnouit ꝑm⁹ dn̄m: siue miraculo isti⁹ pi
scatōis. siue sono ꝑcognite vocis. siue ꝑme r̄mi
scēs piscatōis. vbi petr⁹ cātor. ꝑ petꝝ actiā ⁊ la
boriosa vita. ꝑ iohez ꝯtēplatiā ⁊ q̄eta sigficat̄.
Cōtēplatiā actiue deū quē ꝯsiderat: ōn̄dit. Si
ī die ī acōe fuisti. saltē ī nocte dicat tibi ꝯtēpla
tiua. dn̄s ē: ne ita distraharis opib⁹. q̄ ipm ali
qn̄ nō ꝯsideres. hec petr⁹. Tūc Petr⁹ audito q:
dn̄s ē. tunica succīxit se. vt cū maiore reuērētia
accedēt eū. erat. n. nud⁹. i. parꝫ vestit⁹: vt aptior
eēt ad piscatōis op⁹. vn̄ Beda. Dicitur Petr⁹
nud⁹ fuisse. ad ꝯpatōem ceteroꝝ vestimētoꝝ q̄-
b⁹ vti solebat. Sic nos solem⁹ dicē: cū aliquem
simplici vestimēto videm⁹ īdutū: q̄re nud⁹ ince-
dis: vbi ⁊ Theo. ꝑcīxit aūt se litheo amictu. quē
fenices ⁊ thirij piscatores circūuoluūt sibi. cū
nudi sūt. siue etiā cet̄is īdumētis apponūt. et ex
deuotōe ac feruore dilectōis: misit se ī mare. vt
citi⁹ ad eū veiret: memor dn̄i quē feruēt̄ dilige
bat. Alij v̄o discipuli t̄hētes rete pisciū cū ma-
tura festinatōe nauigio venerūt. q: ita feruidi si
cut petr⁹ nō erant. petr⁹ q̄dē moras nauis expe
ctare nō potuit. sed amoris īmēsitate cogēte in
mare se ꝑcipitauit. vt veloci⁹ ⁊ magis festin⁹ ad
dn̄m veire potuiss3. Vbiq̄ petr⁹ feruētioris fi-
dei ⁊ maioris dilectōis iuenit̄. vbi Beda. Eodē
aūt ardore q̄ ⁊ multa alia fecerat: veit ad Ih'm
nō tn̄ ītelligēdū ē petꝝ sup fluct⁹ veisse. sed aut
natādo. aut pedib⁹ ꝓprijs. q: erant ꝓpe terrā. Et
fm Cris. optime ponit̄ h̄ conditō Iohis et pe-
tri. q: Iohes ꝑspicatior erat ītellectu. petr⁹ fer-
uētior affectu. Propterea iohes q̄dē ꝑm⁹ cogno-
uit ih'm. Petrus v̄o primus iuit ad eū. Misti
ce ꝑ mare significatur tribulatio p̄ntis seculi.
Vnde illi qui desiderant ad xp̄m ꝑuenire: mit-
tunt se ī mare. q: nō refugiūt tribulatōnes hu
ius mūdi. sciētes q̄ ꝑ multas t̄bulatōnes. opor
tet ītrare ī regnū dei. Et tamē inter t̄bulatōes
secur⁹ ⁊ illes⁹ xp̄i s̄uus euadit. sicut Petrus il-
lesus ꝑuenit. Per nauigiū v̄o significatur ec-
cl'a: vnde alij discipuli veniūt nauigio. i. ꝓtecti
societate eccl'e. fm illud ꝑs. ꝓtege eos ī tabna-
culo tuo. Et cū descēdissēt ī terrā. iuenerūt pru
nas ī littore poitas. i. ordīatas ad calefaciēdū.
⁊ piscē ill' suppoitū ⁊ panē iuxta poitū. Ecce a-
liud miracl'm. Naz n̄ ex mat̄ia subiecta. sic al's
mltiplicauit pāes. s3 de nihilo ⁊ nouo fecit vir
tute diua carbōes accēsos. ⁊ piscē ⁊ panem: ad
maiorē discipl'oꝝ ī fide r̄surrectōis xp̄i ꝯfirma-
tōez. De bethsayda ad vnā leucā ꝯt̄ orientē. ē lo
cus. vbi stetit ih's ī littore. c⁹ adhuc vestigia ibi
dē ōn̄dūt̄ ī lapide: ⁊ ide non ad iact⁹ lapidis me
dietatē: loc⁹ vbi viderūt prunas ⁊ piscē suppoi-
tū: ⁊ panē. Et iussit ih's afferri de piscib⁹ q̄s p̄e
diderūt nutu ipi⁹. Ascēdit aūt Simō petr⁹: ⁊ t̄
xit rete in terrā plenū magnis piscib⁹. cliij. Di
cit Isido. q̄ oīa genera pisciū ad istū numeꝝ re-
ducunt̄: ⁊ q: apl'i debebāt eē piscatores oīm ho
minū. iō tot ⁊ nō plures pisces piscati sunt. Et
cū tāti essēt: non ē scissum rete. Numeꝝ ⁊ mag̃
tudinē pisciū exp̄mit ad declaratōez miracl'i ex
tāta captōe eoꝝ. ⁊ iteꝝ ex retis ītegritate. q: n̄
ē scissū. Et vocās dn̄s discipulos ad prādēdū ⁊
sil' cū eis comedēs ad declaratōz sue resurrectō
nis: ⁊ ad ōn̄dēdū nō eē fātasma q̄d factū est eis
fecit ꝯuiuiū. ⁊ festū magnū cū ipis ī littore ma
ris. Et nemo discumbentiū audebat eum iter-
rogare quis esset: nō ꝓpter austeritatē ⁊ formi-
dinem. sed ꝓpter reuērētie autoritatē ⁊ ꝯgnitōis
certitudinē: sciētes discreta cognitōne q: dn̄s ē
cui cum metu et reuerētia oportet intendere: ⁊
iō frustra fecissēt de hoc questionez. q: nō opor
tebat facere eaz: vbi enim est veritas exhibita
apte. ibi nulla est op⁹ īterrogatōne. Vbi Cris.
Et nullus audebat eum interrogare. s3 cū silen
tio ⁊ formidīe multa ⁊ reuerētia sedebāt atten
dētes in eum. Nam sciuerāt quidem quoniā do
minus est. formam autem alteratiōe videntes ⁊
multa admiratōe plenā: valde erāt stupefacti.

vñ ⁊ Aug⁹. Nemo audebat dubitare. ꝙ ipe eẽẽ. Tãta ei erat euidẽtia ꝟitatis. q̃ ill' ihs appebat vt null⁹ eoꝝ audẽt nõ solũ negare ſ ʒ nec dubitare. ⁊ iõ ſtultũ eẽt ĩterogare. Et ꝯſuete humilitatis ſue more miſtrans eis accepit panẽ. ⁊ dedit eis bñdictũ tñ ⁊ diſtribuẽdo fractũ ⁊ piſcẽ ſilr. ⁊ ꝯmedit cũ eis. nã eo mõ diuidebat eis ⁊ diſtribuebat ſic ꝯſueuerat añ paſſiõʒ. ad declarandã ſuã reſurrectõʒ. Stãt igr̃ reuẽnẽ multũqꝫ alacriẽ iſti. vij. diſcipli cũ dño ſuo piẽ ꝯmedẽtes cũ eo. Aſpiciũt deſiderabilẽ ⁊ iocũdã faciẽ e⁹. ⁊ exultãt ĩ cordib⁹ ſuis. Accipiũt de ſãctiſſimis manib⁹ e⁹ eſcas deſiderabiles. ⁊ reficiunẽ nõ min⁹ ſpũaliter ꝗ̃ corpalr̃. O quale eſt iſtud ꝯuiuiũ. Conſidera bñ ꝑ ſingula. ⁊ ſi potes paſcaris cũ eis ĩ exultatõe et leticia. In hoc ꝯuiuio eccleſie ſpũali xp̃c ꝑpat prunas caritatis. quas d̾ celis portauit ad t̃ras. qꝛ ignẽ venit mittẽ ĩ terrã. et vult vt accẽdatur. Itẽ ꝑpat piſceʒ ſuppoſitum prunis. q̃ ẽ ipe xp̃c. q̃ ſuꝑ prunas ponitẽ. quãdo ex ĩcẽdio caritatis ꝑ nob ĩ cruce ĩmolatẽ. Itẽ ꝑpat panem q̃ reficimur q̃ eſt ⁊ ipe. nam ipe reficit nos ꝑ doctrinã. ⁊ etiam dãdo corpus ſuuʒ nob ĩ cibum. Dedit etiã dominus diſcipulis piſcẽ. qꝛ ſuam paſſionem imitandã oſtendit: dedit ⁊ cũ piſce panẽ: qꝛ poſt tolerãtiã paſſiõis gaudia etne ſotietatis r̃promiſit. Unde Aug⁹. Fecit dñs prãdiũ. vij. diſcipul' de piſce aſſo et alijs q̃s ceperãt. Piſcis aſſus. xp̃c ẽ paſſus. Ipe eſt ⁊ panis. q̃ de celo deſcẽdit. Huic ꝯpatẽ eccl'a ad ꝑticipãdã btĩtudinẽ eternã. Propter qd̃ dictuʒ eſt. afferte de piſcibus quos apphendiſtis nũc. vt oñs q̃ hanc ſpem gerim⁹. ꝑ illũ ſeptenariuʒ numeꝝ diſcipuloꝝ ꝑ quẽ poteſt noſtra vniuerſitas ĩtelligi figurata: tãto ſacmẽto nos ꝯicare noſcemus: ⁊ eidẽ btĩtudini ſociari. hec Aug⁹. Ideo etiã vltimũ ꝯuiuiũ cũ. vij. diſcipul' piſcantibus voluit celebrare: quia illi poſt vniuerſale iudiciũ cum dño eternũ conuiuiuʒ ſũt celebraturi. q̃ ſeptiformis ſpũſſcẽi gr̃a repleti. fluctus pñtis ſeculi diuiõ amore calcant. ⁊ ĩ lucrandis aĩabus ĩuigilãt. Unde Greg. Cur cũ ſeptẽ diſcipul' vltimũ ꝯuiuiuʒ celebrat: niſi ꝙ eos tñmodo qui ſeptiformi gratia ſpũſſãcti pleni ſũt. futuros ſecum ĩ eterna refectõne denunciat. Septem q̃ꝫ diebus omne hoc tempus euoluitẽ. ⁊ ſepe ſeptenario numero ꝑfectõ deſignatẽ. Illi ergo vltimo conuiuio de pñtia ꝟitatis epulanẽ. q̃ nũc ꝑfectõis ſtudio t̃rẽa trãſcẽdũt. q̃s hui⁹ mõi amor nõ ligat. q̃bus ſi vtcũqꝫ ꝑ temptamenta obſtrepit: cepta tñ eoꝝ deſideria nõ retundit. hec Grego. Sic ergo dominus in alia piſcatõe ſignificauit eccl'aʒ q̃liter nũc ẽ: ſic ĩ hoc loco q̃liter ĩ fine ſeculi. ſ. in vltima reſurrectõne mortuoꝝ futura ſit. Mare. n. pñs ſeculũ ſignificat. litt⁹ quod ẽ finis maris. finẽ ſeculi deſigt̃. vñ ibi ihs aſcẽdit ĩ nauẽ: qꝛ adhuc ĩ fluctib⁹ vite corruptibilis cum diſcipulis erat. Hic aũt ĩ littore ſtabat. qꝛ iam ad ſtatuʒ vite ĩmortalis tranſierat. Ibi nõ ĩ dexterã nec ĩ ſiniſtrã. ſʒ ĩdiffẽnẽ ĩquit. Laxate retia vr̃a ĩ capturã vt ĩtelligam⁹ bonos ⁊ malos. Hic aũt mittiẽ ĩquit ĩ dexterã nauigij rete: vt ſignificaret eos q̃ ſtabũt ad dexterã ſolos bonos. Ibi nũer⁹ piſciũ nõ exꝑmitẽ. qꝛ mltiplicati ſũt ſuꝑ nũeꝝ. Hic ꝟo certus ẽ numerus. ſ. cliij. qui numerus habet quĩquagenariũ. ꝑ quẽ deſignatẽ iubileus. ĩ quo cũct⁹ ꝑpl's ab omni ope q̃ſcebat: ⁊ ĩſuꝑ hẽt tria ꝓpter miſterium t̃nitatis. Iõ aũt dictũ ẽ ꝙ erant magni: qꝛ oẽs electi magni ſũt ĩ reg̃ celoꝝ. licʒ g̃d⁹ ſint diuerſi. Ibi rete ꝓpẽ ſig̃ficãda ſciſmata rũpebatẽ hic ꝟo nõ ẽ ſciſſũ rete: qm̃ in illa ſũma pace ſãctoꝝ nulla erũt ſciſmata. Et ideo ad hoc cõmendandũ valet. ꝙ Iohẽs añ hãc appitõʒ tãq̃ finẽ libri ſui ĩterpoſuit: dicẽs. Multa q̃dẽ ⁊ alia ſig̃ fecit Ihs ĩ ꝯſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ: q̃ nõ ſũt ſcpta ĩ libro hoc. qd̃ eẽt etiã ſecuture narratõnis q̃ꝑ phemiũ. Attẽde nihilomin⁹ q̃ ſequũtur: qꝛ pulcerrima ſunt ⁊ vtilia. Nam cõpleto iſto ſolẽni conuiuio ⁊ refectõnis bñficõ. oĩbus communiter exhibito. dicit dñs ſpẽalr̃ Simoni petro. volẽs ei cõferre bñficium ſpẽale. Simõ Iohis. ſ. filius. diligis me pl⁹ his. i. pl⁹ ꝗ̃ iſti me diligant. Quaſi dicẽt. Quid mihi dabis. q̃d mihi p̃ſtabis. qꝛ diligis me. vbi alchuin⁹. Miſtice aũt ſimon obediens. iohẽs gratia dicitẽ. Merito ergo nomine vocatẽ. i. obediens gratia dei. vt oñdatur. ꝙ ardentiori illum caritate ãplectitẽ. nõ meriti humani. ſed diuini eſſe muneris. Interrogat dñs an ſe diligat. quẽ ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ maiorem amoris affectõʒ erga ſe oſtendere videbat Simon inquit iohis diligis me plus his. q̃ tui amoris affectũ plus ꝗ̃ hi circa me oſtẽdis. In quo apparet. ꝙ ille q̃ eligitẽ ad officium p̄latiõnis. debet diligẽ deũ p̄ ceteris: ⁊ ꝙ cetẽis parib⁹ melior. ⁊ ꝑfectior debet p̄fici ĩ p̄latũ: qꝛ dñs req̃rebat p̄ficiẽdũ: an pl⁹ diligẽt eũ ⁊ pl⁹ hẽt caritatis. q̃ ẽ vĩculũ ꝑfectõis. Nã ĩ oĩi regimĩe ille q̃ p̄ſidet ⁊ gubernat. debet excellẽtior eẽ. vt ad plura ac maiora ⁊ magis ardua tenetẽ prelatus ꝗ̃ quicũqꝫ ſubdit⁹. Quia ſicut ſe habet aĩa ad corpus qd̃ regit. ⁊ ratõ ad vires ĩferiores. ⁊ paſtor ad gregeʒ. ⁊ hõ ad bruta aĩalia: ſic ſe debet hr̃e p̄lat⁹ ad ſubditos. Et ideo videtẽ ꝙ ille q̃ aliqueʒ eligit ad tale officiũ. tenetẽ ſemꝑ eligẽ meliorẽ. non tamẽ ĩtelligitẽ melior. litteratior vl' aſtutõr ſʒ ille q̃ oĩbus conditõib⁹ penſatis. melior ẽ ad tale officiũ. ad honorẽ dei et vtilitatẽ eccl'e. Alr̃ aũt eligẽs vel ꝓmouẽs nõ videtẽ iudicium diuinũ euadẽ. Qꝛ aũt ſm̃ iura ſufficit eligere bonũ ⁊ ydoneũ. hoc eſt ſm̃ iudicium humanũ. per qd̃ tal' nõ ẽ puniend⁹: cũ ſm̃ Aug⁹. aliqua ꝑmittũtur humano iudicõ incorrecta ꝓpẽ maiora mala vitãda. q̃ tñ ſũt diuino iudicõ corrigenda. Nam aliquid ſufficit ſm̃ iuditiuʒ humanũ quod nõ ſufficit ſm̃ iudiciũ diuinũ. Scdm̃ iudiciũ humanũ ſufficit illud de quo homo nõ põt accuſari. nec electõ ei⁹ ĩprobari. Cõſtat aũt difficile eẽ electões fieri. ſi poſſẽt ex hoc reprobari. ꝙ iuenitẽ ali⁹ melior: ꝗ̃ ille q̃ ẽ elect⁹: vnde ſufficit ſm̃ iudiciuʒ humanum: vt electio ſit recta et eligatur ydoneus. Scdm̃ ꝟo iudicium

diuinū ⁊ ꝯsciam. necc̄ariū ē eligē meliorē q̄tum
ad honorē dei ⁊ vtilitatē eccl'e. Si vō aliq̄s mi-
nus bonū ꝑeligat. ⁊ aliq̄d ꝑuatū (puta affectio
carnal' spes bn̄ficij ⁊ ꝯmodi tpal') eū moueat:
ē fraudulēta electō ⁊ ꝑsonarū acceptō ⁊ peccat
Sciēs q̄ dominus īterrogat. sciebat. n. q̄ nō so-
lū diligēt eū. verūetiam plus omnib⁹ diligeret
sed īnuit vt ⁊ corde credam⁹ et ore ꝯfiteamur.
Nesciēs aūt Petr⁹ q̄ntū alij xp̄m diligebāt. nō
ē ausus respōdē pl⁹ q̄ alij. q̄z cor alteri⁹ videre
nō poterat: sed cum modestia locut⁹ ē ⁊ absolu
te respondit. Etiā. hoc est ita dn̄e tu scis: q̄z a-
mo te. q. d. Teip̄m testē inuoco. q̄ secretoꝝ es ꝯ
scius. q̄z amo te: et tu q̄ īteriora ꝯsideras scis si
pl⁹ alijs amem te qd̄ ego nescio. Tu scis q̄ntuꝫ
diligo te: et q̄z īntegro corde te diligo. quātū vō
alij te diligūt: nescio. Item q̄z expt⁹ ꝓpe fragili-
tatis in xp̄i negatōe fuit: cauti⁹ de se respondit
nec vlt̄ se efferre ī xp̄i dilectōe ausus fuit. sꝫ q̄n-
titatē sue dilectōis ī iudicō xp̄i q̄ secreta cordi-
um ītuet̄: posuit. Nec audet īuocare ꝯsciaꝫ ꝓpā
ī qua prius decept⁹ fuit. sꝫ dn̄i consciam inuo-
cat: dicēs. tu scis q̄z amo te: acsi dicat. tu nosti
pl⁹ q̄ ego. Humilians se coram apl'is. non dic pl⁹
his. sed simpl'r amo te. instruens nos q̄ non de-
bem⁹ nos alijs ꝑponere. sed alios nob̄. Quod q̄
de se nouit. s. q̄ diligeret dixit. quod nesciuit. s.
vtꝝ pl⁹ alijs diligēt: tacuit. docēs nos q̄ in du-
bijs suspēsā debemus sniam tenere: ⁊ non teme
re de occultis diffinire. Dicit ei dn̄s: officiū pa
storale sibi cōmittens. Pasce agnos meos. q. d.
Hoc mihi dabis. hec p̄stabis si amas me: vt pa
scas gregē meū. In hoc sciaꝫ ⁊ expiar. q̄ me a-
mas si. s. gregē meū pascis. Exhibitō opis fit ꝓ-
batō dilectōis. Dilectō. n. dei ꝓbat̄ ī dilectōne ꝓ-
ximi. qui vō opus pietatis proximo nō impen-
dit. minus deum diligit. Unde Aug⁹. Confiten
ti aūt amorem suum oues suas ꝯmendauit. tā
q̄ nō esset vbi ostēdēt petr⁹ amorē suū in xp̄m
nisi eēt pastor fidel' sub p̄ncipe omniū pastorū.
Cūq̄ dn̄s scdō ab eo quesisset si ip̄m diligeret.
⁊ petrus idē qd̄ sup̄ respōdisset. Idē subdit. Pa
sce agnos meos. Cū vō dn̄s tercō q̄rēt si euꝫ
amaret. ꝯtristat⁹ est petrus. eo q̄ sepius esset ī
terrogat⁹ ab eo. qui sciuerat quod īterrogabat
⁊ turbat⁹ fuit: eo q̄ sciebat eū scire etiaꝫ oīa fu
tura. ꝓpter qd̄ timuit ex tali replicatōe ne xp̄c
vellet sibi p̄dicē aliquē casū suū futuꝝ. sicut su
pra p̄dixit ei suā negatōem futuraꝫ: ⁊ ideo me
rito timuit ⁊ turbat⁹ fuit. vn̄ s̄m Cris. Rursus
formidat. ne forte estimās se diligere: si non di
ligat corripiat̄. sicut ⁊ prius correptus ē mul-
tū se existimās fortē. vn̄ ad ip̄m xp̄m refugit ⁊
dicit ei. dn̄e tu oīa scis: ⁊ ieffabilia cordis ⁊ p̄n
tia ⁊ futura: ⁊ de vltimo cordis ꝓtulit amantis
vocē: dicens. Tu scis quia amo te. q. d. Tu scis
omnia ⁊ p̄ntia ⁊ futura. Ideo tu scis. q̄ nunc te
diligo. sed quid sit mihi futurum. ego nescio tu
scis. Deinde post terciā petri ꝯfessionem domin⁹
adiecit. pasce oues meas. Interrogauit aūt euꝫ
ter. nō ignorās quo aīo ꝯfiteret̄ xp̄i amorē. sed

vt trina ꝯfessio amoris. deleret trinā negatōeꝫ
timoris. Ter negauit timor: ter ꝯfessus ē amor.
vn̄ Aug⁹. Reddit̄ negatōi trine t̄na ꝯfessio. ne
min⁹ amori līgua s̄uiat q̄ timori: ⁊ plus vocis
elicuisse videatur mors imminens q̄ vita p̄ns.
Et s̄m Ambro. interrogauit nō vt discēt: sꝫ vt
docēt quē eleuandus ī celū amoris sui velut vi-
cariuꝫ relinquebat. Nō vult domin⁹ suos agnos
vel oues cōmittere. nisi illi q̄ eū diligit. q̄s ip̄e
tātū dilexit. vt ꝓ eis mori diḡret̄. Et iō p̄us ec-
cl'e pastorē interrogat an se diligat. ⁊ sic postea
ad pascendum suos agnos et oues ei cōmittit.
Sic. n. fuit timoris iudiciū negare pastorē: sic
ē amoris officiū pascere dominicum gregē. vnde
Cris. Si diligis me īquit presiste fratrib⁹. ⁊ fer
uētē amorē quem ꝑ omnia demōstrasti nūc ostn̄
de: ⁊ aīaꝫ quā dixisti positurū te eē ꝓ me. hanc ꝓ
ouibus da meis. ostendens quanti appciat̄ ꝑ-
sistentia ꝓpriarum ouiū. et quoniā hoc est ma-
xime eius qui ī ip̄m ē amoris signū. vnde ⁊ Gre
go⁹. Si ergo signū dilectōis ē cura pastoris. q̄
cūq̄ virtutibus pollēs gregē dei negligit pascere
sūmū pastorem conuincitur nō amare. Unde ⁊
Aug⁹. Quid ē aliud diligis me pasce oues me
as. q̄ si dicēt. Si me diligis nō te pascē cogita.
sꝫ oues meas. ⁊ sicut meas pasce nō sicut tuas.
gl'am meā in eis quere nō tuam. dānū meū nō
tuū: lucra mea nō tua. Unde Bern̄. Non ocio-
se totiens repetitū ē. petre amas me: ī cōmissio
ne ouiū. Et ego q̄dem id significatū ꝑinde puto
acsi illi dixissꝫ ih̄s. Nisi testioniū tibi ꝑhibente
conscientia. q̄ me ames ⁊ valde ꝑfecteq̄ ames:
hoc est plus q̄ tua. plus q̄ tuos: plus q̄ etiā te
vt trine repetitōis mee numer⁹ īpleat̄: nequaq̄
suscipias curaꝫ hāc. nec te ītromittas de ouib⁹
meis. ꝓ quibus vtiq̄ sanguis meus effusus est
Terribilis s̄mo: ⁊ possit etiā īpauida q̄umuis
tyrānoꝝ corda ꝯcutere. Propt̄ea attendite vo
bis. quicunq̄ opus misterij huius sortiti estis:
attendite īquā vobis. ⁊ precōso depoito qd̄ vob̄
creditū est. hec Bern̄. Unde quō dn̄s xp̄c ꝯmit
tendo petro pastorale officium. ip̄m ter exami
nat de dilectōne. quia pastores eccl'e debent de-
um ac etiam proximum pre ceteris hominib⁹
diligere. Non ergo debet quis eligi ī prelatum.
nisi habitis certis signis ⁊ argumentis de dile-
ctōne ei⁹ erga deum et primum. Unde Bern̄.
An nō īcongrue de dilectōne req̄rit̄. q̄ pascēdo
gregi ꝑponit̄. Ille. n. preesse debet alijs: q̄ vino
caritatis iebriat⁹ exestuat. immemor sui. vt nō
querat q̄ sua sunt. sed magis que ih̄u xp̄i. At-
tēde etiam: q̄ dominus pastorale officiū iniun
git trina examinatōne premissa: et ideo qui ad
hoc officiū assumit̄. prius examinari debet di-
ligenter. primo autē ⁊ secūdo agnos īꝑfectos q̄
dam lacte vescēdos. ⁊ tercō oues ꝑfectōres soli
do cibo alēdos petro ꝯmisit: q̄z nō solū pastorē
sed ⁊ pastoꝝ pastorem eū constituit. Sunt. n.
in eccl'ia tria genera seu tres gradus hominuꝫ
fidelium. qui sicut agni ⁊ oues in eccl'a sunt pa
scendi. scilicet incipientes et proficientes. qui

q̄i adhuc imṗfecti nomīe agnoꝝ: ⁊ ṗfecti. q̄ nomine ouiū possunt ītelligi. Et bis dictū est. pasche agnos meos. sed semel. pasche oues meas qꝛ īfirmi ⁊ adhuc tenelli ī fide āpliori pastorali cura ⁊ solicitudine īdigent. q̄ꝫ fortiores ⁊ grandiusculi. qui se regē valēt. nec tanta cura egēt. Pascit igiꝫ Petr⁹ agnos. pascit ⁊ oues: pascit filios. pascit ⁊ mr̄es: qꝛ regit ⁊ subditos et p̄latos. Oīm igiꝫ pastor ē. qꝛ preter agnos et oues in eccl'a nihil est. nihil inquam quod suis pastoribus commiserit. Sed cū Johannes a domino magis esset dilectus. quare non est alijs apostol' p̄latus. sed Petr⁹? Quia erat adolescēs ⁊ si esset prelatus. illi scādalizarenꝫ forte in eo sed nō ita ī Petro. qꝛ senex. Item ne videretur amicos carnales exaltare. ⁊ eos alijs preferre. Utinam eccl'a imitareꝫ hoc exemplū. ⁊ nō faceret in multis contrarium. Considera hic solitam domī caritatem ⁊ benignitatē. Apte. n. vides. quomō diligēter ⁊ affectuose imṗmit. reiterat ⁊ recōmēdat petro aīas nostras. Ter. n. īterrogans eū de amore. Ter subiūxit pasche Non dicit ei tonde. munge. macta ⁊ manduca. sed dicit tribus vicibus. pasche: scꝫ pane doctrine ⁊ sancte predicatōnis verbo. vite et honeste conuersionis exēplo. ⁊ temp̄alis sustentatōnis subsidio. Ter ergo dictum est pasche. ad significandum. q̄ꝫ habens curam animarum debꝫ subditos pascere pastu triplici. scilicet verbi dei. ⁊ boni exempli. ⁊ prout potest temporalis subsidij. Sed istud quod dicitur ter pasche q̄dā mali mutant ī tonde. munge. ⁊ occide. qꝛ multi hodie subditos exactōibus temporaliū opp̄munt malis suasionibus ⁊ exemplis corrumpūt ⁊ occidunt: sed de triplici pastu p̄dicto paruꝫ cogitant vel curāt. Deinde postq̄ꝫ Petrus dominum se amare ter rn̄dit: ⁊ p̱ hoc amoris sui p̄uilegiū ꝯfirmauit: mortē suam ei domin⁹ nuncians. suum martirium sibi p̄dixit. ī qua morte quantū Petrus eum dilexerit: demōstrauit apte: quia p̄lati eccl'e tantam debēt caritatem habē. vt parati sint se morti p̱ grege exponere. Unde ait Xp̄c: loquēs Petro parabolice. Cuꝫ esses iunior nō tam etate q̄ꝫ sensus. ⁊ v̄tutis ībecillitate qua negasti me. cīgebas te ⁊ ad libitū tuū ꝑperabas ⁊ ābulabas vbi ꝓm appetitū volebas. cū aūt senueris nō tā etate q̄ꝫ sēs⁹ ⁊ v̄tutis stabilitate. sicut iam tua demōstrasti ꝯfessione extēdes man⁹ tuas. s. ad crucē: hoc ē crucifigeris. vbi ꝓmptitudo e⁹ ad martiriū tolerādū designa ē. ⁊ gen⁹ mortis. ⁊ alius. s. tortor te cinget et ligabit vīcul'. fuit. n. ligatus cordis. ⁊ sic ī cruce posit⁹. nō clauis affix⁹. vt viuēt diutius. ⁊ longior esset ipī⁹ cruciat⁹: ⁊ ducet te. i. viriliter trahet quo non vis ire. naturaliter ꝓm appetitum sensitiuū. s. ad mortē quā refugit sensualitas ⁊ volūtas natural': volūtate tn̄ deliberata et electiā q̄ cupiebat esse cū xp̄o in vita eterna. ⁊ ꝓm appetituꝫ ītellectiuū etiā senex voluit ad mortē duci ⁊ crucifigi. sequens magistꝝ suuꝫ qui ait nō mea sꝫ tua volūtas fiat. Sed si fieri posset:

vitā eternā p̄ter mortis molestiā ꝯcupisceret. Est. n. ī hoīe duplex appetit⁹. s. sensitiu⁹ ⁊ ītellectiuus. ⁊ vterqꝫ aliquādo ⁊ large loq̄ndo voluntas nominaꝫ. qꝛ solus appetit⁹ ītellectiuus proprie volūtas diciꝫ. Licet ergo appetitus intellectiuus ī petro eēt ꝓmpt⁹ ad martiriuꝫ: tn̄ appetitus sensitiuus refugiebat. qꝛ mors ē vltimū ē ribiliū. Et eodē mō in xp̄o fuit. vt visū ē supra vbi ad p̄reꝫ orauit. Nā īter aīam ⁊ corpus ē a deo natural' amor. q̄ꝫ nunq̄ꝫ vellet aīa a corp̱e separi nec ecōuerso: ⁊ iō dic. quo tu nō vis. scꝫ ꝓm nature īstictū. q̄ sic ē natural'. vt nec ip̄a senectus eum Petro auferre potuerit. sꝫ desiderium gr̄e hoc īmittit. Unde dic apostol⁹. Cupio dissolui ⁊ esse cū xp̄o. Unde Cris. Dicit g̃. quo nō vis. ꝑpter naturalē ꝯpassionē aīe: q̄ inuita sep̱atur a corpore: deo hoc vtiliē dispensāte. vt nō multi sibi mortē inferant violētā. hec Cris. Sed ꝓm Aug. quantacūqꝫ sit molestia carnis debꝫ eam vicē vis amoris. quo amaꝫ xp̄c. q̄ etiam mori voluit pro nob: qꝛ si nulla essꝫ vel parua mortis molestia. nō essꝫ tāmagna martirij gl'a. vn̄ Greg⁹. Neqꝫ. n. si pleissime petr⁹ nollꝫ p̱ xp̄o pati potuisset. sꝫ martiriū qd̄ p̱ īfirmitatē carnis noluit: per virtutem sp̄ūs amauit. Quidum p̱ carnē ad penas ire trepidat. p̱ sp̄ūm ad gloriā exultat. Actūqꝫ ē. vt cruciatū martirij nolēdo voluissꝫ. Sic nos q̄ꝫ cū gaudiū q̄rim⁹ salutis. amaꝝ poculū sumim⁹ purgatōis. Amaritudo q̄deꝫ ī poculo displicet: sed restituēda p̱ amaritudinē sal⁹ placꝫ. Cū g̃ ꝯgnouit dn̄s. q̄ꝫ diligētur a Petro: p̄dixit ei fructum dilectōis. s. coronā martirij quo oues pascē. ⁊ eccl'am multiplicare. ⁊ se caput sequi deberet. Un̄ glo. Passurum p̄dicit. q̄ negatuꝝ p̄dixerat. Hoc iaꝫ poterit. s. pati pro xp̄o rōne firmatus. quod īmature pollicebaꝫ īfirm⁹. Jā nō metuit hui⁹ vite īteritum: qꝛ resurgente domino vite alterius p̄cessit exemplum. Unde ⁊ Cris. Et nimiruꝫ hoc volebat ⁊ cupiebat: idcirco ei manifestū hoc fecit. qꝛ eni dixit. aīaꝫ meā ponam p̱ te. ⁊ si oportuerit me mori tecuꝫ. nō te negabo: dedit ei qd̄ desiderabat. Quia. n. petr⁹ sp̱ volebat eē ī eis q̄ p̱ eo erant p̱icul'. cōfide ait: ita. n. tuum īplebo desideriū. vt q̄ nō passus es iuuenis existēs. hoc te oporteat pati senem factum. hec Cris. Hoc aūt qd̄ ait. ali⁹ te cīget: ⁊ ducet te. debet precedē hoc quod dic. extēdes man⁹ tuas: nam ī alteri⁹ cictōne exp̄imiꝫ īpositō vīculorū a p̱secutore. Unde Aug⁹. Extēdes inq̄t man⁹ tuas. hoc ē crucifigeris: ad hoc aūt vt venias. alius te cinget. ⁊ ducet non quo vis. sed quo non vis. Prius dixit q̄ꝫ fieret: ⁊ deīde quomodo fieret. Non enim crucifixus. sed crucifigēdus quo nollet ē duct⁹ hec Aug⁹. Et bene dicit cum senueris. Nā post temp⁹ quo verba ista dicta sunt vsqꝫ ad temp⁹ mortis Petri. fluxerūt fere trigītaseptē āni. Un̄ patet. q̄ꝫ satis senex erat. In hoc aūt q̄ꝫ Petr⁹ cū senuissꝫ. ⁊ ꝑpe terminū vite iam eēt pass⁹ est molestiam crucis: mistice significatū ē. q̄ꝫ post pc̄ti remissionē. toto tp̱e vite sue debet homo p̱

pctō suo dolē: ꝛ vsq; ad terminū vite miseriaȝ
sustinē. Vñ glo. Etiā remissis pctīs tolerat ho-
mo miseriā. ī quā tamē ex pctō venit. Produ-
ctior ē pena ꝙ culpa: ne ꝑua videꝛ culpa. si cū
illa finireꝛ ꝛ pena. In petro typ⁹ ē sclariū ꝛ re
ligiosoꝝ. sclaris. n. q̄ vult vadit. dñs sue volun
tatis. sȝ religios⁹ supioris ligamīe cict⁹. ꝯuitate
religiōis seior. ꝛ ꝓfessiōe maturior. ꝑcepto ma-
ioris freq̄nē duciꝛ q̄ ñ vult. nisi ꝓpē obedie fru
ctū. Hoc aūt dixit ihs petro. sigficās qꝛ eēt cru
cifigēd⁹: ꝛ hac morte deū clarificatur⁹. Marti-
riū. n. petri fuit ordīatū ad glām dei. Quia sic
ne cīgēꝛ vicul'cū dño. xp̄m obscurauit ī cordi-
bꝫ audientiū negatōe. ita extēdendo man⁹ in si-
mili cruce sic xp̄c. glificauit xp̄m ꝑ exemplum
constantie. ī veritatis confessione. ī auribꝫ cru-
cifigentiū tortoꝝ. Quis. n. xp̄c non clarificetur
ī se a malis ꝛ infidelibus. tamē clarificatur q̄t
tidie ꝑ exemplū patie a sāctis ꝛ bonis fidelibꝫ.
Mors ḡ sctoꝝ est ad glām xp̄i. qꝛ ex hoc oñdiꝛ
magnitudo dñi. ꝙ ꝓ eius veritate ꝛ fide scti ex-
ponūt se morti. Cū. n. vis amoris ꝯues vincat
molestias mortis. ꝓfecto martiēs morte sua de
uȝ clarificāt. oñdētes ea q̄ntū colēd⁹ ꝛ amādus
sit. Et nota ꝙ xp̄c ī directū crucifix⁹ ē. petr⁹ ob
reuēntiā dñi ī contrariū. s. deorsū. sed andreas
ī transuersum. Et cum hoc dixisset ihs Pe-
tro. nuncians ei mortē ꝛ passionē: ne dura ꝛ ī-
tolerabil' Petro videreꝛ passio. hanc suo exem
plo pi⁹ magister lenire curauit. ꝛ ad gen⁹ mor
tis exēplo sui eū īuitās: dixit. Sequē me. i. imi
tare me. sequi. n. dñm imitari est. Acsi diceret.
Tanto tolerabilius crucis passionē sustinebis.
quanto ī eius sufferētia mea te seq̄ vestigia re-
cordaberis: vt sicut ego ꝓ tua salute crucis pa
tibulū sustinē nō distuli. ita ꝙ tu ꝓ ꝯfessiōe no
mis mei. te pati debere memēto: qꝛ eo glosiorē
palmā martirij conseq̄ris. quo ad hanc ꝓmerē-
daȝ artius magistri iter seq̄ris. Quia. n. petr⁹
pri⁹ singulariter ad hāc se exhibuerat sequelā:
dicēs. quare nō possū te seq̄: aīam meā ꝓ te po
nā: iō singulariter ab eo exigit dñs ꝓmissū: di-
cens. Sequere me. scȝ ī genere mortis. Si me ī
quit diligis sequere me. veni post me. ꝛ sicut e-
go pro te. ita et tu moriaris ꝓ me: sicut ego tu
crucē ascēde. tu eādē quā ego mortē patere. Vn
de non dixit ei soli. sed signanter pre alijs. quia
ipē ꝑ oībus debebat aīam ꝓ grege ponē ꝛ ouibꝫ
Hoc aūt dicendo domin⁹ surrexit ꝛ a loco cō
uiuij abire cepit. Et sic ꝑ illam sequelaȝ corꝑa
lem idem significabat: qḋ ꝑus Petro ꝑ v̄ba ex-
ꝑsserat. Sic. n. ī ve. testa. ꝓphete significabāt a-
liqua verbis et aliqua factis: similiter xp̄c faci-
ens. postꝙ verbo predixerat Petro suū marti-
rium. īcepit ire: ꝛ tunc dixit ei. sequē me. scȝ in
hoc qḋ ꝑdixi tibi. Conuersus Petr⁹ retēhendo
oculos ab aspectu dñi: vidit iohēm quē dilige-
bat ihs etiā seq̄ntem. qꝛ sicut ꝛ Petr⁹ cepat ire
post xp̄m: ꝛ volēs certificari de morte Iohānis
ex amore quo eum diligebat. de eo dominū q̄si-
uit: dicēs. Hic aūt quid: scȝ patietur. Quasi di-
cēt. Ecce ego sequor te ī passiōe. hic aūt quē vt
me diligo. nūq̄d morietur sic ꝛ ego: Postꝙ Pe
tr⁹ audierat se crucifigēdū. voluit etiā agnoscē
fr̄is exitū. Diligebat. n. petr⁹ iohēm spūali dile
ctōne: ꝛ ideo volebat eū ī martirio sociū habē.
Vñ hic Cris. ꝙ valde diligebat Petr⁹ iohānē.
et audiēs tāmagni amoris indicia a dño. ꝙ vi-
delicȝ sili genē mortis secutur⁹ essȝ dñm. q̄ dño
ꝑcesserat Petꝝ: cupiebat tāmagnoꝝ numerū
habē sociū. De hoc aūt qḋ Petr⁹ iterrogauit:
etiā iohēs iterrogasset: sȝ non audebat. Dilige-
bat aūt (vt hic diciꝛ) Ihs iohānē. nō q̄deȝ sin
gulariter solū: sed pre ceteris failiarius. ꝛ spe-
cialia signa dilectōis ei ostendendo ꝑ ceteris. et
hoc signū inter cetera. vt ꝑ pacē exiret de vita.
nō ꝑ certamē passiōis. Diligebat q̄ppe ꝑmo ꝓ-
pter mūdiciaȝ puritatis. qꝛ virgo est electus a
deo et v̄go ꝑmansit. Secundo ꝓpter sublimita-
tem sue sapie. quia ceteris altius archana diui
nitatis vidit. Tercō ꝓpter feruorē sui affectus
ad xp̄m. q̄ diligētes se diligit. Et respondēs ihs
Petro: dicens. Sic eū volo manere. i. expecta
re. scilicet absq; passione martirij. donec eccle-
sia sua pace firmata veniā. scȝ ad eum vocādū
ꝛ ꝑ placidam mortem de hoc mundo ad gloriā
celestē assumendū. Quasi dicat. nolo eū mori ꝑ
martiriū ꝛ me seq̄ ꝑ viam passionis sed magis
volo eū occupari ī q̄ete cōtēplatōis: donec me
vocāte de hac vita ī aliam transferaꝛ suauiter
et iocunde. Habetur. n. ī legenda ei⁹. ꝙ xp̄c ap-
paruit sibi circa finē vite sue cū discipulis suis
vocās eū ad glām: ꝛ ad epulanduȝ cū ill'. Quid
ad te: scȝ inuestigare de ipō. Quia ad petꝝ nō
ꝑtinebat scire quod de⁹ ordīabat ī futuꝝ de Io-
hāne: sed tm̄ ꝑtinebat ad ipm. verbo xp̄i prom
pte ꝛ humil'r obedire. Ideo sequitur. Tu me se
quere. scilicet crucis passione. Vñ Cris. Sic e-
um volo manē īq̄t qḋ ad te: ꝑ hoc erudiēs nos
ñ ā̄xiari neq; ml'tū īuestigare. neq; vl'ꝛ ea q̄ pla
cēt ei q̄rē: ꝛ nihil vlꝛ ꝙ oportet circumscrutari
Hoc aꝛ faciebat ab īteꝑanea ꝯpassiōe q̄ ad sein
uicē erat diuidēs eos. Quia. n. debebāt orb ter-
raꝝ ꝓcuratōem accipe. nō oportebat eos ad sei
uicē de reliquo esse cōplexos: ꝓfecto. n. magnū
huic orbi terraꝝ factū eēt dānū. Propꝫea ait.
op⁹ ꝯmissū ē tibi. id attēde ꝛ ꝑfice ꝛ exerce ꝛ cer
ta. Nunc v̄o si voluero manere hic: quid ad te:
Tu ea que tui ꝓpius sunt: attende. et de his soli-
citus sis. hec Crisostom⁹. Exiuit ergo sermo
iste iter fratres. i. discipulos. q̄ erant vniti fra-
terna caritate. ꝛ diuulgatū est ī publicū. ꝑ nar
ratōeȝ vnius ad alteꝝ. ꝙ discipulus ille nō mo
riꝛ. Hunc intellectum conceperūt ex verb xp̄i
ꝛ ī isto ītellectu ꝯmo ille recitabaꝛ. ꝙ iohēs nō
eēt moritur⁹. sed donec xp̄c ad iudiciū veniret vi
cturus. Sȝ nō erat hoc magnū donū. si datuȝ
eēt discipulo: cuȝ meli⁹ sit dissolui ꝛ eē cū xp̄o.
Ille tm̄ intellectus fuit erroneus: qꝛ Iohēs ꝯm
veritatē est mortuus: ꝛ iō statim excludiꝛ cuȝ
subdiꝛ. Et nō dixit ihs nō moriꝛ. qꝛ snia mor-
tis. ī omnes ī origīali peccato natos prolata ē

Sed dixit. sic eū volo manē a dolore ꝑsecutō-
nis alienū. donec veniā vocādo euꝫ in morte ꝑ
resolutōnē naturalē ad celū. qđ ad te. hoc ꝑmis
siue legendū ē. qꝛ nō q̄rit ſꝫ solū recitat hoc qđ
aū dixit. Habebat aūt iohānes nonagitano-
uē annos cuꝫ moreret: et sexagita octo annis
p̄dicauit. Hic ē discipulus ille. ſ. iohānes. de
q̄ saluator iā locut⁹ ē. q̄ testimoniuꝫ ꝑhibet de
his q̄ vidit et audiuit. ꝓpter qđ ei⁹ testimonium
ē efficax et verū: et scripsit hec tanq̄ testis ve-
rax: testimoniū ꝑhibēs de eis. Mos⁹ erit anti-
quoꝝ. q̄ illi scriberēt historiā q̄ vidissēt: ꝓpter
qđ dr̄ historia. ab historin qđ ē videre. qꝛ q̄ vidꝫ
qđ fit: pt̄ inde historiā ꝯtexere: et iō iohānes q̄
v̄ba xp̄i audiuit et facta eius vidit: cōuenien-
tissime scribere potuit. Obmissa aūt oī ꝯpa
tōe īter duos istos discipulos de dilectōe: pōt
ad misteriū referri et mistice accipi. Nā ꝑ hos
duos duplex significat̄ vita. ſ. actiua et ꝯtēpla
tiua. Per petrū eī cui dictuꝫ ē sequē me: labor
exprimit̄ vite actiue. ad quā ꝑtinet necessitati
bus primoꝝ īsudare. ac ꝑ veritate ⁊ iustitia si
necesse fuerit vsq; ad mortē certare. Per iohā
neꝫ v̄o suauitas designat̄ vite ꝯtemplatiue. ad
quā ꝑtinet oībus alijs obmissis soli deo īherē.
de q̄ benedictū ē. sic eū volo manē donec veniā
id ē eos q̄s gustu mee ꝯtēplatōnis īebriauero:
sꝑꝑficere volo. quousq; me ī die iuditij cū eter
na remuneratōne apparēte. de fide trāseant ad
speciē. et de īꝑfecta vite huius cōtēplatōe: ad
ꝑfectā glorie ꝯtēplatōeꝫ. Vtriusq; aūt vite fi-
nis et obiectū ē de⁹. ꝑ q̄ exercet̄ hec ⁊ illa: ſꝫ vi
ta actiua plus diligit q̄ ꝯtēplatiua. qꝛ magis
sētit angustias p̄ntis vite. et estuāti⁹ desiderat
ab eis liberari et ad deum ire: contēplatiuam
v̄o vitā de⁹ plus diligit. qꝛ eā magis ꝯseruat. n̄
eīm simul finit̄ cū vita corꝑis sicut vita actiua
et ideo in. p̄s. dr̄. diligit dn̄s portas syon super
oīa tabernacula iacob. Vn̄ dicit dn̄s de vita ꝯ
tēplatiua. sic eū volo manere. i. expectare do-
nec veniā. vel ī fine mūdi vel in morte ꝯtēpla-
tiui: ſꝫ vite actiue dicit. tu me seq̄re. qꝛ ꝯtēpla-
tiua hic inchoata nō ꝑficit̄: ſꝫ īchoata manet
et expectat donec veniat xp̄c. ꝑficiēdo cū vene
rit: ſꝫ actiua vita ꝑfecta et informata ei⁹ passi
onis exēplo: īterim sequit̄ xp̄m patiendo ꝑ eo.
Potuisti itaq; attendere q̄ multa et q̄ magnifi
ca dicta et facta sūt in hac apparitōe. Et hanc
apparitōꝫ vocat iohānes tertiā. ſ. a numero di
erū: ſꝫ nō numero apparitōnū. Prima appari-
tio fuit ī p̄ma die q̄ surrexit. in q̄ pluries se ma
nifestauit. secūda p⁹ dies octo. qn̄ thomas vi-
dit ⁊ credidit. tertia hac die qn̄ de piscib⁹ pran
diū fecit: ſꝫ post quot dies ab octaua resurre-
ctōis id fecerat: euāgelista nō determinat. Vel
pt̄ referri ad vices. qꝛ nō legit̄ q̄ multis vł plu
ribus discipulis simul apparuerit. nisi primo
thoma absēte: et secundo eo p̄nte. et tertio hic
ad mare. Vn̄ signāter in plurali dicit. discipu
lis suis. Et deinceps apparuit vsq; ad diē ascē-
sionis quotiēs voluit. q̄uis nō oīa scripta sūt

Tandē dn̄s bendictōe data discipulis: disparu-
it ab eis. Oratio.

Domine ih̄u p̄sta mihi misero vt pulmē
tariū tibi exhibeā. mādatis tuis obe-
diēdo. tu eīm nr̄a obediētia q̄dammodo
reficeris. qꝛ ī ea q̄ plurimū delectaris. Fac q̄ꝫ
me īdignū tui ꝯuiuij ꝑticipē. vt te pisce asso ⁊
ꝑ nob passo refitiar. ꝑ te paciēdo: ⁊ te pane ve
ro sacier. nūc ī tua doctrina ⁊ tui corꝑis sacra
mēto: et tādē ī eterne societatis gaudio. Da eti
aꝫ mihi dn̄e. vt cū petro merear te diligē. ꝑ te
mala ꝑferēdo: et cū iohāne a te diligi tibi īhe-
rēdo: ⁊ ī hoc sꝑꝑficē: ⁊ vsq; ī finē ꝑseueraē amē

Quomō dn̄s apparuit vndecī discipulis in
galilea et etiam quingentis fratribus.
Capitulum .LXXX.

Post hec vndecim disci-
puli abierūt ī galileā. sm̄ mādatū
xp̄i ⁊ āgeli. in mōtē et locū vbi p̄n
cipaliter constitutum erat eis. vbi
dn̄s ordinauerat se visibilē p̄bē illis. Vn̄ beda.
Nā ꝑgens dn̄s ad passionē ait discipul'. postq̄
resurrexero p̄cedā vos in galileā. Angelus q̄ꝫ
mulierib⁹ ait: qꝛ p̄cedet vos ī galileā. Quapro
pter iussioni mḡri obediētia discipuloꝝ obseq̄
tur. Quis eīm supdicta apparitō ad mare tybe
riadis fuerit ī galilea. vbi ē īde mare: nō tn̄ il-
la p̄ncipaliter ītēdebat̄. cū ibi pauci. ſ. septem
tm̄ eēnt discipuli: ſꝫ poti⁹ ista ī qua simul oēs
erāt ꝯgregati. Et sciendū q̄ ꝓpe montem oliueti
ex pte boreali ad vnū miliare ē mōs q̄ appellat̄
galilea. et dicūt q̄dā q̄ ille ē mōs p̄dict⁹ ad quē
discipuli vndecī abierūt. nō qꝛ mōs sit ī gali-
lea cū sit ī iudea: ſꝫ qꝛ mōs iste appellat̄ galilea
Alij (qđ magis videt̄) dicūt hoc fuisse ī monte
thabor. ī q̄ dn̄s trāsfigurat⁹ fuit. q̄ vere ī galilea
ꝯsistit. Ibi eīm paucis. ſ. trib⁹ discipulis oñde-
rat gloriā sue future r̄surrectōis: ⁊ iō ibi resur
rectōꝫ suā cōpletā maīfestauit oībus suis disci
pulis. Vn̄ ꝓbabiliter credit̄. q̄ ibi etiā fuerunt
quīgēti f̄res p̄ter p̄dictos vndecī discipulos: ⁊
q̄ illa fuit manifestatō de qua ad corinth. scri-
bit ap̄lus: dicēs. deinde visus ē plusq̄ q̄ngentis
fratrib⁹ simul. hic tn̄ nō exp̄mūt̄ nisi vndecim
apostoli. qꝛ erāt p̄ncipales discipuli xp̄i. Vnde
eusebi⁹. Duo eīm euāgeliste. ſ. lucas ⁊ iohānes
solis vndecī hunc scribūt apparuisse hierlm. ce
teri v̄o ī galileā ꝑperare. nō solū vndecī: ſꝫ vni-
uersis discipulis ⁊ f̄rib⁹ dixerūt. angelū ⁊ salua
torē vidisse. de q̄bus et paulus meminit: dicēs.
dinde apparuit plusq̄ q̄ngētis f̄rib⁹ simul. hec
eusebius. Quomodo aūt tot f̄res erant ibi. cū
aperte dicat̄ ī actibus q̄ omnes discipuli erāt
in hierusalem in cenaculo congregati: et non
erant nisi centum viginti: Potest dici q̄ oēs
credētes de hierusalem cuꝫ apostolis non erāt
nisi centum viginti: multi tamen erant credē-
tes de alijs ciuitatib⁹ et locis quibus simul ap-
parere voluit ad ipoꝝ consolationem sicut et
alijs. Et ibi. ſ. in monte apparuit eis dominus

quia illi eū qñqȝ videre merebunt̄ in altitudīe
celoꝝ. q̄ nūc celsitudinē pfectionis ascendētes
in ꝑma calcāt desideria terrenoꝝ. Unde raba.
In monte quidē apparuit eis domin᷒. vt signi
ficaret qm̄ corpus qđ de cōmuni generis hūa
ni terra nascēdo suscepit. iā sup omnia terrena
resurgendo subleuauerat: et vt admoneret fide
les. si illuc celsitudinē resurrectionis eius cupi
unt videre. hic ab infimis voluptatib᷒ ad sup
na studeant desideria trāsire. hec rabanus. Di
scipuli aūt dominū videntes viuū adorauerūt ī
aduentu suo adoratione latrie. et ante euȝ hu
miliauerūt se credentes dominū deū et homīeȝ
īmortalē resurrexisse. Quidā aūt dubitauerūt
ꝓpter rei nouitatē. quoꝝ dubitatio nostraȝ au
get fideȝ. Ex quo patet q̄ ibi erant alij q̄ꝫ apo
stoli. qui omnes erant certificati: etiā thomas
qui inter eos fuit magis incredulus. Dubita
tio quideȝ discipuloꝝ nostre fidei fuit ꝯfirma
tio. quia quo amplius dubitauerunt: eo solici
tius inquisierunt: et quo verius ꝓbauerunt eo
firmius crediderunt. et nonsolū fideȝ nostram
corroborauerūt: sȝ etiā hereticoꝝ vesaniaȝ de
struxerūt. Pius aūt et clemēs domin᷒ creden
tes in fide confortat et fidē eoꝝ roborat. ac du
bios ad fidem reducit. et dubietatē eoꝝ exclu
dit. intimans eis ad quantā gloriaȝ peruenerit.
Unñ et omnē dubietatē a cordib᷒ eorū auferret
accedens locutus ē eis ad certificanduȝ eos de
sua resurrectōne dubios: dicēs. Data est mi
hi omnis ptās in celo et in terra. Quia lȝ xp̄c
q̄ꝫtū ad diuinitatē ab eterno haberet hanc po
testatē. et inq̄ꝫtū homo ab instāti ꝯceptōis ha
beret potestatē in celo et in terra: auctoritatē
tamen executiue non habuit ante suam resur
rectioneȝ: sed voluit passibilitati eē subiectus
ꝓpter nostrā redemptionē. Hoc ḡ loquit̄ a pte
humanitatis. in qua minorat᷒ ē paulomin᷒ ab
angelis: non a pte diuinitatis. in qua patri est
consors et coequalis. Nā ſm diuinitatē tant᷒
est pater aut filius aut spiritussāctus: quant᷒
ē pater et filius et spūssāctus. Unñ aug. Tāta
est tota trinitas in solo patre vel in solo filio.
vel in solo spūsācto: quāta est simul in patre et
filio et spūsancto. hec aug. Igit̄ ſm diuinitatē
semp simul cū patre et spiritusancto omnipo
tēs sup oīa. ſm humanitatē omniū rex et iter
omnia ptātē accepit: et oīa in manu eius sūt
tradita. vt hō ille qui nup factus est de celo: do
minet̄ et in terra. Habet em̄ potestateȝ in celo
coronandi quos vult: et ī terra eligendi quos
cūqȝ vult. quia et hic et ibi facit qđ vult. Non
solū ergo ī terra: sȝ etiā in celo potestatē acce
pit. qꝛ in hūanitate exaltat᷒ ad dexterā patris
ē collocat᷒: et sup omnes angelos eleuat᷒: no
menqȝ sibi datū ē qđ ē sup omne nomē. vt ī no
mine ih̄u omne genu flectat̄ celestiū. terrestri
um et infernoꝝ. Nonsolū ē sup oīm hominum
nomē: sȝ etiā sup oīm angeloꝝ sāctissimū. Nul
li em̄ hoīm vel angeloꝝ ꝯcessū ē. vt natura fi
li᷒ dei dici possit: nisi illi soli cui a pr̄e dictū est
hic ē fili᷒ me᷒ dilect᷒: in q̄ mihi cōplacui. Nulli
q̄ꝫ sanctoꝝ vel angeloꝝ datū ē. vt ī noīe ei᷒ da
ret̄ salus mūdo. nisi soli deo de quo petr᷒ ait. ñ
ē in aliq̄ alio salus. neqȝ eī aliud nomē datuȝ ē
sub celo hoīb᷒ ī q̄ oporteat nos saluos fieri. In
natura q̄ppe hoīs a pr̄e accepit. qđ ī natura dei
tatis etiā ip̄e donauit. Unñ seuerian᷒. Fili᷒ q̄ppe
dei ꝟginis filio. de᷒ hoī. diuinitas carni ꝯtulit.
qđ ſp ip̄e cū pr̄e possedit. Hec aūt ptās sibi da
ta: peccatores nō spernit: sȝ oēs sine psonaruȝ
acceptōe colligit. Unñ ꝯseq̄nter īstituēs bapti
smū subiūgit. Eūtes p mūdū vniuersuȝ. docete
fidē oēs gētes. i. oīa genera gētiū sine distictōe
psonaꝝ. Ex hoc pȝ. q̄ p̄dicatores euāgelij debēt
oīb᷒ et magnis et puis sine acceptōe p̄dicare.
Eūtes ḡ qđ ē ꝯ̄ negligētes qui ire nolūt. docete
qđ est ꝯ̄ ignorātes q̄ docere nesciūt et offitiū as
sumūt. oēs gētes qđ ē ꝯ̄ psonarū acceptores. q̄
tm̄ ad aliq̄s vadūt: baptizantes eos. qꝛ nisi q̄s
renat᷒ fuerit ex aqua et spūsancto: nō pt̄ itra
re in regnū dei. ī noīe ꝓpter vnitatē substantie.
patris et filij et spūssācti ꝓpter distictōȝ psona
ruȝ. vt quoꝝ ē vna diuinitas vna sit largitio.
Nō ait ī noīb᷒ pr̄is et filij et spūssācti: sȝ ī noīe
vt indiuiduā trinitatē vnū deū eē īsinuet. Ista
ḡ ē forma baptismi a xp̄o īstituta: sȝ familiari
ꝯsilio spūssācti quodāmodo mutata fuit in pri
mitiua ecclīa. qñ apostoli baptizabāt ī nomīe
xp̄i. vt nomē xp̄i qđ tūc odiosū erat publicare
tur et magnificaret̄ p ābitū mūdi. Et addit do
cētes eos ꝟuare ope ⁊ pseuerātia. oīa quecūqȝ
mādaui et dixi vobis. s. sacramēta a xp̄o īstitu
ta et alia ad fidē catholicaȝ ptinētia. ac mores
circa dilectōem dei et pximi instituētia. Prece
ptū qđ dñs añ passionē suā discipulis dederat.
s. q̄ iudeis p̄dicarēt et ī viā gentiū nō abirent
ad tp̄s erat certū. qꝛ añ xp̄i resurrectōem fides
xp̄i nō erat diuulgāda p orbē vniuersū: et idō
p᷒ resurrectōeȝ p̄cepit eis vt ī oēs gētes irēt. et
p̄mo docerēt. i. cathezizarēt ⁊ ī fide īstruerent:
deinde fidei sacramēto. s. baptismo intigerēt. qꝛ
adulti p̄us debēt īstrui de his q̄ ad fidē ptinent
q̄ꝫ baptizari. et idō cathecism᷒ debet baptismuȝ
p̄cedē: ⁊ tandē p᷒ doctrinā fidei ⁊ p᷒ baptismuȝ
oīa q̄cūqȝ cēnt obꟙuāda p̄cipent. Quia vt dic
iacob᷒. oȝ nō tm̄ auditores eē verbi: sȝ etiā fa
ctores: et q̄ offēderit ī vno fact᷒ ē oīm re᷒. Con
gru᷒ ordo. p̄mo eī auditor ī fide ē docēd᷒. qꝛ ni
si p̄us fidē aīa recipiat: nō ē dād᷒ baptism᷒. qꝛ
sine fide impossibile est placere deo: nec valet
baptismi mūdatio. si nō quantū pt̄ bonis ope
rib᷒ īsistat. qꝛ sicut corp᷒ sine spū mortuū ē: ita
⁊ fides sine opibus mortua. Igr̄ oportet oīa
ꟙuare quecūqȝ mādauit ip̄e. Cui hoc videt̄ im
possibile: solū teneat ⁊ custodiat caritatē. Unñ
aug᷒. Dilectio fortis res ē ꝟ̄es. Uultis videre
q̄ꝫ sit fortis dilectō? Quisq̄s ꝓpter aliquā necessi
tatē nō potuerit iplē qđ iubet de᷒: amet illū q̄
iplet: ⁊ ī illo iplet. Et iterꝝ. Diuinaꝝ scriptura
rū mlꞇiplicē habūdātiā latissimāqȝ doctrinā sī
vllo errore ꝯphēdit: ⁊ sine vllo labore custodit.

cuius coꝛ plenū ē caritate:dicēte aplo. Plenitudo aūt legis:caritas. Totā magnitudinē diuinoꝝ eloquioꝝ secura possidet caritas. q̄ deū primūq3 diligim⁹. Docet eñ celestis vn⁹medicꝰnos:et dic. Diliges dñm deū tuū. ex toto coꝛde tuo:et ex tota aīa tua:et diliges ꝓximū tuū sicut teipm̄. In his duob9 p̄ceptis:tota lex pendet et ꝓphete. Si g̃ non vacat oīs paginas sacras ꝑscrutari:oīa īuoluta ꝯmonū euoluere. oīa scripturaꝝ secreta penetrare: tene caritatē vbi pēdet oīa. Ibi tenebis qd ibi didicisti. tenebis etiā qd nō didicisti. Si eñ nosti caritatē aliqd nosti vñ et illud pēdet.qd forte nō nosti. Et in eo qd ī scripturis intelligis caritas patet et in eo quod non intelligis caritas latet. Ille itaq3 tenet et qd patet et qd latet in diuinis sermonib9.q caritatē tenet in moꝛibus. Et iteꝝ. quāta ē caritas. q̄ si desit: frustra habentur cetera:si assit habēt oīa. Et iteꝝ. hō fide et spe et caritate subnix⁹:et eas īcōcusse retinēs nō indig3 scripturis nisi ad alios instruendos Multi ꝑ hec tria ī solitudine sine codicib9 viuūt. hec aug. Est etiā tantū bonū caritas. vt ñ tñ ɔfect⁹nr̄os suppleat:s3 etiā bona aliena nostra eē faciat. Vñ greg. Alioꝝ bona opa nr̄a sūt.q si imitari nō possum⁹:ī alijs amemus et amātiū fiūt q̄cūq3 amant in nobis. Vñ ꝛ aug. Pensent inuidi quātū bonū ē caritas.q sine laboꝛe nr̄o aliēo bona nr̄a facit. Et iteꝝ. si amas vnitatē. etiā tibi hab3. quisq3 ī illa aliquid habet. Tolle īuidiā:et tuū ē qd habeo. Tolle īuidiā:et meū ē qd habes. Liuoꝛ sepat:caritas iūgit. hec aug. Per caritate3 q̄ ꝓpe ē hō ī ꝑticipio omniū bonoꝝ eccl'ie:et ex defectu caritatis amittit hō meritū oīm bonoꝝ eccl'ie:et etiā boni opis ꝓprij. Et vt dic bernh. caritas ē v̄tus in q nec minimū op⁹respuit. sine qua nec maximū acceptat. Et breuiter ɔcludēdo caritas inter v̄tutes tenet p̄ncipatu3. q2 sine ip̄a ad pfectōis culmen nemo cōscēdere valet. Tūc enim hō pfectus ē:qñ caritate plen⁹est. Deinde q2 magna eis īiūxit. erigēs eoꝝ sensus ꝛ eos ɔfoꝛtās ait. Et ecce ego vobiscū sū. ꝓtectōe diue virtutis. coopatōe laboꝛis et opis. ac etiā sacramētali p̄ntia coꝛpis:oīb9 dieb9 vsq3 ad ɔsumatōe3 seculi. īclusiue cū finitis laboꝛib9. et cōsumato seculo mecu3 regnabitis. cui⁹rei pign⁹ē p̄ntia mee deitatis. et gr̄e etiā in p̄nti. Ex quo patet. quāta merces pie ɔuersatōis. quale ve pignus future beatitudinis etiā in p̄nti fideles moneat:et q̄ vsq3 ad finem mūdi fides non deficiat. quātūcūq3 tribulatōib9 agitet̄. Acsi dicat ꝯm cris. nō excusetis vos:nec mihi dicatis difficultatē iniūctoꝝ negotioꝝ. q2 ego vobiscū sū. qui oīa faciā leuia. hec criso. Magna ꝓmissio:magn⁹ꝛ insupabil'clipe⁹securitatis. Ego inq̄t vobiscū sū. ī vobis pugno. vos ɔfendo. nihil timeatis. ite securi. Si eñ de⁹ ꝓ nob. q̄s ɔ̄ nos: Dicam⁹g̃. In deo faciem⁹v̄tutē:et ip̄e ad nihilu3 deducet tribulantes nos et inimicos nr̄os. Et specialiter p̄dicatoꝛib9 euāgelij ꝓmittit̄ assistē

tia dñi cū d̄r:et ecce ego vobiscū sū. s. dirigendo ꝯmones ad salutē audiētiū et meritū vestꝛ ꝯm cris. nō tñ loquit̄ illis q tūc erāt. nec cū illis solū dicit se futurū eē:s3 et ꝑ ip̄os loquitur oībus futuris. q post illos credent cū q̄bus etiam semꝑ erit. Nō eñ vsq3 ad ɔsumatōne3 seculi apostoli ꝑmāsuri erāt:s3 sicut vni coꝛpi loq̄tur fidelibus. q̄bus ɔiūgit̄ vt caput membris. hec cris. Quis eī dñs quo ad p̄ntia3 coꝛporalē abcessurus esset a discipulis. tñ ꝑ p̄ntia3 diuinitatis et spiritualē influxū suoꝝ donoꝝ et sue gr̄e p̄ns semꝑ manet et manebit cū fidelib9 vsq3 ad finē seculi. Sapiens eñ et fidelis nauta. naue3 nō dimittit donec fuerit ad poꝛtū applicata: eccl'ia vō est nauis et xp̄c ē nauta regēs ip̄am. q2 ea3 nō dimisit nec dimittet:donec ad poꝛtū ꝑadisi perueniat. Hec eccl'ia in apocalipsi. de celo descendere d̄r. q2 ꝯm aug. celestis est gratia qua deus eam facit. Vbi raban⁹. Ex hoc aūt ītelligit̄. q̄ vsq3 ad fine3 seculi nō sūt defuturi in mūdo. qui diuina māsione et inhabitatōe sūt digni. Qꝫ aūt dicit vsq3 ad ɔsumatōe3 seculi. ꝯm bedā finitū ꝓ infinito ponit̄. Nā qui in p̄nti seculo manet cū electis eos ꝓtegendo et ꝑ occultos instinctus spiritus sc̄ti dirigēdo: ip̄e cū eis p⁹fine3 seculi manebit: eos remunerando et sine fine sua p̄ntia saciando. Vñ et leo papa. Qui eī ascendit in celos nō deserit adoptatos:et ip̄e deoꝛsū ɔfoꝛtat ad pacientiā. q sursū inuitat ad gloꝛiā. Manebit etiā cū fidelib9 ī p̄senti seculo. nō solū virtualiter:sed etiā ꝑ p̄sētiam coꝛporale3 in eukaristie sacramento. vbi est xp̄c tot⁹. et post fine3 videbūt eū facie ad faciē luce clarius. Rememorat autem eis (vt ait cris) et consumationem seculi. vt eos magis attrahat:et ne p̄ntia singulariter inspitiāt solum que simul cum presenti vita dissoluuntur sed et futura bona et sine fine mansura. Quasi diceret. Tristia que sustinebitis simul cum presenti vita dissoluentur. cum et totum seculum in consumationem deueniat:bona aute3 quib9 pociemini sunt in eternum mansura. hec cris. Considera nunc bene discipulos. et ea que modo sunt eis dicta. quia sunt valde magnifica. Stant in magna iocunditate cu3 domino. manifestat eis qualiter est dominus omniū: dat eis mandatum de predicando. et dat foꝛmā baptismi. dat et vigoꝛem ꝓmaximum dum dicit. q̄ semper cum eis erit. Et stans benignus familiariter inter eos predicans et loquēs de regno dei:magna eos iocūditate repleuit:et leticia inenarrabili. Vides quantam consolationem dat eis:ꝛ quot ostendit insignia caritatis Apparet q̄ isti dominum cum desiderio et solicitudine expectare curauerūt:et ideo leti eum aspicere meruerunt. Sic et nos contingere sētiremus. si in expectando dominum et aduentū eius feruidi et soliciti essem⁹. Per istos q̄b9 dominus ī monte thaboꝛ predicto apparuit cō tēplatiui designant̄. quia in hoc monte transfiguratur⁹d̄r: et talib9 ip̄e frequenter apparere

dignat̃. Deinde dñs ab eis discessit: et more so
lito ad sãctos p̃res rediȷ̃t. Discipuli õ cũ mag
gaudio remãserũt: et postea ĩ hierl'm redierũt.

Domine ihũ xp̃e fili dei viui. q̃ corda di
scipuloꝝ de morte tua dolentiũ. tue ex
hibitõe p̃ñtie gaudio ĩcredibili ĩ mõte
eis apparẽs ꝑfudisti. da mihi misero vt nũc cel
situdinẽ ꝑfectõis ascẽdẽs: in ꝑ̃ma studeã deside
ria terrenoꝝ calcare. et ab ĩfimis voluptatib⁹
ad sup̃na ɔ̃siõria ẽnsire: q̃ten⁹ te merear q̃nq̃ ĩ
altitudĩe celoꝝ vidẽ. Fac etiã dñe me oĩa que
mandasti ꝑuare. et mane nobiscũ ĩ hoc seculo
ꝓtegẽdo et dirigẽdo: et p⁹ finẽ seculi remunerã
do et sine fine tua p̃sẽtia satiando Amen.

Epilog⁹ apparitionũ dñi p⁹ resurrectionem. Capitulum. .LXXXI.

Habes igitur duodecim
apparitõẽs p⁹ dñi resurrectõꝫ vsq̃
ad ascẽsiõẽ. absq̃ duab⁹ cũ ascẽsiõe
ꝓxĩo dicẽdis: ⁊ sic apparitõẽs q̃tu
ordeci fuerũt. de q̃b⁹ tñ decẽ ĩ euãgelio scripte
sũt. Potes etiã meditari de plurib⁹. naꝫ verisi
mile ẽ q̃ benign⁹ dñs sepe m̃rẽꝫ et discipulos ⁊
magdalenã dilectã discipulam visitauit: ɔfor
tãs et exhilarãs eos. q̃ sic vehemẽter d̃ sua paſ
sione ɔterriti et ɔtristati fuerãt. Quod etiã be
atus aug. sẽtire videt̃. loquẽs de t̃pe p⁹ dñi re
surrectõẽꝫ. Nõ omnia ĩq̃t scripta sũt. Crebra eĩ
erat ei⁹ cũ illis ɔuersatio: priusq̃ ascẽdisset ĩ ce
lũ. Et forte ipi sãcti p̃res. maxime abrahã ⁊ da
uid ad q̃s sp̃alis facta fuit ꝓmissio filiȷ̃ dei. veni
ebant cũ eo ad vidẽdũ illã excellẽtissimã filiam
suã matrẽ dñi. q̃ ꝑ eis et oĩbus grãm ĩuenit: et
redemptorẽ genuit. O q̃ libẽter eã ɔspitiebant.
et q̃ reuerẽter se eidẽ ĩclinabãt: et oĩ q̃ poterãt
benedictõe ɔplebãt: q̃uis ipi ñ viderent̃ ab ill'
q̃ corporaliter ibi erãt. Potes etiã hic ɔside
rare benignitatẽ. caritatẽ et hũilitatẽ dñi. mo
re solito q̃ ĩ oĩbus factis ei⁹ r̃lucẽt. q̃ etiã post
q̃ gloriose vicerat et resurrexerat peregrinari.
adhuc ꝑ dies quadragita voluit: vt suos disci
pulos ɔfirmaret et roboraret. Digne nãq̃ p⁹
tot ãnoꝝ curricula. p⁹ tot labores et afflictõẽs
p⁹ tãcrudelẽ. ignominiosã et acerbã mortẽ: po
terat triũphator ad suã gloriã remeare: et apo
stolos ꝑ suos ãgelos ɔfortare: ꝑ suo nutu et ɔ
formare. Sꝫ hoc nõ paciebat̃ caritas sua. ꝑso
naliter voluit ɔuersari cũ eis: et veritatẽ r̃sur
rectõis multis cõꝓbauit argumẽtis. i. sẽsibi
lib⁹ ⁊ euidẽtissimis signis. multa in corꝑe ꝓprio
oñdens. ꝑter naturã corꝑis ĩmortalis. vt sic ve
ritatẽ resurrectõis astrueret: et ab ap̃lis eorũ
q̃ posteris oẽꝫ omnino causã hesitatõis amo
ueret. In corꝑe ei⁹ ꝓprio cicatrices oñdit. cũ tñ
a natura corꝑis ĩmortalis. penit⁹ aliena sit oĩs
deformitas cicatricis. Comedit cũ eis et bibit.
cũ tamẽ corp⁹ sp̃ũale ciboꝝ alimonia mĩme in
digẽt. Sꝫ sciẽdũ ẽ cibos a dño añ mortẽ sum
ptos ĩ ei⁹ alimoniã cessisse. q̃ illos ĩ se ɔuertit
p⁹ r̃surrectõꝫ õ sũptos nullã ei aliõniã ꝓbuiſ
se. q̃ illos ĩ se ñ ɔuẽtit cũ habẽt corp⁹ g̃lificatũ
⁊ ĩcorruptibile: sꝫ mox sp̃ũali ei⁹ virtute absũ
ptos sic absũit̃ aq̃ missa ĩ igne. alit̃ absorbet a
quaꝫ t̃ra sitiẽs: alit̃ exiccat radi⁹ sol' calẽs. Il
la absorbet ⁊ ĩ se trahit indigẽtia: iste exiccat
et ɔsumit potẽtia. Mãducauit g̃ dñs p⁹ resur
rectõẽꝫ ꝑtate nõ necessitate. vt eo mõ resurre
ctionẽ ⁊ vitã verã nõ ĩmaginariã oñderet. Si
nõ oñderet̃ veritas resurrectõis: ꝑdit⁹ eẽt fru
ct⁹ passionis. Añ aug. Et de saluatore q̃dẽ fides
xp̃iana nõ ambigit. q̃n p⁹ resurrectõẽꝫ ĩ carne
sp̃ũali sꝫ tñ vera. cibũ et potũ cũ discipulis sũ
pserit: nõ alimẽtoꝝ ĩdigẽtia: sꝫ ea q̃ et hoc po
terat ꝑtate. nõ em̃ edendi et bibendi talib⁹ cor
porib⁹ aufert̃ potestas sꝫ egestas. q̃m̃ certo et
ĩuiolabili munere ĩmortalitatis ĩduent̃. vt nõ
nisi velit possibilitate. nõ necessitate vescant̃.
hec aug. Preter hec argumẽta lucas scribẽs
historiã actuũ ap̃loꝝ: ponit et alia. Fuit eniꝫ
argumentũ vere resurrectõis. q̃ ꝑ dies quadra
ginta multiformiter apparuit eis loquẽs de re
gno dei. Nõ est intelligenduꝫ. q̃ singulis qua
dragita dieb⁹ apparuit eis: sꝫ q̃ infra numerũ
tot dierũ plurics apparuit. exhibẽdo se oculis
videndũ et manib⁹ palpãdũ. cũ eis comedendo
et bibendo sicut añ ɔsueuerat. vt resurrectõem
suã plurib⁹ modis oñderet. Sꝫ ad demonstran
dũ gloriã sue resurrectõis. nõ decebat eũ cũ il
lis vt ꝑus ɔuersari ɔtinue. ne putaret̃ ad vitã
mortalẽ resurrexisse. Facto g̃ ĩteruallo appa
rebat discipulis: et nõ ɔuersabat̃ ɔtinue cum
eis: vt oñderet se resurrexisse ad ĩmortalẽ vitã
ab hoĩbus hui⁹ vite sep̃atã. Itaq̃ nõ stati post
resurrectõẽꝫ ascendit. vt multipliciter resurre
ctionẽ ꝓbaret: et discipulos ɔsolãdo refoueret
et vt n̄ram iformaret pacientiã. q̃ debem⁹ eq̃
nimiter expectare mercedẽ n̄ram. Añ sicut fu
erũt quadraginta hore mortis eius. s. q̃tuor ꝑ
asceues vesꝑtine: et trigita sex duaꝝ noctiũ et
vnius diei: ita quadraginta dieb⁹ cũ eis ɔuer
satus ẽ post resurrectionem. q̃ diuina ɔsolatõ
excedit hũanã tristitiaꝫ. Pro eis fecit hoc ⁊ ꝓ
nobis: sꝫ nõ aduertim⁹. Dilexit ⁊ diligit sic ve
hementer et nõ diligit̃. cũ tamen ad talẽ et tã
tũ igneꝫ nonsolũ calefieri. sꝫ etiã ardere debe
mus. Añ beda. Resurrectioneꝫ suã certã ⁊ ve
rã multis et variȷ̃s documentis ꝑsuadere dig
tus est. ꝓpter edificandã fidem: et fugandã de
corde ꝑfidiã: omnẽq̃ dubitationeꝫ d̃ sua resur
rectione tollendã. Añ etiam bernħ. Xp̃c dicit̃
triplex panis. subcineritius in incarnatione.
reuersatus in resurrectione. triticeus in nude
deitatis ostensione. Panis subcineritius ẽ de⁹
homo. Nam quid est deus nisi vita et panis.
quid est homo nisi cinis et puluis: et quid est
in vna persona deus latens et homo patens.
nisi panis subcineritius. Panis ergo subci
neritius est panis sub cinere. de⁹ latens sub ho
mine. et hoc erat xp̃c añ resurrectionem. Pa
nis reuersatus ẽ econuerso homo de⁹. s. p⁹ r̃sur
rectõẽꝫ. Prius em̃ quasi cinis paneꝫ occultauit
p⁹ õ quasi panis cinerẽ celauit: q̃n ei habuit
corp⁹ g̃lificatũ. tũc hũanitas ĩ eo q̃ĩ celata fuit